

دیاری کوردە واری

له یادی پیغه مبه‌ری رزگاری

مه‌لوود نامه‌ی مامۆستایان
نامی - خال - شیخ نه‌سیم
شه‌مس - سه‌یید - شه‌لماش‌ی

منندی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

دانراوی کومه‌لی له زانایان

www.iqra.ahlamontada.com

بۆدابهزاندنى جۆرهها كتييب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدراي دانلود كتايپهاي مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ، عربى ، فارسى)

دیاری کوردهواری

له

یادی پیغه مبهری رزگاری

مه لوودنامه ی
ماموستا شه مس

مه لوودنامه ی
ماموستا مه لا عبدالکریم
مدرس

مه لوودنامه ی
ماموستا مه لا محمدی شه لماش

مه لوودنامه ی
ماموستا شیخ محمدی
خال

مه لوودنامه و
سه یید عبدالله و بلبه ری

مه لوودنامه ی
شیخ نه سیموو ته خته ی

دانراوی کومه لئی له زانایان

بیا چورنه وه: عادل ساعدی

ساعدی، عادل، ۱۳۵۳ - گردآورنده.
دیاری کورده‌واری له یادی پیغه‌مبه‌ری رزگاری / دانراوی کومه‌لی له زانایان (تألیف
جمعی از علما)؛ پیاجونه‌وه عادل ساعدی. - سئندج: انتشارات کردستان، -
۱۳۸
۱۹۹ ص.

ISBN 964-6546-84-6 ریال ۷۵۰۰

فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.
کردی.

۱. محمد(ص)، پیامبر اسلام، ۵۳ قبل از هجرت - ۱۱ ق. - میلادی. ۲. محمد(ص) -
پیامبر اسلام، ۵۳ قبل از هجرت - ۱۱ ق. - مدایح و مناقب، ۳. شعر کردی - قرن ۱۴.
۴ شعر مذهبی - قرن ۱۴. الف. عنوان.

۲ د ۹ ص / ۴ / ۲۵۹ BP ۲۹۷/۷۳۴

۲۵۲۳۱ - ۷۹ م

کتابخانه ملی ایران
محل نگهداری:

سنندج پاساژ عزتی انتشارات کردستان ۲۲۶۵۳۸۲

دیاری کورده‌واری

له یادی پیغه‌مبه‌ری رزگاری

دانراوی کومه‌لی له زانایان (تألیف جمعی از علماء)

بلاو‌که‌ره‌وه: نیت‌شاراتی کوردستان

نۆبه‌ی چاپ: یه‌که‌م ۱۳۸۰ هه‌تاری

هه‌ژمار ۵۰۰۰ دانه * چاپخانه‌ی روستمخانی

پیت چنی: ناشنا (سنه) ۲۲۶۵۹۱۸

شایک: ۶-۸۴-۶۵۴۶-۹۶۴	نرخه
ISBN: 964 - 6546 - 84 - 6	۷۵۰ تمه‌ن

مه ولوودنامه

دانراوی

ماموستا

مه لا عبدالکریمی مدرس

ماموستای خويندنگای ثابینیی

هزره تی گه یلانی له به غدا

۱۴۰۲ هیجری ۱۹۸۲ ی میلادی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَوَّرَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ، يَطْلُوعُ شَمْسٍ فَخَرِ الْكَائِنَاتِ. وَ أَفْضَلُ
الصَّلَوَاتِ وَ التَّسْلِيَّاتِ، عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ الْمَوْلُودِ عَلَى أَجْمَلِ الصُّوَرِ وَ أَكْمَلِ الصِّفَاتِ، وَ
عَلَى آلِهِ وَ أَصْحَابِهِ وَ أَتْبَاعِهِ الْمُهْتَدِينَ بِالآيَاتِ الْبَيِّنَاتِ.

ئه‌ی موسولمانینه! بزانه پئویسته هه‌موو موسولمانی خو‌شه‌ویستی حه‌زرتی
په‌غه‌مبه‌ری ﷺ زیاتر بی له گیان و مال و منال و خو‌شه‌ویستانی خو‌ی، وه‌کو
حه‌زرت فه‌رموویه‌تی: قسه‌م به‌و که‌سه که گیانی من و له ده‌ستی قودره‌تی ئه‌ودا
هیچ کام له ئیوه ئیمانی ته‌واو نابی هه‌ر حالێ وای لێ نه‌یهدت که منی خو‌شتر بو‌ی
له نه‌فسی خو‌ی و باوک و دایکی و باقی ئاده‌میزاد، هه‌موویان.

له نیشانهی خو‌شه‌ویستی ئه‌و پێسه‌په‌ره ره‌هه‌به‌ریه له‌م مانگه‌دا که مه‌شه‌هوره
به (مانگی مه‌لولود) وه مانگی په‌یدا بوونی ئه‌وه، هه‌ر که‌سی به‌قه‌ده‌ر حالێ خو‌ی
شادمانی ده‌رپری و جه‌زنی په‌یدا بوونی ئه‌و بگه‌ی‌ری و ببی به‌ هو‌ی دل‌شادی
موسولمانان.

له (بخاری شریف) دا ئه‌گه‌ی‌رته‌وه کاتی که حه‌زرت ﷺ له شاری مه‌که‌وه
کوچی کردو گه‌ی‌شته شاری مه‌دینه، له مانگی موحه‌ره‌مه‌دا بیستی که جووله‌که‌کان
پوژی ده‌می مانگدا به‌ روژوو ئه‌بن. ئه‌ویش په‌رسیاری لێ کردن بوچی له‌و روژه‌دا
به‌ پوژوو ئه‌بن؟ عه‌ریزان کرد له شادیانه‌ی ئه‌وه‌دا که حه‌زرتی (موسی علی‌ه‌) له‌و
پوژه‌دا له ده‌ست فه‌رعون په‌زگاری بووه. ئه‌ویش فه‌رمووی: ئیمه‌ نزیکترین به
(موسی) له ئیوه، وه ئه‌م روژوو به‌ ئیمه‌ باشتره‌.

زانایانی ئیسلام له‌م فه‌رمووده‌یه‌وه وه‌ریان گرتووه که جوانه بو موسولمانان له
خو‌شی نبعمه‌تی گه‌وره‌دا جه‌زن بکه‌ن، وه دل‌شادی خو‌یان ده‌رپرن. دیاره

نیعمه‌تی په‌یدا بوونی حه‌زرت ﷺ له هه‌موو نیعمه‌تی گه‌ورتره بو موسولمانان. که‌واته ره‌وایه بو‌یان شه‌وی له دایک بوونی حه‌زرت ﷺ بکه‌ن به جه‌ژن، وه دل‌خوشی‌ی خویانی تیدا دهر بیرن.

(امام سخاوی) ره‌حمه‌تی خوای لی بی فەرموویه‌تی جه‌ژنی مه‌ولوودی پیغه‌مبەر ﷺ له پاش سی قهرن له هیجره‌تی حه‌زرت‌ته‌وه له ناو موسولمانانا په‌یدا بووه، وه له‌و ته‌ئریخه‌وه تا ئه‌مرۆ موسولمانان له دیهات و له شارا هه‌موو سالی له پوژی دوازه‌هه‌می مانگی مه‌ولوودا جه‌ژنیان کردووه.

یه که‌م پادشایه‌کی ئیسلام که جه‌ژنی مه‌ولوودی کردبی (مظفر ابو سعید) پادشای هه‌ولیر بووه. ئه‌م ذاته ئه‌رجو منده‌گه‌لی حورمه‌تی مه‌ولوودی گرتووه، وه له هر جه‌ژنیکی مه‌ولوودا سی‌صه‌د هه‌زار دیناری خه‌رج کردووه، وه موسولمانانی له مه‌جلیسی مه‌ولوودا کو کردووه‌ته‌وه.

(سری سقّطی) ره‌حمه‌تی خوای لی بی فەرموویه‌تی ئه‌و که‌سه‌ی له به‌ر خو‌شه‌ویستی حه‌زرت ﷺ جه‌ژنی مه‌ولوود بکا، به ره‌فیقی ئه‌و ئه‌ناسری له به‌هه‌شتا، چونکه حه‌زرت فەرموویه‌تی: هر که‌سی منی خو‌ش بوی، ره‌فیقی من ئه‌بی له به‌هه‌شتا.

(جلال الدینی اسیوطی) ره‌حمه‌تی خوای لی بی فەرموویه‌تی له هه‌رشوینیکا مه‌ولوودی پیغه‌مبەر بخوینرته‌وه، مه‌لائیکه به ده‌وری ئه‌هلی ئه‌و شوینه‌دا رانه‌وه‌ستن وه داوای ره‌حمه‌تیان بو ئه‌که‌ن له خوای ته‌عالا، وه له لایه‌نی خواوه ره‌حمه‌ت ئه‌رژێ به‌سه‌ریانا، وه دلایان به نووری رحمه‌تی خوا پرووناک ئه‌بیته‌وه.

زانایانی دینی ئیسلام جه‌ژنی مه‌ولوودیان به شتیکی نه‌وظوه‌ووری جوان ژماردووه، وه فەرموویانه پیوسته له به‌ر حورمه‌تی مه‌قامی حه‌زرت ﷺ حورمه‌تی مه‌جلیسی مه‌ولوود به دل و گیان پابگیرن، وه به بخوور سوتاندن و گولاو پرژاندن بۆن خو‌شی بکه‌ین، وه به راگرتتی یاسای ئایینی پاکی ئیسلام بی‌خه‌وشی بکه‌ین، وه مه‌یدانی بی شه‌رمی و بی‌شه‌رعی تیا نه‌ده‌ین، بو ئه‌وه له

پىروزي يادى ئەو سەرورە رەھبەرەو دلمان رووناك، وە ئەخلاقمان چاك، وە كردهومان پاك بېتتەو، وە وچەي تازەي موسولمانان ئەم رەوشتە لە ئىمەو وە رەبگرن، وە لە نۆبەي خويانا حورمەتى ئەم پوژە خاوەن سەعادەتە رابگرن..

ئەي پىغەمبەرى رەھبەرى ئىسلام	برژى بەسەرتا صلوات و سەلام
ئەي يادگارى نەتەوئى ئادەم	بۆتۆ بوو دنيا دەرچوو لە عەدەم
دلى بە يادى تۆ نوورانى بى	لەگەل فرىشتە ئەبى بە هاودەم
چاوى بېروانى بۆ ناوچاوانت	وەر ئەگرى نوورى بارەگای قیدەم
ئەي پىغەمبەرى رەھبەرى ئىسلام	برژى بەسەرتا صلوات و سەلام

* * *

دلى بە يادى بگەشپتەو	نەشئەي نوورى حەق ئەبەخشپتەو
بە يادى تۆو سووتاوى جەفا	بەدرگى لە صەفا ئەبوشپتەو
دەمى بگاتە تۆزى بەرى پىت	(شراباً طهور) ئەنوشپتەو
سەدجار بكوژرى عاشقت بە تىر	چاتر بۆ عەشقت ئەكوشپتەو
ئەي پىغەمبەرى رەھبەرى ئىسلام	برژى بەسەرتا صلوات و سەلام

* * *

بەكەس ناكرى ئەناى سوورەتت	كەشف ناكرى (سرى سىرتت
سىما بە شەرى و سىرەت فرىشتە	(روح القدس)ە هيزى غىرەتت
دنيا لەلای تۆ پەرە كايەكە	خودا ناسىنە ماىەى حىرەتت
ئەخلاقى بەرزە دەسماىەى زىنت	عيلم و عىرفانە پرى بەصىرەتت
ئەي پىغەمبەرى رەھبەرى ئىسلام	برژى بەسەرتا صلوات و سەلام

* * *

ئەي دورى دەرياي ئەسراى لەولاك	بۆ خۆت نەوعىكى بە فەردىكى تاك
ھەر ئەوئەت لەگەل بەشەرا بەكە	ئەتۆيش مەخلووقى بۆ خوداى بىباك
لە ھەر ئەرزىكا باسى تۆ بكرى	عەترى ئەگاتە سەر ئەوجى ئەفلاك

مەعنای شەپۆلى زانستى تۆيە تەسبيحى خودا بە (ماعرناک)
ئەى پيغەمبەرى پەھبەرى ئىسلام بېرژى بەسەرتا صلەت و سەلام

لە بو ئازار و بىزارى دلمان
ھەر لوطفى تۆيە ئەين بە دەرمان
لە جوشى جەفای نابارى زەمان

ھەر سايەى تۆيە چەترە لە سەرمان
لە توفى خوڧى زەلزەلەى مەحشەر

ھەر تکای تۆيە بەرگە لە بەرمان
کاتى تاريكى دل و دەروونم

پووناكى پووى خوت دەر بخە بۆمان
ئەى پيغەمبەرى پەھبەرى ئىسلام

بېرژى بە سەرتا صلەت و سەلام

دەستى ھانامان بە دامانى تۆ
مەينەت لە سەرم جەم بووہ كوڧو

مەگەر سيپەرى كالائى ئالائى تۆ
خوت زوير مەكە لە بى شەرميمان

لابكەرەوہ ئەمجارەش لە نو
ئەى پيغەمبەرى پەھبەرى ئىسلام
بېرژى بەسەرتا صلەت و سەلام

لە ھەدىتى قودسى يا ھەيە خواى تەعالا فەرموويەتى من خەزىنەى كى شاراوہ
بووم، ويستم بناسرئيم، لە بەر ئەوہ خەلقم دروست كرد تا بناسرئيم ھەرەھا خواى
تەعالا لە قورئانا فەرموويەتى من جن و ئينسم دروست نە کردووہ بۆ ئەوہ نەبى كە
عبيادەتم بكن و بە ھەق بھەرستن. وە لە ھەدىتى قودسيدا ھەيە كە خواى تەعالا

فەر موویه تی به پیغه مبهرد ﷺ نه گەر تو نه بووتایه وه له بهر تو نه بوایه ئه‌رزو ئاسمانم دروست نه نه کرد.

زانایانی دین له تهفسیری ئه‌م ئایهت و هه‌دیثانه‌دا فەر موویانه ئه‌و خوا ناسین و خوا په‌رستی‌یه‌ی که شایانی ذاتی خودا بی هه‌ر بۆ پیغه مبه‌ران بووه، وه له ناو ئه‌وانی‌شا به‌شی گه‌وره و پلی به‌رزی هه‌ر بۆ هه‌زهره تی (محمد المصطفی) ﷺ، وه هه‌ر ئه‌و توانیویه تی ئه‌و خودا ناسینو له خوا ترسان و خودا په‌رستی‌یه به ته‌واوی به‌جی‌بینی. که‌وابی قسه‌یه‌کی پاست و حه‌قیقه‌ته ئه‌مه که ئه‌رز و ئاسمان له به‌ر هه‌زهره تی محمد ﷺ دروست کراوه، وه له‌م نوکته‌وه دهر نه‌که‌وئی که هه‌زهره تی محمد ﷺ پێشه‌وا‌ی پیغه مبه‌رانه و سه‌ر حه‌لقه‌ی ره‌ه‌به‌رانه. وه به‌ ده‌لیل ئه‌شێ له سه‌ر ئه‌م مه‌قسه‌ده ئه‌مه که هه‌زهره تی پیغه مبه‌ر فەر موویه تی کاتی‌یک که من خه‌لاتی پیغه مبه‌رایه تیم پی دره‌، هیشتا گیان نه‌کرا‌بو به به‌ری هه‌زهره تی ئاده‌مدا.

ری‌وا‌یه‌ت کراوه که نوطفه‌ی وجوودی هه‌زهره تی ﷺ له لایه‌ن هه‌زهره تی ئاده‌مه‌وه گه‌یشته‌وه به هه‌زهره تی (شیث) سه‌لامی خویان لی بی، وه هه‌زهره تی ئاده‌م وه‌صیه‌تی بۆ کردووه که له پشته‌ی تو‌دا که‌سیکی به‌ قه‌در و قیمه‌ت و خاوه‌ن هی‌مه‌ت هه‌یه، که واته پێ‌ویسته له ژنانه‌ی به‌ حورمه‌ت و عیصمه‌ت ماره‌ بکه‌ی. هه‌روه‌ها ئه‌بی تو‌یش وه‌صیه‌ت بکه‌ی بۆ ئه‌ولادی خۆت ئه‌وانه‌یان سه‌ر به‌رز و دیارین له ژنانه‌ی به‌ ئه‌خلاق ماره‌ بکه‌ن، وه له‌ پرشته‌ی هه‌زهره تی ئاده‌ما ئه‌م وه‌صیه‌ته پشته به‌ پشته ده‌وامی کرد تا گه‌یشت به‌ باوک و دایکی هه‌زهره تی ﷺ.

وه هه‌ر له سه‌ر شو‌ره‌تی په‌یدا‌بوونی هه‌زهره تی بووه له ناو پیغه مبه‌رانا کاتێ که هه‌زهره تی (ابراهیمی خلیل) خانووی (که‌به‌الله)ی دروست کرد له شاری (مکه‌ی مکه‌رمه) دا دو‌عای خیری کرد و له خوا پارایه‌وه که له ناو پرشته‌ی ئه‌ولاده‌کانیا پیغه مبه‌رێکی به‌رزی به‌ ناو بانگیان بۆ بنی‌ری که ئایه‌تی خودا بخۆ‌نێته‌وه به‌سه‌ریانا و پاکیان بکاته‌وه له‌ ره‌وشت و خووی په‌ست و کرده‌وه‌ی ناپه‌سه‌ند، وه عه‌قل و مه‌عریفه‌تیان پێشان بدا و دلایان به‌ نووری ئیسلام رووناک بکاته‌وه.

له واقیعدا خودا دو عاکه‌ی لی قه‌بوول کرد، وه له نه‌ته‌وه‌ی ئەوا حەزره‌تی محمدی ﷺ دروست کرد، چونکه ئەم ذاته بلەند صیفاتە نه‌سه‌بی ئەگا به‌ عەدنەن، وه عەدنەن ئەچیتە‌وه سەر قەیدار کورپی حەزره‌تی ئیسماعیلی کورپی حەزره‌تی ئیبراهیم صەلات و سلامی خویان لی بی. وه خوی تەعالا دوو عالی مەقامی له کورپه‌کانی حەزره‌تی ئیبراهیم کرد به‌ پیغه‌مبەر. یه‌که‌م حەزره‌تی ئیسحاق که باوکی پیغه‌مبەرائی به‌نی ئیسرائیله، وه دوو‌هه‌میان حەزره‌تی ئیسماعیل که له‌ پرشته‌ی نه‌ته‌وه‌ی ئەوا به‌ تەنیا حەزره‌تی (محمدالمصطفی) پیغه‌مبەر بووه، که ئەم پیغه‌مبەرە عالی جەنابە به‌ نووری ئاینی پاک، وه به‌ بەرزوی ئەخلاق و پره‌وشتی چاکسی هه‌موو عالی پووناک کرده‌وه و کرا به‌ پیغه‌مبەر و ره‌ه‌بەر بۆ هه‌موو جن و به‌شەر، وه بوو به‌ خاتمی پیغه‌مبەران و حەلقه‌ی ئاخیری دائیره‌ی پیغه‌مبەران سه‌لامی خویان لی بی.

له‌ حەقیقه‌تدا ئەم ذاته شایانی فەخر و عیززه‌ته له‌ لای هه‌موو عاقلێک و هه‌موو خاوه‌ن بیر و هۆشیاریک، وه بۆ ئەوه‌ ئەشی ره‌ه‌بەرائی عالم شانازی به‌ شانی به‌رزیه‌وه بکه‌ن، وه خولق و ره‌وشتی به‌رز سەری ئیحتیرامی بۆ دابنه‌وینێ که وا ئەو ذاته بوو به‌هۆی تەواو کردنی و گەیانندی به‌ هه‌موو لایه‌کی دنیا. له‌ گەڵ ئەوه‌دا که ئینسانی شاره‌زا کرد بۆ خودا په‌رستی و دوور کوتنه‌وه له‌ خودپه‌رستی و لادان له‌ شیوه‌ی په‌ریشانی و بی‌ئاگایی و مه‌ستی.. هه‌روه‌ها شاره‌زایشی کردن بۆ پرینگه‌ی ژینانی به‌ عیززه‌ت و حورمه‌ت، وه بۆ پراگرتنی ئوسوولی ژینانی به‌ شه‌ریه‌ت، وه بانگی کردن بۆ عیلم و سه‌نعەت و ده‌ستووری حیکمه‌ت و عه‌داله‌ت، وه بۆ خزمه‌تی حەق و حەقیقه‌ت، وه بۆ صه‌بر کردن و خو‌پراگرتن له‌ عاستی ئازار و مه‌ینه‌ت، وه بۆ دلسوزی و میه‌ره‌بانی و ده‌ست و داوین پاک، بۆ به‌رچاو پ‌وشنی و دل‌پووناکی، وه بو ده‌وام و ئیستیقامه‌ت له‌ سەر پرینگه‌ی سه‌عاده‌ت، وه بۆ فیداکاری بۆ ئاسایشی نه‌پراوه، وه بو باوه‌ر کردن به‌ تۆله‌ی کرده‌وه‌ی ئینسان، وه بۆ گه‌یشتن به‌ پ‌وژی نه‌پراوه بۆ پاداشی ئیشی نوقصان و پایه‌ی کرده‌وه‌ی خیر و ئیحسان، وه بۆ

ئەوێ که سهنگی ئینسان ئەوەندهی کردهوێ چاکهیهتی له خزمەت کردنی حق و
 حەقیقەتدا، وە ئەنجامی به سراوه به ساغی کردارو بیر و باوهرو نیاز و نییه تیهوه.
 به جوړی که ئەگەر کهسینک به بیرى پاک و چاوی پرووناک تهماشا بکا ئیمان دینى
 بهوه که ئەم ذاته بوو به یه کهم رینگا پیشان دەری بەرزى ئادهمیزاد، وە ئەم جیهانهی
 هەلسووراند بوو ئەو باوهره که هەر کهس به قەدەر قایبەت و تیکۆشانی خوێ
 سوودی نه براوهی لى وه رېگرى، وە به هوێ ئەو سوودهوه لەم جیهانهدا به ئەبهدی
 نه مری...

به فهیضی بی ئینتیها، بنیره رهحمەت خودا
 له بوو (امام الهدی) بوو تا قومی سووعەدا
 ئەم شاهی خوش خولق و خوو، ئەم ماھی گول پهنگ و پروو
 روچ و دل و لەش هه موو، بوو توو بین به فیدا
 سه رگەردی هیممه تی توو ئاصف کوری به رخیا
 شاگردی حیکمه تی توو صف صف گەلی سووعەدا
 له بهر مه لاحتی توو یوسف قه له م بر به کەف
 له بهر فه صاحته تی توو سه حبان نه ما بوو صەدا
 بوو سه عدی طالعی توو زوهره به دل موشتەری
 له نووری لامیعی توو قسیلەن له بوو ئیقتیدا
 به حوکمی ئیمانی توو، به عیلم و عیرفانی توو
 به وه عەظ و تیانی توو، دل کهوته ری ئیھتیدا
 به حیلیم و ئیحسانی توو، به عەفوی ئاسانی توو
 به رهحم و ویجدانی توو، کز بوو هه وای ئیعتیدا
 هه رچی هه بوون ئه صفیا له ئەنبیا و ئەولیا
 له دائیره ی ئەذکیا له ئاخو و ئیبتیدا

جوودو و جوودى ھەموو، سىماي سجوودى ھەموو
 شەھد و شوھوودى ھەموو بە يومنى تۆداي خودا
 لە سەر عىنايەتى تۆ ئەھلى ھىدايەتى تۆ
 بۆ نەشرى ئايەتى تۆ چوونە گەلى شوھەدا
 بۆ (صادى چاوانى تۆ كۆمەلى لاوانى تۆ
 وەك قۆچى قوربانى تۆ خۆيان ئەكرد بە فيدا
 قەسەم بە ئايىنى تۆ، بە سىرپى ياسىنى تۆ
 راستە بە ناسىنى تۆ بە شەر ئەگا بە خودا
 چۆن باسى ئەوصافى تۆ تەواو ئەكا گەفتوگۆ
 قورئان لە بۆ نەعتى تۆ خولقى عەظىمە ئەدا
 خولقى عەظىمى ئەتۆ، عەقلى سەلىمى ئەتۆ
 قەلى كەرىمى ئەتۆ، موەجىزە بوون بۆ ھودا
 ئەى سەرورەى ئەنبىيا، ئەى پەھبەرى ئەتقىيا
 ئەى دولبەرى ئەصفيا (الخير منكم بىدا)
 زەوى لە بەحر و لە بەر ھەردەو چىاو دەشت و دەر
 پەر بوو لە خىر و لە فەر (من كرم المقتدى)
 تىجارەتتەكە و ھەسا و ىنەى نىيە بۆ بەھا
 وەرگرتى مەىلى تۆ بە رۆح ئەگەر دەس بىدا
 (نامى) لە سەر نامى تۆ لە بۆ ذەوقى جامى تۆ
 لە بىر فەىضى عامى تۆ (يطلب منك الندى)

باسى تەشرىف و تەوصىفى ھەزرەت ﷺ

لە ئايەتى بەقىمەتى قورئانى پىروزەو دەر ئەكەوى كە خواي تەعالا لە پىش
 زەمانى پىغەمبەردا ﷺ ھەر پىغەمبەرىكى ناردى بۆ سەر ھەر ئوممەتتەك، عەھد و

پەیمانی لە گەلدا کردوو ئە گەر لە زەمانی ئەوا حەزرەتی (محمد المصطفی) پەوانە بکریت، ئەو پیغەمبەرە ئیمانی پێ بهێنیت و فەرمانی بە جێ بهێنێ و کۆمەکی بکا، وە بەراستی و دڵسوزی یارمەتی ی بەدا بۆ ڕاگەیانندی ئادابی دین. وە ئە گەر لە زەمانی ئەوا رەوانە نە کرا، ئەبێ ئاموزگاری ئوممەتە کە ی بکا کە ئە گەر ئەوان بە خزمەتی گەشتن ئیمانی پێ بهێنن و بە دڵ فەرمانی جێ بە جێ بکەن. خوای تەعالا ئەمدی بۆ ئەو کردوو کە ئەو پیغەمبەرە لە پایە ی حەزرەتی محمد ئاگادار بکا و نمونە یەک لە گەورەیی و خوشەویستی ئەویان پێ بنوێنێ.

هەر وەها ڕیوایەت کراوە خوای تەعالا هەر کتییکی ناردی بۆ هەر پیغەمبەری، میقداریکی لە نیشانەکانی پیغەمبەرەتی حەزرەتی محمد تیا بەیان کردوو، بۆ ئەو کە ئەو پیغەمبەرە باسی حەزرەتی محمد بە شیوێ مژدە بگە یەن بە ئوممەتە کە یان، وە هەموو لە صیفات و خولق و پەروەشتی تێ بگەن.

لەو مژدە و بەشارە تانە ئەمە یە کە خوای تەعالا خیطاب بە حەزرەتی موسی سەلامی خوای لە سەر بێ ئەفرەمۆیت: تەجەللای من دەرکەوت لە کیۆی (طوری سیناء) دا بە پەوانە کردنی تۆ، وە نووری حەق دەر ئەکەوی لە کیۆی (ساعیر) بە پەوانە کردنی عیسی، وە بە ئاشکرا نووری حەق دەر ئەکەوی لە کیۆەکانی (فاران). فاران یە کێکە لەو سێ کیۆانە کە باوک و با پیری حەزرەت ﷺ لە ناویانا زیاون، وە ئەشکەوتی (حراء) کە شوینی دانیشتی حەزرەت بوو بە تەنیا بۆ بیر کردنەو لە پەروردگاری دنیا، لە ئەوزاعی ئەرز و ئاسمان و هاتوچوی ئەستێرەکان لە کیۆی فاران دایە.

وە لە تەوراتا هەیه خوای تەعالا فەرمانی دا بە ئیبراهیمی خەلیل لە سەر ئەو کە ئیسماعیل و هاجەری دایکی بیا بۆ خاکی فاران و لەوی دایان بنی، وە مەعلوومی هەموانە کە حەزرەتی ئیسماعیل و دایکی لە (مکە ی مکرّمە) دا بوون و حەزرەتی ئیبراهیم لەوی دایان.

وە لە سیفری (شعیبا) دا هەیه کە یە کێکە لە پیغەمبەرانی بەنی ئیسرائیل،

عیباره‌تیک که تهرجه‌مه‌که‌ی ئه‌مه‌یه، ئه‌لی ئه‌ی شه‌عیا من پیغه‌مبه‌ریکی نه‌خوینده‌وار ره‌وانه ئه‌که‌م بۆلای ئاده‌میزاد، وه به یومن و پیروزی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره چاوی کوێر بیئا ئه‌که‌م، وه گوێچکه‌ی که‌ر ئه‌که‌مه‌وه، وه دلی به پهرده داپوشراو گوژشاد و پرووناک ئه‌که‌مه‌وه. جیگه‌ی له دایک بوونی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره شاری مه‌که‌که‌یه، وه ئه‌و شوینده‌ی له ئه‌نجاما هیج‌ره‌تی بۆ ئه‌کاشاری مه‌دینه‌یه، وه هیز و ده‌سه‌لاتی له ولاتی شاما ئه‌بێ. ئه‌و پیغه‌مبه‌ره عه‌بدیکی خاوه‌ن توگل و دل ئه‌ستووره، وه هه‌لبێرراو و پایه‌دار و خوشه‌ویسته.

ئه‌ونده میهربانه له جه‌زای کرده‌وه‌ی خرابی خه‌لکا خراپه‌ ناکا، به‌لکو چاو بۆشی و لی بووردنی هه‌یه. به ره‌حم و ره‌وانه له‌گه‌ل موسولمانانا. ئه‌گری بۆ هه‌تیوی که له باوه‌شی دایکیا بێ. زویر ئه‌بێ به چاو بێ که‌وتتی حه‌یوانی که باری گرانی له سه‌ر پشت دانرابێ. دل ره‌ق نی‌یه، قسه‌ی تال نی‌یه. له بازارا ده‌نگ به‌رز ناکاته‌وه، وه به شتی ناشیرین و ناپه‌سنه‌ند خۆی جوان ناکا. قسه‌ی خراب به ده‌میا نایه‌ت. ئه‌وه‌نده ئارام و به شه‌رمه ئه‌گه‌ر رابوووری به‌لای چرادا گری ئه‌و چرایه ناله‌ریته‌وه. ئه‌گه‌ر پروا به سه‌ر قامیسا له ژیر بێ یا ده‌نگی لیوه نایه‌ت.

ئه‌و پیغه‌مبه‌ره ره‌وانه ئه‌که‌م به موژده‌ده‌ر به‌و که‌سانه که فەرمان به‌ری خودان وه به ترسینه‌ری ئه‌وانه که به گوێره‌ی فەرمايشی ئه‌و ناجوو‌لینه‌وه ئوممه‌تی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره ئه‌که‌م به چاکتر له ئوممه‌تی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران چونکه ئه‌مر ئه‌که‌ن به چاکه‌وه نه‌هی ئه‌که‌ن له خراپه، وه چونکه ساغ و خاوه‌ن ئیخلاصن له ئیمان و بیر و باوه‌ردا وه له به‌جی هینانی ئه‌و کرده‌وانه دا که پیغه‌مبه‌ر ئه‌یان گه‌یینه‌ی به‌وان..

ئه‌و ئوممه‌ته ئوممه‌تیکن ته‌ماشای حیسابی شه‌وو روژ و حه‌فته و مانگ و ساڵ ئه‌که‌ن بۆ به‌جی هینانی نوێز و روژو و حه‌ج و باقی‌ی ئه‌و عیبا‌ده‌تانه که له‌سه‌ریانه، وه ته‌وحید و ته‌سبیح و ته‌کبیر و حه‌مد و ئه‌نای خۆم ئه‌هاوێمه دلپانه‌وه، وه ئه‌مانه به‌جی دینن له مزگه‌وتا، وه له مه‌جلیسا، وه له شوینی نووستنا، وه له ماڵ و مه‌نزلی خوێانا.

ئەو ئوممەتە صەف بە صەف بەرپز پائەوہستەن لە مزگەوتا وەکو چون فریشتە لە ئەترافی عەرشا ریز ئەبەستەن. ئەو ئوممەتە دۆستی من، وە کۆمەکی دین و ئایینی من. بەوان تۆلەیی تاوان وەر ئەگرمەوہ لە تاوانباران، کە بت پەرستان و دوزمانانی خوا بە یەک ناسین و حەق پەرستین.

ئەو ئوممەتە نوێژ ئەکەن بە پراوەستان و دانیشتنەوہ لە بەر رەزای من، وە رکوع و سجوود ئەبەن بۆ فەرمان بەردارای من، وە بە ھەزاران لە مائی خویانەوہ در ئەچن بو غەزا لە بەر من. بە کتیبی ئەوان دوايي کتیبانی خۆم دەھینم، وە بە دین و ئایینی ئەوان دوايي بە دین و ئایین ئەھینم.

ئەو ئوممەتە لە کاتی توورەبوون و پرق ھەستانا (لا الہ الا اللہ) ئەکەن، وە لە وەختی عاجزی و تێک چوونی ناو خویانا (سبحان اللہ) ئەکەن، وە دەست و پێ و دەم و چاوی خۆیان ئەشۆن بۆ عیبادەت کردن، وە کتیبی خۆیان لە بەر ئەکەن، ئەو ئوممەتە ئەکەم بە گەورەترینی ئوممەتانی ھەموو پیغەمبەران، وە پایە و پلەیی بەرز بۆ ئەو کەسانە یە کە لە سەر دین و ئایینی ئەوانن. ئەمە فەضلی خومە ئەیدەم بە ھەر کەس مەیلەم لە سەری ھەبێ، چونکە من خاوەنی فەضلی گەورەم.

وہ لە زەبووری حەزرتی داووددا سەلامی خۆی لێ بێ لە مەزمووری ژمارە چل و چوارا ھەبە بە شیوہی خیطاب و قسە کردن لە گەڵ پیغەمبەری ئاخەر زەمانا ئەلئیت: نەعمەت ئەرزێ لە دوو لیوہ کانتەوہ بۆیە خۆی تەعالا بەرە کەتی پزاندووہ بە سەرتا ھەتا ئەبەد. شمشیری خۆت رووت بکە چونکە شەریعەت و ئایینی تۆ لە گەڵ ھەبەتی دەستایە. تیرت تیزە، ھەموو ئوممەت و میللەتی فەرمانت بە جێ دەھینن.

وہ لە بەعزێ کتیبی موعتەبەر و باوہر پێ کراوا ھەبە ئەلئیت لەو کاتەدا کە پادشای بابل (بەختەنەصر) بەنی ئیسرائیلی یەکانی بە دیل گرت و بردنیە شاری بابل لەوێ رای گرتن، شەویکیان بەختەنەصر خەوێکی دی، بۆ تەفسیری ئەو خەوێ دامابوو کەسێ وای دەس نە ئەکەوت کە بە جوانی تەعبیری ئەو خەوێ بۆ

بداته‌وه، تا هه‌ندی له پیاوه نزیکه‌کانی پی‌یان وت که له ناو ئه‌م دیله ئیسرائیلی‌یا نه‌دا پیاویکی مقدس هه‌یه ناوی (دانیال)ه، وه ئه‌و ذاته دهستی زۆره له ته‌عبیر دانه‌وه‌ی خه‌ودا. که به‌خته‌نه‌صر ئه‌م قسه‌یه‌ی بیست زۆری پی خۆش بوو، وه ناردی به‌ دوای هه‌زره‌تی دانیالدا. که ته‌شریفی هی‌نا به‌خته‌نه‌صر وتی ئه‌ی دانیال له‌ خه‌ومدا تیمثالیکم دی له‌ شیۆه‌ی ئاده‌میزادا، سه‌ری له‌ ئالتوون بوو، وه له‌ گه‌ردنیه‌وه تا بیخی پانی برنجه‌ی زه‌رد بوو، وه هه‌ردوو قاچی له‌ ئاسن بوون. ئه‌م تیمتاله له‌ ده‌شتیکا به‌ پیۆه وه‌ستینرابوو. هه‌روه‌ها چاوم به‌ به‌ردیکی بچووک که‌وت له‌و ده‌شته‌دا له‌ خۆیه‌وه زل ئه‌بوو وه به‌رز ئه‌بووه تا ئه‌وه‌نده زل بوو، وه ئه‌وه‌نده به‌رز بووه هه‌موو ولاتی پروژهلآت و پروژاوا‌ی داگرت. به‌رده‌که له‌ کاتی زل بوونه که‌یدا ورده ئه‌یدا له‌ تیمتالکه‌وه وه‌ک به‌رد بدا له‌ گل وه‌ها ئه‌ی شکاند و دای ئه‌وه‌راند و دای ئه‌پرژاند. تکام ئه‌وه‌یه ته‌عبیری ئه‌م خه‌وم بو لیک به‌دینه‌وه.

هه‌زره‌تی دانیال فه‌رمووی ئه‌و تیمتاله شیۆه‌ی پادشایه‌تی‌ی پادشا بت‌به‌رسته‌کانه. سه‌ره‌که‌ی که له‌ ئالتوون بووه، سووره‌تی شه‌خصی تو‌یه که پادشایه‌کی به‌ قیامت و به‌ هه‌یه‌ت و ده‌سه‌لاتی. وه ئه‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی که له‌ برنجه‌ی زه‌رد بووه سووره‌تی به‌شیکی تره له‌ پادشایانی بت‌به‌رست که به‌ شیوه له‌ تو ئه‌چن، به‌لام وه‌ک تو هیز و قیمه‌تیان نی‌یه. دوو قاچه ئاسنه‌که‌یش سووره‌تی دوو چینی ترن له‌ پادشایان که نه له‌ شیوه و نه له‌ هیز و توانادا له‌ تو ناچن. ئه‌و به‌رده بچووکه‌ش که له‌ ده‌شته‌که‌دا دیوته، به‌ پی‌ی ئه‌وه‌ی که له‌ کتییی ئیمه‌دا هه‌یه سووره‌تی پیغه‌مبه‌ریکه له‌ نه‌ته‌وه‌ی هه‌زره‌تی ئیسماعیل له‌ ولاتی حیجازا په‌یدا ئه‌بی و ته‌ره‌قی ئه‌کا و به‌رز ئه‌پیته‌وه و دین و ئایینی ئه‌و خور هه‌لات و خۆرنشین ئه‌گرینه‌وه و پادشا کافر و بت‌به‌رسته‌کان له‌ سه‌ر دهستی ئه‌وو ئومه‌تی ئه‌ودا ئه‌فه‌وتین.

وه چهند سه‌یره به‌رد زل ببی و ولآت پ‌ر بکا و تیمتالی ئاسن بشکیتی، به‌رزبوونه‌وه‌ی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره و زال بوونی به‌ سه‌ر پادشایانی دنیا‌دا ئه‌وه‌نده سه‌یره،

وه ئه‌بێ به هۆی ئه‌وه که ئینسان سه‌ری سه‌ر بمیئێ، به‌لام سه‌ر سه‌رمان له لای ئیهمه‌یه، وه بۆ خوداوه‌ندی عالم هه‌ر شتێ که ئاره‌زووی لێ بێ ئاسانه. شه‌ریعه‌تی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره هه‌رچه‌ند به‌رز به‌یته‌وه، ئه‌وه‌نده ئایینی کافران و بت‌په‌رستان دانه‌وێ و نیشانه‌ی نامیئێ.

به‌خته‌نه‌صر هه‌ر چه‌ند ئه‌م ته‌عبیر لێ دانه‌وه‌ی خه‌وکه‌ی پێ ناخۆش بوو، وه له سه‌ردلی گران بوو، به‌لام به‌ عه‌قلیا چوو، وه گه‌لێک ئیکرامی سه‌زهره‌تی دانایالی گرت و میه‌ره‌بانای له‌ گه‌ل نواند.

وه‌له ئینجیلا هه‌یه که سه‌زهره‌تی عیسی سه‌لامی خوای لێ بێ فه‌رمووی به‌وانه که په‌په‌وه‌یی ئه‌ویان ئه‌کرد: داوا ئه‌که‌م که خوای ته‌عالا پیغه‌مبه‌ریکتان بۆ بنیڕێ که ته‌نا و ستایشی خوا ئه‌کا و ئوممه‌ت په‌زگار ئه‌کا له‌ زه‌حمه‌ت و مه‌ینه‌ت و له‌گه‌ل ئوممه‌تدا ئه‌میئینه‌وه تا روژی قیامه‌ت. یه‌عنی ئایینی ئه‌و تا روژی قیامه‌ت به‌رده‌وام ئه‌بێ.

ئاشکرایه که پیغه‌مبه‌ریکی وه‌ها که پاش سه‌زهره‌تی عیسی هاتبێ به‌م نیشانه‌وه، بریتی‌یه له‌ سه‌زهره‌تی محمد ﷺ وه‌کو خوا له‌ قورئانا به‌ زوبانی سه‌زهره‌تی عیساوه ئه‌فه‌رمویت ئه‌ی گه‌لی به‌نی ئیسراییل من پیغه‌مبه‌ری خودام بۆلای ئیوه، وه موژده‌تان ئه‌ده‌می به‌ هاتنی پیغه‌مبه‌ریک له‌ پاش خۆم که ناوی (احمه‌) و حمه‌د و ته‌نای خوا زۆر ئه‌کا.

خولاصه‌ی که‌لام له‌ هه‌موو کتیب و ئه‌سفاری پیغه‌مبه‌رانی په‌بوردوودا ته‌عریفی سه‌زهره‌تی (محمدالمصطفی) ﷺ به‌یان کراوه، وه نیشانه‌ی خۆی و ئوممه‌تی روشن کراوه‌ته‌وه، وه پیغه‌مبه‌ران به‌پێی ئه‌و نیشانه‌ مه‌ژده‌ی هاتنی سه‌زهره‌تی محمدیان داوه به‌ ئوممه‌ته‌کانیان.

به‌لام ئه‌و خاوه‌ن کتیبانه له‌ پاش زه‌مانی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان گه‌لێک له‌و نیشانه‌یان له‌ به‌ر سه‌سوودی لابه‌ردووه و هه‌ندیکیان گوێپه‌وه به‌ باریکی تر دا، وه هه‌ندیکی تریشیان به‌ خیلافی واقع وه به‌ درو مه‌عنا لێداوه‌ته‌وه. هه‌ندیکیشی هه‌روه‌ها

ماوه‌توه، وه له بهر زۆری و پرووناکی نه‌یان توانیوه دهستی بۆ بهرن. وه ئه‌گه‌ر ئینصاف و ویجدان بیته پیشه‌وه هه‌موو ئه‌هلی کیتاب به ناچاری مەجبوری ئه‌وه ئه‌بن یێی لێ بنین که خاوه‌نی ئه‌و نیشانه‌ نه‌هزره‌تی محمده ﷺ، وه ئه‌م ذاته‌یه مه‌زده‌ی هاتنی دراوه، وه پیغه‌مبه‌ری ئاخ‌زه‌مانه، وه له پاش ئه‌و پیغه‌مبه‌ری تر نابێ و دینی ئه‌و هه‌موو دینه پیشه‌وه‌کان نه‌سخ نه‌کاته‌وه، وه به‌ته‌نها ئاین و میللته‌ی ئه‌و به‌حق و راستی ئه‌مینه‌وه له‌سه‌ر رووی زه‌ویدا.

ئه‌و مه‌زده و به‌شاره‌تانه‌ی که باس‌مان کردن به‌جوریک له‌ناو یه‌هوودی و نه‌صرانی یه‌کانا بلا‌و بوو بوونه‌وه، یه‌هوودی یه‌کانی ولاتی حیجاز هه‌ر کاتیک کرده‌وه یه‌کی ناپه‌سه‌ندیان له‌ئه‌هلی ئه‌و ولاته‌ ئه‌بینی هه‌ره‌شه‌یان لێ نه‌کردن به‌نزیك بوونه‌وه‌ی زه‌مانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه ئه‌یان وت نزیکه ئه‌و پیغه‌مبه‌ره مه‌زده پێ دراوه بیته وه عه‌دالته‌ له‌ ولاتا بلا‌و بکاته‌وه. ئه‌وسا مه‌جالی ئه‌م جو‌ره‌ کرده‌وانه نامینی و حه‌قی هه‌موو ئیشیکی خراپتان لێ نه‌سینی. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که حه‌زره‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاته پیشه‌وه، ئه‌و کیتابی یانه که زوو مه‌زده‌یان ئه‌دا به‌هاتنی، که‌وته ده‌ربیرینی کینه‌و به‌ربه‌ره‌کانی، وه هه‌موو جو‌ره‌ بیلانیکیان به‌کار هیتا بۆ فه‌وتاندن و کز کردنی ئیسلامه‌تی و موسولمانانا. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو ته‌قه‌لایه‌شیا‌ندا خوای ته‌عالا هه‌ر یارمه‌تی موسولمانانی‌دا، وه دینی ئیسلام په‌ره‌ی سه‌ند و به‌جیهانا په‌رته‌وی خو‌ی بلا‌و کرده‌وه، وه عاله‌می به‌پوشنایی ئیسلام پوه‌ش کرده‌وه و ئه‌و کافره‌ خاوه‌ن کینه‌و عه‌نادانه له‌ناو چوون چونکه‌ خوا غالبه‌ به‌سه‌ر ئیشی خویدا، وه مه‌یلی له‌هه‌رچی هه‌بی به‌ئاره‌زووی خو‌ی جێ به‌جێی نه‌کا.

ئه‌ی کانی که‌ره‌م، سه‌روه‌ری دیوانی مه‌حه‌به‌ته

ئه‌ی شه‌مسی عه‌له‌م، په‌هه‌به‌ری که‌یوانی مه‌حه‌به‌ته

ئه‌ی نوورو ضیای ئه‌رز وه‌ه‌موو چه‌رخ‌ی سه‌ماوات

ئه‌ی شه‌وق و به‌های ئاده‌م و ئه‌دیانی مه‌حه‌به‌ته

ئەى طاليعى بورجى شەرەفى عىززەت و تەقوا
 ئەى جاميعى فەوجى سەلەفى بايى مەحبەت
 تۆى مەركەزى بۆ دەورو ئەتۆى قوطبى كەمالات
 تۆى شەمسى صفای حىكمەت و تۆى لوببى مەحبەت
 تا دەم بە بەهەى ناوى ئەتۆه بوو بە سەريا
 ئەرژا لە سەماى فەيضەوہ بارانى مەحبەت
 ئەو نووچە كە پزگار بوو لە تۆفانى هىلاكەت
 ھەر غايە نەھەنگى بوو لە دەريايى مەحبەت
 ئەو ئاگرە وابوو بە گولستانى براھىم
 مەقسەد لە گۆلى تۆ بوو لە ناو باغى مەحبەت
 بەعقوبى نەبى سەبرى جەمىلى لە دلّا بوو
 چۆن پەر بوو دللى ئەو لە گۆلى باغى مەحبەت
 ئەبىووبى نەبى دەرد و جەفاى برد بە وەفاى تۆ
 يۆسف بە ھەواى تۆ وەرى گرت نوورى مەحبەت
 مەوسا بەدى بەيضای لە چراى تەلەتتى تۆ بوو
 عىسا بە صفای تۆگەبى يە شۆرى مەحبەت
 بەى بەى بە قودوومى شەرەفت موزدە ئەبارى
 وەك سەيلى بەھارى لە سماى نوورى مەحبەت
 مەوسا بوو كە ئەيفەرموو نىشانە و صىفەتتى تۆ
 داوود بوو كە ئەى خویندەوہ مەزمورى مەحبەت
 عىسا بوو (مبشّر) بە عەلاماتى (مەھمەد)
 (أحمد) لەقەبى فەخرە لە ئاياتى مەحبەت
 شەعيا بوو ئەھاتە سەرى ئاياتى سەماوى
 بۆ نەعتى نەبى و تاقى راياتى مەحبەت

سیفری نه‌بوو بیّ ده‌فت‌ری ئه‌وصافی (محمد)
 عه‌صری نه‌بوو بیّ عه‌نه‌ری ئینصافی مه‌حه‌بیت
 نووری که خودا داویه به‌سینه و دلی پاکان
 جیلوه‌ی دلی تو بوو به‌فیوضاتی مه‌حه‌بیت
 لوقمانی حه‌کیم لوقمه‌ خوری خوانی که‌مالت
 سه‌حبان به‌به‌یان که‌وته به‌سه‌ره‌اتی مه‌حه‌بیت
 حاتم به‌ته‌مای خوانی سه‌خا و به‌خششی تو بوو
 که‌وته که‌ره‌م و نه‌شری شیعاراتی مه‌حه‌بیت
 ئه‌م به‌نده که‌وا به‌ندی هه‌واته به‌دلی خوری
 بو قاپی‌یه‌که‌ت هات به‌ته‌مای وه‌جد و مه‌حه‌بیت
 یه‌ک قه‌تره له‌بارانی سه‌مای سه‌فوه‌تی تو بوو
 یه‌ک نم له‌هه‌وای هه‌وری وه‌فا و روشد و مه‌حه‌بیت
 بی‌توو به‌تکپته‌ دلی په‌ژمورده‌یی زاری
 (عیناً) وه‌کو سه‌رچه‌شمه ئه‌دا ئاوی مه‌حه‌بیت
 عاده‌ت له‌که‌ریمانه‌وه ئیحسان و عه‌طایه
 ئه‌ی شاهی خه‌طایوش و عه‌طابه‌خششی مه‌حه‌بیت
 با لوظف و عه‌طات بی‌ت به‌تکای عه‌فوی خه‌طای من
 بو (نامی) یه‌که‌ی مانی‌یه‌که‌ی نه‌قشی مه‌حه‌بیت
 په‌بی بی‌رژینه له‌سه‌ماواتی مه‌حه‌بیت
 بارانی سه‌فا بو دلی سولطانی مه‌حه‌بیت

* * *

له‌کاتی‌کا خوای ته‌عالا ویستی پرووی زه‌وی به‌چرای خاوه‌ن سه‌فای
 روخساری نازداری ره‌هه‌بری عالم پرووناک بکاته‌وه، وه‌ ئه‌م جیهانه به‌پرتوی
 پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌ر پرشنگ‌دار بکا، وه‌ دلی گروهی ئاده‌میزاد به‌چرای ئیسلامه‌تی

نوورانی بکا دلّی (عبداللہ) ی باوکی پیغہمبہری، کہ یہ کیک بوو له ده کورہ کھی (عبدالطلب) وه له پیاوہ خاوہن شان و شکوکانی تایهفہی قورہیش بوو، بزواندہ وه و خستیه سہر سہودای ژن ہینان، وه دایکی تی گہ یاند کہ له ناو تایهفہی قورہیشدا بگہری و ژنیکی بہ قہدر و حورمہ تی بو بدوزیتہ وه. دایکی گہ لیک گہ را تا (آمنہ) ی کچی (وہب) ی کوری (زہرہ) ی کوری (عبدالمناف) ی بو دوزی بہ وه کہ له ناو ہہموو ژنانی تہو پروژہی تایهفہ کہیدا ہلہبژیراوو دیاری بوو.

له پاش بہ جی ہینانی رہسم و یاسای خوین، بہ شہرف و حورمہت مارہ یان ہری له (عبداللہ) و گویرایانہ وه. وه له پاش تہوہ کہ نووری نوطفہی پاکسی حہزرت ﷺ له لایہنی (عبداللہ) وه نہقل بوو بو لای ٹامینہ، له پیروزی ی تہم ذاتہ خاوہن ہیممہ تہوہ سیما و شیوہی ٹامینہ پروژ بہ پروژ بہ نوعی تہ گوڑا، وه نووری حہزرت له ناو چاوانیا تہدرہ وشایہ وه، بہ جوریک کہ ہہموو ٹینسانیکی ژیر تی تہ گہیشت تہو ژنہ حامیلہ بہ بہ ذاتیکی پایہ بہرزی خاوہن ہیممہت و قیمہت، وه پرووی دنیا بہ ہوی تہو ذاتہوہ پرووناک تہ بیتہ وه.

راستی بہ کہی وه ک چوئن له بہرہ بہ یانا دنیا روشن تہ بیتہ وه، وه بای نہسیم تہ شنیتہ وه، گہ لی و ہزعی تہم دنیا بہ گوڑا پرووی کردہ خووش بوون، یہ عنی زستانی تاریکستانی تہواو بوو، تہ مجارہ نوبہی نہ سیمی صافی بہ ہار و جوان بوونی دنیا بہ بہ گوٹ و گوٹزار.

له پیش له دایک بوونی حہزرت ﷺ چند شتیکی سہیر له دنیا دا دہر کہوت کہ ہدر کہ سیکی ژیر تہ ماشای بکر دنا بہ تہیزانی دنیا بہ ری ی گوڑانہ وه بہ بہ باریکی جواندا، وه نزیکہ وه زعیکی وا بیتہ ناو تادہ میزاد له تاریکایی شہقاوت و زہحمہ تہوہ بکہویتہ روشنایی بہختیاری و رہحمہت.

یہ کئی لهو شتانہ تہمہ بوو بہنجا پروژ له پیش پیدای بوونی حہزرتہ تا (أبرہة) ناوی حہبہ شہبی کہ فرمانرہ وای ولاتی یہ مہن بوو توورہ بوو له تہہلی مہ ککہ و له خانووی (کعبہ اللہ) کہ قبیلہ گای تہہلی مہ ککہو ہہموو عہرہب بوو، وه سوپاہیکی

زۆر گەورە و چەند فىلى بەهيز و ھەلمەتى رىكخست بۆ داگىر كىردنى ولاتى
 حىجاز و وىران كىردنى (كعبەللاھ)، ۋە بەم مەبەستە ناپەسەندە ھات ۋە نىزىكى
 شارى مەككە بوەو.. ۋە لە نىزىكى مەككەدا ئوردووكاى ھەلدا، ۋە گەلنى وشتر و
 ھەيواناتى ەھرىبى بە تالان برد كە ھەندىكىشى ھى (عبدال مطلب) ى با پىرى
 ھەزرت بوو. لەو كاتەدا (عبدال مطلب) رۆيشت بە دەمىو ۋە بۆ ئەو ھى لە گەللىا رىك
 بكوئى و ھەيوان و وشترەكانى خۆى و خەلكە كەى تر ۋە رىگىتەو ۋە لەو بىرە
 شوومە پەشىمانى بكاتەو.

كە نىزىك بوەو لە ئىستىراھت گاهە كەى ئەبرە ھەو، ئەبرە ھە چاوى پى كەوت،
 زۆر بە پىاوئىكى بە قەدر و حورمەت و بەرز و بە ھىمەت ھاتە پىش چاوى، ۋە
 زۆر قەدر و حورمەتى عبدال مطلبى گرت و بە خىرھاتى لى كرد. عبدال مطلب لە
 پاش ئەو كە ھەسايەو تەكاى لە ئەبرە ھە كرد سوپاكەى بگىرئەو ۋە نەتە بەسەر
 ولاتى مەككەدا، ۋە ئەو ھەيوان و وشترانەى بردوويانە بىداتەو. ئەبرە ھە وتى زۆر
 سەرم سوپ ئەمىنى كە وا تۆ لە جىياتى ئەو ھى لە بابەتى پاراستنى خانووى
 كەعبەو تەكام لى بكوئى كە قىيلەى ەھرب و عىبادەتخانەى ئىو ھە، تەكاى
 گىرئەو ھى ھەيوان و وشترەكانتەن ئەكەى! عبدال مطلبىش ۋە رامى داىو ھە كەوا ھەر
 شتىك خاوتىكى تايەتى ھە ھە. ئىمە خاۋەنى وشتر و ھەيوانەكانىن، مالى
 كەعبەش خاۋەنىكى بە دەسلاتى ھە ھە كە خاۋە، ۋە ئەو خانووى خۆى
 ئەپارىزى. لە ئەنجاما ئەبرە ھە پىارىدا كە وشتر و ھەيوانەكانىن بىداتەو، بەلام
 ئەبى مالى كەعبە پىرووخىنى. ۋە بەم نىازە ناشىرەنە فەرمانى دا سوپاكەى بەرە و
 كەعبە بكوئە رى، ۋە فىلەوانەكان ئاگادار كران كە فىلەكانىن ئامادە بكن و پىرون
 بۆ مەككە بۆ پىرووخاندنى خانووى كەعبە، بەلام خاۋى تەعالا بۆ پاراستنى مالى
 خۆى كە ئەبى بە جىگائى عىبادەتى بەھەق، ۋە بۆ دەرخستنى پاىە و گەورە ھى
 مەقامى ھەزرت ﷺ كە لەو نىزىكانەدا دىتە دنياۋە، فىلەكانى مەنەكرد لە رۆيشتەن
 بۆ مەككە، ۋە ھەركاتى كە فىلەوانەكان بەرە و مەككە لى پان ئەخوپىن، ئەوان

نه‌نووستن و جوولنه‌یان نه‌نه‌کرد، وه که پروویان وهر نه‌چه‌رخاندن له مه‌ککه به جوریک پرایان نه‌کرد که فیلوانه‌کان بیایانا نه‌نه‌گه‌یشتنه‌وه. فیله‌وانه‌کان له‌م کاره‌ساته‌سهر سام بوون و سوپایه‌که‌یش سه‌رگردان بوو، وه له هه‌مان کاتا خوای ته‌عالا بو برباد کردنی نه‌و سوپایه‌تاقمیک په‌له‌وه‌ری له لای ده‌ریای سووره‌وه په‌وانه‌کرد، وه هه‌ریه‌کی له‌و په‌له‌وه‌رانه هه‌ندیک گلی ره‌قیان به ده‌نووک و چنگه‌وه بوو، که گه‌یشتنه‌پاسه‌ری سوپایه‌که نه‌و گلانه‌یان فری نه‌دا به سه‌ریانا، وه به قودره‌ت و ته‌وانای خودای عالم نه‌و گله به سه‌ر هه‌ر که‌سیکدا نه‌که‌وت وه‌کوو ناگریکی تیز سه‌ری نه‌و که‌سه‌ی نه‌سووتاند و کاریشی نه‌کرده‌ناو سکی، وه له ماوه‌یه‌کی که‌مدا نه‌و که‌سه‌نه‌مرد. به‌م جووره‌وه به‌م شیوه سه‌یره نه‌و سوپایه‌په‌ریشان بوو، وه کومه‌ئیکی زوریان مردن، وه به‌م کاره‌ساته نه‌و سوپایه‌تیچجوو، وه له به‌جی هینانی دلخوازه ناشیرینه‌که‌ی نه‌بره‌هه‌پاش که‌وت.

له پاش نه‌م کاره‌ساته‌عه‌جاییه که خودا پیشانی ولاتی حیجازی دا، وه به تایبه‌تی دلی خه‌لکی مه‌ککه‌ی پی خووش کرد، رۆژ به رۆژ وه‌زعی نه‌هلی مه‌ککه‌خووش نه‌بوو وه نیشانه‌ی پرووناکی‌یان بو دهر نه‌که‌وت.

هه‌روه‌ها نه‌و ساله هه‌رچه‌ند سالیکی نه‌هات و گرانی و بی‌بارانی بوو، هه‌ر به هوی پیروزی‌ی هاتی حه‌ززه‌ته‌وه ﷺ گورا به سالیکی خووش و سالیکی هه‌رزانی به نه‌وعی که نه‌هلی نه‌و ولاته نه‌و ساله‌یان ناو نه‌برد به سالی شادمانی و خووشی. یه‌کی‌تر له‌و شتانه نه‌وه بوو که خوسره‌وی په‌رویز بادشای ئیران له شه‌وی په‌یدا‌بوونی حه‌ززه‌تاه ﷺ له خه‌ویا دیتی ئینسانیک به هیرش و هه‌ره‌شه‌وه هاته سه‌ری و پی‌ی وت «زوو به زوو هه‌رچی ولات له ده‌ستایه‌بیده به ده‌ستی مه‌ردی عه‌صا به ده‌ستی حه‌ق په‌رستی نارام و هیمنه‌وه». خوسره‌وه که له خه‌و خه‌به‌ری بوه‌وه، گه‌لیک په‌ریشان بوو به‌و خه‌وه‌ی که دیو‌به‌تی، وه که‌وته دلپه‌وه که مه‌عنای نه‌و خه‌وه نه‌وه‌یه فه‌رمانداری و پاشایی له بنه‌ماله‌ی ساسانیدا نامینی و نه‌که‌ویته ده‌ستی که‌سی که به ته‌بیعه‌ت ئاره‌زووی له ئازار و خوین پزاندن نی‌یه.

وه هدر لهو شه‌وه‌دا که ئهم خه‌وه‌ی چاو بی کهوت قه‌سری حوکومه‌ته که‌یشی که‌وته زه‌لزله و ته‌کان، وه چوارده تا‌قی لی پ‌وخا، بهم کاره‌ساته زی‌اتر له خوه‌که‌ی دل گران بوو چونکه له گه‌ل مه‌عنای خه‌وه که‌یدا نزیک بوو، وه هدر لهو سه‌رده‌مه‌دا گه‌وره‌ی ئایینی مه‌جووس له خه‌ودا چاوی بی کهوت که وا تا‌قمیک وشتری سه‌ر خوش له گه‌ل ره‌وگی له نه‌سپی سه‌رکیش له پ‌وویاری ده‌جمله به‌ره و خور هه‌لات په‌رینه‌وه و به ولات‌ا بلاو بوونه‌وه بو ئی‌شاره‌ت به‌وه که سوپای وشتر سوار و نه‌سپ سوار له جه‌نوبه‌وه دین و ولاتی عه‌جه‌م داگیر نه‌کن.

یه کیکی تر لهو شتانه ئه‌وه بوو له شه‌وی په‌یدا بوونی حه‌ززه‌تدا ئاگری عیباده‌ت خانده‌ی مه‌جووسه‌کان له شیراز که هه‌زار مال پاسه‌وانی به‌ ده‌ورابوو، وه نه‌یان نه‌هیشت بکوژیته‌وه، لهو شه‌وه‌دا فه‌راموشیان کرد و کوزایه‌وه، بو ئی‌شاره‌ت به‌وه که ئایینی مه‌جووس له سه‌ر ئه‌رزدا نامینی. دووشتی تر لهو شتانه ئه‌وه بوو که ئاوی سه‌ماوه له ولاتی شام وه ده‌ریاچه‌ی ساوه له خاکی فه‌له‌ستین که له ژیر ده‌ستی حوکومه‌تی رومدا بوون، وشک بوون و به ئه‌رزا پ‌و چون بو ئی‌شاره‌ت به‌ نه‌مانی فه‌رمانی روم له ولاتی شامدا. یه کیکی تریشیان ئه‌وه بوو که هه‌رچی بت له مالی که‌عبه‌دا دانرابوون وه عه‌ره‌به‌کان ئه‌یان په‌رستن، له شه‌وی په‌یدا بوونی حه‌ززه‌تدا هه‌موو به‌ رومدا که‌وتن.

خولاصه‌ گه‌لی نیشانه‌ی گه‌وره له رووی دنیا‌دا ده‌ر کهوت که ئی‌شاره‌ت بوون به‌ گوپ‌رانی زه‌مانی گومرایی و نزیک بوونه‌وه‌ی پ‌وژی به‌رزی ئایین و حه‌ق په‌رستی و پ‌استی و به‌ختیاری، به له دایک بوونی حه‌ززه‌تی محمد ﷺ.

ره‌ببی بی‌نی‌ره سه‌لاوات بو حه‌بیبی خوش له‌قای تو
ئه‌وه‌نده لایق بی به‌ فه‌ضلت تا ئه‌می‌نیته‌وه به‌ قای تو

* * *

گیان فیدای عه‌ره‌ری بالای تو دل فیدای سی‌یه‌ری ئالای تو
پادشایه ئه‌وه‌ی بیته به‌ر سی‌یه‌ری بالای هوما‌ی تو

هەيئەت و صورەت و سیمای تۆ
 تاجی عیززەتە لیکای تۆ
 بۆ جەفاکێشی وەفای تۆ
 چاری ئاهووی بێ خەتای تۆ
 کافییە بۆ موبتەلای تۆ
 شەوقی داووە لە بەر صفای تۆ
 بە ھەرەگر بوو لە ضیای تۆ
 (قالب قوسین) لە لای تۆ
 (یا مدثر) بۆ کالای تۆ
 (طاھا) بۆ بەدری گۆنای تۆ
 ھاتتە جینگە ئیقتیدای تۆ
 (خلق عظیم) ئەنای تۆ

* * *

مەستی بۆنی بێ ھەوای تۆ
 لە شەرمی شەنە بالای تۆ
 تائەبەد لە بەر وەلای تۆ
 ھاتتی دەوری دنیای تۆ
 بوون بە سەرگەردی ئالای تۆ
 کەوت لە بەر بەرقی بالای تۆ
 بە سەیلی وەشتی صفای تۆ
 یانی پۆ ئەچن ئەعدای تۆ
 بە ھەوای بای ئیھتیدای تۆ

* * *

بۆ ھەموو عەلەم مەولای تۆ

شاد ئەبێ ئەو کەسە بێنی
 بۆ کەسێ بێتە جێ حوزوورت
 شەونمی فەیزی تۆ شیفایە
 مەرھەمی زامی دلانە
 نیو نیگای تۆ بە مێربانی
 فەجری تەئریخی تۆ کە دەر کەوت
 پۆزی تابان لە چەرخێ بەرزا
 قودسیانی مەقامی عیززەت
 (یا مزمل) بۆ خەلاتت
 (یاسین) لەقەبێ تەشریفت
 بە ھەموو پەھبەرانێ عەلەم
 قەت تەواو نابێ تەعریف

نەرگس و سۆسەن و وە نەوشە
 سەروی جۆباران ئەلەرزین
 عاشقانی تۆ ھەر زیندوون
 چەن نیشانە یێ نیشان داین
 سوپای ئەبیرەھدی خەتابار
 چوار دە تاقی قەسری کیسرا
 ئاگری فارس کوزاوە
 ئاوی ساوہ بە عەرزا پۆ چوو
 بت لە بەیتا سەرنگوون بوو

صاحبیا سەیدا مەولانا

ئەم جىھانە چاى ظلوماتە
 رۆزى تالى قەھرى بارى
 دىتە سوجدەى عەرزى تەعظىم
 چاۋ ھەلپتە بە لۇطف و ئىحسان
 بەلكو پزگارى بىن لە مەينەت
 گەر نەبى نوورى چراى تۆ
 دىنە لاي تۆ ماسىۋاي تۆ
 بۆ تىكاي ئەھلى بەناى تۆ
 بۆ بىرىندارى سەۋداى تۆ
 بە فەىضى نوورى سىماى تۆ

* * *

رەببى بىننرە صلوات
 ئەحمەد و ئەسەد و محمد
 ھەم لە بۆ ئال و ياران و
 تا نەسىمى سەھەر لە كۆسار
 تا دللى پاكى يارى دلدار
 بۆ ھەببى خۇش لىقاي تۆ
 موجتەبايە و موصطەفاى تۆ
 رى رەوى رى ئىھتىداى تۆ
 يىتە سەر سەبزەى چىاي تۆ
 (نامى) يە بە صفاي ھەۋاي تۆ

ئامىنە ئەفەرمۇت چەند مانگىك لە پىش پەيدا بوونى ھەزرە تەدائىل باۋكى
 رۆيشتىبوو بۆ سەفەرى بازارگانى بۆ شام ۋە لە رېگەدا ۋە فاتى كىرد، ۋە ئىمە لە
 چاۋدىرى (عبدال مطلب) با پىرىدا بوو، ئەۋىش لە شەۋى پەيدا بوونى
 ھەزرە تەدا لە گەل دەستەى دۆست و ئەۋلاد و خىزمانىا رۆيشتىبوو بۆ ھەرەمى
 (بىت اللە) بۆ ئەۋەى ھەندى شوئىنى رووخابوو، چاكى بىكاتەۋە، منىش لە ۋكاتەدا
 لەبەر بى كەسىى خۆم دلم پەرىشان بوو، بەلام بە لۇطفى خوداى تەعالا لە ۋكاتى
 عاجزى يەدا ۋە زەئىكى خۇش و شادى يەكى زۆرم كەۋتە دلەۋە، ۋە دىنام لە پىش
 چاۋدا ھەر كەۋت، ھەتا ۋە كوقەصر و خانوۋە كانى شارى بوصرام ئەدى لە ۋلاتى
 شام، ۋە چاۋم كەۋت بە سى ئالايى يە كىكىيان لە خۆر ھەلاتى مەككە، ۋە يە كىكىيان
 لە خۆر نشىنى مەككە، ئەۋىشان لە سەربانى (كەبە اللە) ھەل كرابوون. يە ەنى
 ھەزرە تى پىغەمبەرى رەھبەر لە شارى مەككەدا پەيدا ئەبى، ۋە ئالاي دىنى ئىسلام
 بەرز ئەكاتەۋە لە شارى مەككە، بەلام بە ھىزى دىنە كەى خۆر ھەلات و خۆر نشىنى
 ەالەم روشن ئەكاتەۋە.

وه ئه‌ی فەرموو تیب تیب فریشتهم ئه‌که‌وته پیش چاو که له ئاسمانه‌وه ئه‌هاتنه خوار بۆ زه‌وی وه ده‌ورو به‌ری مآلی که‌عبه‌یان داگرتبوو. یه‌عنی فریشته‌ی ئاسمان به‌ فرمانی خودای میهره‌بان حازر بوون بۆ پیشوازی کردن له‌ حه‌ززه‌تی (محمدالمصطفی) ﷺ وه ئه‌ی فەرموو هه‌ر له‌و کاتانه‌دا نوورێکی زۆر که‌وته دل‌مه‌وه و پیغه‌مبه‌ری نازداری شیرین کرده‌وه و ره‌فتار به‌ قودوومی پیروزی خۆی پرووی دنیای موباره‌ک کرد (عَلَيْهِ الْفُ صَلَاةٌ وَ تَحِيَّةٌ وَ سَلَامٌ).

* * *

به‌ لوطفی خودالی بوومه‌وه له‌ نووسینی ئهم کتییبه‌ بچکوله‌ له‌ شه‌وی دووشه‌مه‌ی یه‌که‌می مانگی (ذی القعدة) ی سالی ۱۳۸۰ی هیجری، رێکه‌وتی سالی ۱۹۶۱ی میلادی له‌ مزگه‌وتی حه‌ززه‌تی عبدالقادری گه‌یلانی (قدس سره‌) له‌ شاری به‌غدا.

مه ولودنامه ی نه و نه سه ر

یا

تاریخی پیغه مبه ر

به قه له می

شیخ محمدی خال

نه ندامی مه جمه عی عیلمی

به ناوی خودا

سهره‌تای چاپی به‌که‌م

پییوسته له سهر هه‌موو که‌سینک زانینی سهرگوزه‌شتی پیاوانی گه‌وره و هه‌لکه‌وتووی جیهان، تا بکرین به سهرمه‌شقی زیان، له هه‌موو گوفتار و کردارنکیانا.

ههر له بهر نه‌مه‌یه که خواش له قورئانا له زۆر جی داستان و سهرگوروشته‌ی پیغه‌مبه‌ران نه‌گیریته‌وه بو پیغه‌مبه‌ری ئیسلام، که گه‌وره‌ترین هه‌لکه‌وتوویه که، له هه‌لکه‌وتووانی جیهان، وه به‌که‌مین که‌سینکه که ده‌رگای پیشکه‌وتن و خو‌شبه‌ختی کردوه‌ته‌وه له کۆمه‌لی ئاده‌می وه رزگاری کردوون له نادانی و بت‌په‌رستی و شتی پر و پووج، وه چرای زانین و کرد و کۆشی هه‌لگیرساند له رۆژ هه‌لات و رۆژ ئاوا، وه ژیری و بییری رزگار کرد له زیندانی چاولی که‌ری و دیلی.

نه‌مه هه‌زار و سینه‌د و هه‌فتا و یه‌ک سا‌له ئه‌م کارخانه و دام و ده‌زگایه دامه‌زراوه، شه‌وو رۆژی هه‌وت سه‌د ملیۆن مه‌ردوم پینج جار له نو‌یژا ئه‌م پیغه‌مبه‌ره به‌گه‌وره ناو نه‌به‌ن، وه گه‌واهی له سهر پیغه‌مبه‌ریه‌تی نه‌ده‌ن، به‌یانیان که شه‌به‌ق نه‌دا به ملیۆن بانگده‌ر له هه‌موو لایه‌که‌وه بانگ نه‌ده‌ن، وه به ملیۆنه‌ها مه‌ردوم به ده‌نگیانه‌وه نه‌چن، زۆر له په‌رده‌ی شه‌رم و شکۆها نو‌یژ نه‌کن، وه ناوی خوا و پیغه‌مبه‌ر نه‌به‌ن، ههر به‌و ره‌نگه نو‌یژی نیوه‌رۆ و ئیواری و شیوان و خه‌وتان، هه‌روا بووه و هه‌روا نه‌بی تا جیهان جیهان بی.

زانینی سهرگوروشتی و داستانی ژیانی ئه‌م پیغه‌مبه‌ره گه‌وره‌یه بو هه‌موو که‌سینک پیوسته، چ جای مسلمانان، که‌چی له هه‌موو که‌س بی ئاگاتر له به‌سه‌ره‌اتی ئه‌م پیغه‌مبه‌ره نه‌وانن.

بیگانه و نه‌رووبایی به‌کان هه‌موو داستانی پیغه‌مبه‌ریان له به‌ره، وه نه‌زانن چۆن

ہاتونہ جیہانہوہ، وہ چوں بناغہی ئم دینہی دامہزراندوہ، کہ چی ئیمہ ہیج۔
 بو ئوہی کہ ہاو زمانہ کانم لہ داستان و سہرگوزہ شتہی پیغہمبہرہ کہیان بگن،
 ہاتم بہ ناوی مہولوودنامہوہ لہ بہسہرہاتی پیغہمبہرہ ئم چہند لاپہرہیم نویسی
 بہلکو خوا یاریئ بہم بہہانہیہ بخوینریتہوہ لہ ناو مہردوما، وہ گوئی لئ بگرن، وہ
 لہ ژیانہی پیغہمبہرہ کہیان کہمی شارہزا بین۔

بہ ہشتیوانی خوی یاریدہ دہر

ئم نارہزوہم بو ئہچیتہ سہر

بلبلہ ہمیشہ خوانی کوردستان، ونہواکاری (ژیان) پیرہ میردی خویمان، لہ
 سہر چلی دارگولی داستانی راستانی پیغہمبہرہ کہمان، بویمان بوو بہ نہغمہ خوان
 سروودی، دروودی مہولوودنامہ، کہ لہ میانہی گوزارشاتہی پیغہمبہرہیدا بہ گورانیہی
 ئہخوینریتہوہ ہی ئوہ، لہ خوام ئوئی پاداشی ئم خزمہتہی، پیغہمبہری راہبہر،
 تکاکاری بی۔

محمدی خاں

سهره تاي چاپي دووهم

له سالي ۱۳۵۸ ك = ۱۹۳۶ ز، كه خوا ليخوشبوو پييره ميڤرد سهرؤكي زانستي بوو، ويستي مهولوودنيك بخوينيتهوه له زانستي، لهو حلهشا له مهولوودنامه كهي شيخ حسهيني قازيي زياتر - كه سهد و په نجا سال بوو نوسرابوو - هيچي تر نه بوو، كه نه ويش زؤري قسه ي پررو بووچن، وه شعر كانيشي عه ره بين، ناچار پييره ميڤرد داواي لي كردم كه مهولوودنامه يه ك بنووسم منيش هاتم له ميژووي پيغه مبه ر كورته يه كم ده ر هينا، لهو باسانه ي كه بين به سهرمه شق بو هه موو كه سيك، وه بو هه موو گه ليك.

له پاشا هه ر باسيك كه من هم نووسي، پييره ميڤرد نه يكره به شيعر، تا له ميانه ي مهولوودنامه كه دا بخوينيتهوه به نقام و دهنگي خوشه وه، رؤزي له پيش مهولوودا پييره ميڤرد دوستان و ناسياواني بانگ كرد بو گوي گرتن له مهولوودنامه ي تازه، وه هم شعرانه ي دواوه ي به چاپكراوي بو ناردن:

زانستي چراي خويندني هه لكره دوزمنيكي وه ك نادانيي كز كرد
 ئيستاش نه يه وي بو پاسي ئايين گياني پيغه مبه ر بكا به په رزين
 وا مهولوودنيكي تازه نه خوئينين بو عه سري هه يني زوو ته شريف بينين
 هم مهولوودنامه يه له سالي ۱۳۵۹ ك = ۱۹۳۷ ز له چاپ درا، له ماوه يه كي زور كه ما بلاو بووه وه، لهو حله وه داواي چاپ كردنه وه يم لي نه كهن، دواي لي زياد كردن و قه له م تي بردن و بوخته كردنيكي باش، وا له چاپماندايه وه.
 هيوادارم به تيگه يشتن و پيگه يشتن گه لي كورد كه له جاري پيشوو زياتر په سهندي بكن، ئيتر له سهر خوا.

محمدی خال

بە ناوى خواى بەخشندەى مېھرەبان

ئەى مۇسلمانىنە! ھەموو گەلىك، سالانە چەند كۆپۈنەنەوئەكى دىنى ھەيە، ۋە ئەم جۆرە كۆپۈنەنەوئەكى، كەردەوئەكى زۆر جوان ۋە پەسەندە لە مېژۈوى گەلانا، ۋە قازانچىكى ئىجگار زۆرى ھەيە بۇيان، چونكە ئەگەر بە ھۆى دووركەوتنەوئەيان لە سەر چاۋەى دىنەكەيان، سستىيەك رووى تى كەردىن، بەو كۆپۈنەنەوئەكى گەرم ۋە گورر ئەبنەوئەكى، ۋە ئەگەر نەخوش كەوتىن. چاك ئەبنەوئەكى، ۋە ئەگەر مردىن زىندوو ئەبنەوئەكى.

ھەموو سالىك لە رۆزى (۱۲)ى مانگى مەلودا بە ھەزاران كۆرى مەلودى تىا ئەگىرى، شاعران شىعرى رەنگاۋ رەنگى تىا ئەلەن، خويئندەوارانى بەرز ووتارى جوانى تىا ئەنووسن، رۆژنامە ۋە گۆنارەكان ستون ۋە لاپەرەى خۇيانى پى ئەپازىننەوئەكى، ھەر ۋەك بە ھەزاران ووتارى بەرز ۋە جوانىشى تىا ئەخويئىرئەوئەكى، لە سەر ئىزگەكان، ۋە ئەوانىش ئەم دەنگ ۋە باسە خوشە لە رۆژھەلاتەوئەكى بۇ رۆژ ئاۋا لە رۆژ ئاۋاۋە بۇ رۆژ ھەلاتى بە دىارىى ئەنئىرن.

لەم رۆژەدا پىۋىستە بە ئىمەش يادىكى پىغەمبەرەكەمان بکەين، ۋە لە سەردەستى ئەۋا بىير ۋە بررومان تازە ۋە پەيمانمان دەمە زەرد بکەينەوئەكى.

* * *

كاتى كە خوا وىستى دەرگای خوشى ۋە خوشبەختى بکاتەوئەكى لە كۆمەلى ئادەمىي، ۋە رەزگاربان بکات لە بت پەرسى ۋە نادانى ۋە، رەووشت ۋە خووى خراب ۋە، شتى پرر ۋە پووج، خستىيە دلى عبداللهى باوكى پىغەمبەرەوئەكى، بۇ خوازبىنى كەردنى ئامىنەى كچى (ۋەھەب) گەۋھەرى جەستەى پىغەمبەر لە منالدىنى ئامىنەدا جى گىير بو، دواى دوومانگ، باوكى پىغەمبەر چو بۇ شام، لەو سەرەوئەكى گەراپەوئەكى، لە شارى مدىنە، نەخوش كەوت ۋە مرد، لە ھەموو مالى دنپادا، پىنج ووشتر ۋە، چوار

مه‌رو، که‌نیزه‌کینکی، له پاش به‌جی ما، که ناوی (به‌ره‌که) بوو. کاتی که‌ئامینه سکی بوو به‌نۆمانگه، به‌یانی روژی دووشه‌مه دوانزه‌هه‌می مانگی ربیع الاول، به‌ریکه‌وتی (۲۰) نیسان، له سالی ۵۷۱ م. پیغه‌مبه‌ر که‌محمدی، کورری عبداللهی، کورری عبدالمطلیبی، کورری هاشمی، قوره‌یشی‌یه، له دایک بوو، له شاری مه‌ککه، له مالی ئه‌بو‌تالبی مامی، له مزگینی ئه‌م مزده خو‌شه‌دا، ئه‌بوله‌هه‌بی مامی کینیزکینکی بو ناوی (سووه‌بیه) بوو، نازادی کرد، عبدالمطلیبی با پیریشی، به‌مه‌لوتکه‌یی بردی بو که‌عه، ته‌وافینکی پی کرد، روژی هه‌وته‌شی، میوانداری‌یه‌کی باشی کرد بو هه‌موو گه‌وره‌کانی قریش و، ناوی نا محمد، ئامینه‌ی دایکی ووتی: له خه‌وا پی‌یان ووتووم که‌ناوی بنیم ئه‌حمد، با پیری فه‌رمووی ناوی ئه‌حمدیشه و محمدیشه.

قوربانی ناوت، ناوت چهن خو‌شه	ئاره‌قت گولاو، بو‌نت وه‌نه‌وشه
ناوت بووه‌ته، به‌سته‌ی فریشه	کلیلی ده‌رگای، باغی به‌هه‌شته
له ژیر باره‌گای خوادا نوسراوه	فرستاده‌ییت پی سپیراوه
به ناوی تووه، چرا هه‌لکرا	له دور و نزیک، ری پی ده‌رکرا
خوا ناوی کرده‌وی به‌هاوناوی خوی	مایه‌ی بلندی، ناوی خودا تو‌ی

* * *

چهند روژی سووه‌بیه شییری دایه، له پاشا دایان به‌دایه‌ن، به‌حه‌لیمه ناو، که ژنه لادی‌یی‌یه‌ک بووه، له هۆزی (بنی سعد)، له‌گه‌ل خوی بردی بو‌لادی، دوا‌ی پینج سال به‌ساغی هینایه‌وه بو ئامینه‌ی دایکی.

له ته‌مه‌نی شه‌ش سالی‌دا، دایکی بردی بو مدینه، بو دیدنه‌ی خالوانی باوکی، مانگینک له‌وی مانه‌وه، منالانی مدینه، ئه‌ومانگه زوریان یاری له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌را کرد، وه هۆگری خوی و ره‌ووشت و خووی به‌رزی بوون، وه‌ک خوا ویستبیتی، مه‌دینه‌بیه‌کان، هه‌ر له‌مندالی‌یه‌وه، رامی پیغه‌مبه‌ر بکات، وابووه، تا له پاشه‌روژا یارمه‌تی بدن، وه‌خویان بکه‌ن به‌بالا‌گه‌ردانی.

لہو سدرہ وہ کہ گررانہ وہ، دایکی لہری نہ خووش کہوت و مرد (بدرہ کہ) لہ گہل
خوی ہینا یہ وہ بو مہ ککہ، عبدالمطلبی با پییری بردی یہ لای خوی و بہ خنوی
کرد، تا تمہنی ہدشت سالی، لہ پاشا با پییری شی مرد، نجا نہ بوتالی مامی بردیہ
لای خوی و کردی بہ شووان، نمہش لہ خواوہ بووہ، بو نہوی کہ فیری شوانی
بکات، تا لہ پاشہ روژا بیکات بہ شوانی ہموو تادہمی.

لہ تمہنی دوانزہ سالیڈا، لہ گہل نہ بوتالی مامی چوو بو شام، لہ وی
(بوہ پیرا) ی قہشہ زوری لی وورد نہ بیتہ وہ، وہ بہ منالیکی زور ہد لکہوتوی دیتہ
پیش چاو، وہ چہن برساریکی لی نہ کات، پیغہ مہر ورامی نہ داتہ وہ، لہ پاشا
لہ مامی نہ پرسنی نہ مہ کورری کی یہ؟ نہ لی کورری خومہ، نہ لی نابی کورری توپی،
نجا نہ لی برازامہ و باوکی مردوہ، نہ لی راست نہ کہیت، ناگاداری بکہ، نہ مہ پاشہ
روژیکی زور بہرزو گورہی نہ بی.

ہر شادی خودایا بہ دروودیکی دہ ما دہم

نہو روہ کہ فہرموتہ نہوہ رہ ہبری تادہم

نہو روژہ کہ ہیناتہ جیہان، ہرچی کہ نہیدی

نہی ووت: نہمہ عیسا خبری دا کہ یہ تہ دی

بوہ کہ (بحیرا) ش نہوی دی ناسیہ وہ زوو

نہو بہرہ یہ دابوتی، بہ مندالی دیار بوو

مژدہت بہ کہسی دابی بہ فہرموودہی (لولاک)

پہروہ ردہی تو، چون سہری بو ناخنہ سہر خاک

نہو خلقہ پہسندہ، بہ بژاردہ کہ بہووت دا

(لامارتینی) مشہوری فہررہنگ بوہ بووہ شیدا

نہم کونہ جہاندت بہوہ وہ خستہ وہ رہونہق

بو کومہ لی و کومہ کی یہک کردتہ سہردہق

لہ تمہنی (۲۵) سالیڈا بہ تجارہ تی (خدیحہ) کی کچی (خوہ یلد) چوو بو

(بصرا) - که ناوی شارێکه له وولاتی شام - هەلێی که گەشتنە ئه‌وی، له تەنشت کڵیسه‌یه‌که‌وه، وه له ژێر دارێکا خەستیان، گه‌وره‌ی ئه‌و کڵیسه‌یه - که ناوی (نسطورا)، وه قەشە‌ی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی گا‌وره‌کان بوو - چوو بۆ لای پێغه‌مبەر، وه زۆر لێی وورد بووه‌وه، وه له ناو چاوانیا گه‌لێ شتی خوێنده‌وه، وه به‌ پیا‌وه‌که‌ی ووت - که ناوی (میسره) بو - ناگاداری ئه‌م کورره‌ بکه، ئه‌مه‌ ئه‌بێ به‌ پیا‌ویکی زۆر گه‌وره. له تهمهنی (۳۵) سالی‌دا لافاو که‌عبه‌ی رووخاند، هه‌موو تیره‌کانی قوره‌یش ده‌ستیان کرد به‌ دروست کردنه‌وه‌ی، کاتی گه‌یشته‌ دانانی (حجرالاسود) بوو به‌ ده‌م قالی، هه‌ر تیره‌یه‌کیان ئه‌ویست ئه‌وان ئه‌و به‌رده‌ دا‌بنین، وه ئه‌و شانازی‌یه‌ به‌وان بپری، وای لێ هات که‌ خوێنی تیا پرژی تا‌یه‌ کێکیان ووتی ئه‌م هه‌رایه‌ی بێ ناوی، ئه‌مرۆ کێ‌ی یه‌که‌م جار له (باب الصفا) وه هاته‌ حه‌وشی که‌عبه، ئه‌وه‌که‌سه‌ حه‌که‌م و ده‌م راستمان بێ، وه هه‌رچێکی ووت له‌ قسه‌ی ده‌ر نه‌چین، به‌ریکه‌وت ئه‌و رۆژه‌ یه‌که‌مین که‌س که‌ چوو حه‌وشی که‌عبه‌ له‌و ده‌رگایه‌وه‌ پێغه‌مبەر‌بوو، هه‌موو به‌ جاری ووتیان: وا (محمد أمين) هات، وه هه‌موو به‌ فه‌رمانی ئه‌و رازین، وه قسه‌که‌یان بۆ گێرایه‌وه، ئه‌ویش فه‌رموی عه‌با‌یه‌ک راخه‌ن و (حجرالاسود)ی له‌ سه‌ردانین، له‌ پاشا به‌ گه‌وره‌کانی قریشی ووت: که‌ هه‌ریه‌که‌ سووچێکی عه‌با‌که‌ بگرن و به‌رزی بکه‌نه‌وه، که‌ گه‌یشته‌ عاستی خۆی، پێغه‌مبەر له‌ سه‌ر دیواره‌که‌وه‌ به‌رده‌که‌ی لێ وه‌رگرتن، وه له‌ جیی خۆی دا‌ینا، به‌م ره‌نگه‌ ئه‌و ئازاوه‌ گه‌وره‌یه‌ی کووزانده‌وه، وه ئه‌و به‌هه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌ش بوو به‌ به‌شی ئه‌و.

ئه‌م پێغه‌مبهره‌ نازداره‌، نه‌ باوک و دایکی خۆی دیوه، نه‌ له‌ له‌یه‌کی بووه‌ نامۆزگاری بکات، نه‌ مامۆستایه‌کی بووه‌ ره‌ووشت و خووی فیر کات، به‌ هه‌زاری و نه‌خوینده‌واری گه‌وره‌ بووه، له‌ ناو گه‌لێکی نادانی بت‌په‌رستی، بێ ویلی، بێ ره‌ووشت و خووی، خاوه‌ن پرر و پوچا، به‌ پێی ده‌ستور و باوی خوا له‌ جیهانا، ئه‌بوا‌یه‌ له‌ سه‌ر ره‌فتار و ره‌ووشتی ئه‌وان گه‌وره‌ ببوا‌یه، وه هه‌رزهی و خووی ئه‌وانی بگرتا‌یه، که‌ چی به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه، رۆژ به‌ رۆژ له‌ ژیری و، بیرو، تی

گہشتن و، بی گہشتن و، ہونہرمہندیدا، سہر نہ کہوت و پیش نہ کہوت، وہ
 نارہزووی دنیای کہم نہ بوو، وہ نارہزووی تہ نیایی و خواہ رستی زور نہ بو، ہم موو
 سالیک مانگی رہمہزان نہ چووہ نہ شکہوتی (حراء) بہ تہ نیا خہریکی خواہ رستی
 نہ بوو، وہ بییری نہ کردہوہ لہ ناسمان و، زہویبی و، روز و، مانگ و، نہ ستیرہ، وہ
 بارہا لہ دلی خو یا نہی ووت، ناخو کئی تہ مانہی دروست کرد بی؟ نہم بتہ تا شراوہ
 بی گیانانہ نہ بی ج کہ لکینکیان بی بی؟ نہم نینسانانہ لہ کوئی و ہاتوون و بو کوئی
 نہ چن؟ نہم ہم موو زور و ستہمہی کہ لہ یہ کتری نہ کھن ہروا نہرروا وون نہ بی،
 یا لی پرسینہوہ یہ ک ہیدہ؟ کئی نہ پرستہوہ؟ کہی نہم پرسیارہ نہ کری؟ وہ لہ کوئی
 نہ بی؟ ناخو ج رینگاہک کومہ لی نادمی بگہ یہ نہی بہ یہ کیتی و براہتی و دوستی،
 وہ دوژمنایہ تی و، بت پہ رستی و، بہ دکرداری و، پیاو کوشتن و، خوین رشتن، لہ
 ناوا ہلگری، بہم رہنگہ ہمیشہ لہ سہرگردانی دا بوو، تا خوا بہ چرای
 پیغہ مہرہ تی لہ تہ مہنی چل سالیدا دلی پیروزی رووناک کردہوہ، وہ کردی بہ
 نہلکتریکیکی واکہ تاریکی جیہانی بی لاچوو.

خودایا زور ستایش بو سروشتی پاکی پیغہ مہر
 کہ بو پایندہی نہم نایینہ، نہ حکامی نہوہ رہبہر
 بہ گنجی پیشہوای قہومیکی زور مشہور و ناودار بوو
 بہ بی خویندن نہوی فہرمووی، نمونہی بہرزی گوفتار بوو
 نہوی نہیدی، بہ دل نہیوت: نہمہ جئی باوہ پرہ راستہ
 امامی شافعی فہرموویہ: وا خلاقوہ خو خواستہ
 بہ دەستی نہونرایہ قولفی کہ عہہ، بہردکھی جہننہت
 بوہ پایہی بلند بوو، وک مو فرک ماچی نہ کھن، ٹومہت
 بہ دەستووری حہ کیمی ہەرچی فہرموویہ، دەوای دہردہ
 لہ نہو روپاش نہ لین (طب النبی) باوہ سہراووردہ

ئەگەر ئەو خوی بەدەی کچ کوشتنەت تۆ هەل نەگرتایە
دەبوو ئاڤرەت نەمایە، بۆ رسالەت تۆش نەبویتایە

* * *

پێغەمبەر (درودی خوی لێ بێ) ئەفەرموی بە تەنیا لە ئەشکەوتی (حرا) پال
کەوتبووم، بە دل بیدار، بە چاو نوستبووم، روانیم فریشتە یەک هاتە بەردەم
لەوینەدی ئادەمی یەکا، بێ ووتم (اقراً) واتە بخوینە ئەفەرموی منیش ووتم:
خویندەوار نیم، ئەلێ باوەشی پیا کردم و بە توندیی نوساندمی بە سنگی یەو، تا
هیزی لێ برریم، ئنجا بریدام و دوو بارە بێ ووتم (اقراً) ئەفەرموی وەتم: خویندوار
نییم، دووبارە گویشمی بە سنگی یەو، تا پشوو لێ برریم، ئنجا بەریدارم و سێ
بارە بێ ووتم (اقراً) پێغەمبەر ئەفەرموی لە ترسی ئەو ی ئەو ک جارێکی تر مەلم
گویشتەو، ووتم چی بخوینم؟ ووتی (اقراً باسم رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ
عَلَقٍ، اقْرَأْ وَ رَبُّكَ الْأَكْرَمُ. الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ. عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ) واتە بخوینە بە
ناوی خوا یەک ئەو کە هەموو شتیکی دروست کردوو، وە ئادەمی لە خوین پارە
پیدا کردوو، خوی تۆگورە یەکی میهرەبانی وایە، کە ئادەمی کردوو بە زانا بە
هۆی قەلەمەو وە ئادەمی زانا کردوو بەو شتانەدی کە نە ی ئەزانی.

پێغەمبەر ئەفەرموی: بە دەم ترس و لەرزەو بیدار بوومەو، بەلام کە وورد
بوومەو لە خۆم، بینیم کتیبیک لە سنگما نوسراو و نەقشی بەستو.

پێغەمبەر ئەفەرموی لە ترسانا لە ئەشکەوتە کە هاتە دەری و روم کردە چۆل،
بیرم ئە کردوو لە خەو کەم، ناگاہ یە کتیک بانگی کردم، کە سەرم بەرز کردوو بینیم
فریشتە کە وا بە ژور سەرمەو و ئستاو، ووتی تۆ پێغەمبەری خوایت بۆ سەر
ئادەمی.

پێغەمبەر ئەفەرموی سامیکی زۆرم لێ نیشت و رووم لێ وەرگێرا. بەلام رووم
ئە کردە هەر لایەک، لە بەر چاووم بوو.

پێغەمبەر ئەفەرموی بە دەم لەرزەو چوومەو بۆ مالهو، دایان پۆشیم لە پاشا کە

بیدار بووہوہ چی دی بوو گپرایہوہ بو خدیجہ خاتوونی خیزانی، وہ بیوی ووت
 نہ ترسم کہ دەستم لی وەشیترایی، ئەویش ئەلی: خوا چون تو شیت ئەکات بەم
 ھەموو رەوشت و خووہ برزەوہ، وە بەم ھەموو کردەوہ جوانانەوہ.

لە پاشا تا ماوہی چل روژی، سروشی بو نایەت تا روژیک لە ناکاو دەنگیک لە
 ئاسمانەوہ ئەبیسیت، کہ سەر بەرز ئەکاتەوہ ئەو فریشتە یە ئەبینی کہ لە ئەشکەوتی
 حراە ھاتە لای، دووبارە پرووی لی وەر ئەگیرری و بە ترسەوہ ئەچیتەوہ مألەوہ
 ئەفەرموی: دام پۆشن، لەو دەمەدا ئەم ئایەتە ی بە سرووش «وحی» بو دی کہ
 ئەفەرموی «يَا أَيُّهَا الْمَدْيُنِيُّ، قُمْ فَأَنْذِرْ، وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ، وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ، وَالرِّجْزَ فَاهْجُرْ،
 وَ لَأَتَمَنَّ تَسْتَكْبِرُ، وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ) و اتە ئە ی ئەو کەسە ی کہ لە ترسا خۆت
 داپۆشیوہ، ھەستە مەردوم بترسینە بە خواو روژی دوا یی، خوا ی خۆت بە گەورە
 بگرە، بەرگ و کالآت پاک رابگرە، بت ژیر یی بخە، شت مەدە بە مەردوم و چاوت
 لە پاداشی زیاتری، وە لە رتی خودادا خۆت رابگرە.

خدیجہ خاتوون ئەفەرموی: کہ چوومە ژوورەوہ لای پیغەمبەر بسینیم وا
 خەبەری بو تەوہو بییر ئەکاتەوہ، منیش پیم ووت: بو نانوویت؟ ئەویش فەرموی،
 نوستن رو ی، چونکہ جبرئیل فەرمانی پی دام لە خواوہ کہ بانگی مەردوم بەکم بو
 خوا بەرستی و برروا ھینان، ئنجا نازانم بە کئی بلیم؟ وە کئی بە قسم ئەکات!
 پیغەمبەر ئنجا بەرە بەرە دەستی کر بە گە یاندنی فەرمانی خوا بە مەردوم، یە کەم
 کەس کہ بروای پی ھینا لە ژنانا (خدیجہ) خاتوونی خیزانی، لە پیاوانا (أبو بکر ی
 صدیق) لە نازاد کراوانا (زید) ی کوری (حارثە) لە بەندە گانا (بلالی حبشی) لە
 منالانا (حەزرتی علی) بوو، لە پاشا عثمان و سعد و طلحە و زبیر و عبدالرحمان و
 گەلئیکی تر مسلمان بوون.

پیغەمبەر بە تاییەتی، لە کاتی حەج و، تەواف و، کوپوونوہ یانا، ئەچوہ ناویانەوہ،
 باسی خوا ی بو ئەکردن، وە لە بی کەلکی بەتە کانیان ئەدوا، لەم حەلەدا (حەزە) ی
 مامی مسلمان بوو، گەورە کانی قریش زانیان ئەگەر ئەم کارە بو پیغەمبەر بەچیتە

سەر، ئەوان گەوره‌ییان نامینێ، هاتن دەستیان کرد بە ئازارا دانی خوێ و هاورێکانی.

له سالی پێنجهدا پێغه‌مبەر هیندی له هاورێکانی نارد بۆ وولاتی حه‌به‌شه، هه‌رچهند به‌ دیمه‌ن به‌ ناوی کۆچه‌وه‌ بوو، به‌لام له‌ دلا بۆ بلاو کردنه‌وه‌ی ئایینی ئیسلام بوو، گه‌وره‌کانی قوره‌یش که‌ تیگه‌یشتن، دووکه‌سیان نارد بۆ لای (نه‌جاشی) پاشای حه‌به‌شه، به‌ دیاری‌یه‌کی زۆره‌وه، تایان هیننه‌وه، نه‌جاشی ووتی تا چاوم پێ‌یان نه‌که‌وی نایانده‌مه‌وه، له‌ پاشا ناردی به‌ شوینیان، وه‌ لێی پرسین بۆچی له‌ ئایینی خو‌تان لاتانداوه؟ وه‌ ئەم ئایینه‌ تازه‌یه‌ چی‌یه‌ که‌ چوونه‌ته‌ سه‌ری؟ له‌ مسلمانان که‌ جه‌عفهری کورری (أبو‌ تالب) ووتی: ئەم پادشا ئیمه‌ گه‌لێکی نه‌زانی بت‌په‌رستی، داوین پیسی، پیاو کوزی، دراوسی وه‌زه‌ن بووین، قسه‌مان له‌ گه‌ل یه‌ک نه‌ئه‌کرد، کچمان زینده‌ به‌ چال نه‌کرد، گوشتی مرده‌وه‌ بوومان نه‌خوارد زۆر دارمان زه‌بوونی قووت نه‌دا، تا خوا پێغه‌مبهرێکی پاکسی، راستی، خانه‌دانی، بۆ ناردین، گێررای نی‌یه‌وه، له‌و کاره‌ خرابانه، وه‌ هینای‌نی‌یه‌ سه‌ر خوا په‌رستی و ناسینی به‌ تاک و ته‌نیا، وه‌ به‌ راستی و بی‌زیانی و، چاوپۆشی و دادپه‌رستی و یارمه‌تی و، ده‌ست‌گرتی یه‌کتیری، وه‌ به‌ نوێژ و، رۆژوو، وه‌ به‌ ده‌ست‌کێشانه‌وه‌ له‌ سه‌رو، مال و، ناموسی مه‌ردوم ئیمه‌ش باوه‌رمان پێ کرد و، بررومان پێ هینا، گه‌له‌که‌مان که‌ ئەمه‌یان زانی، هاتن به‌ سه‌ر مانا، زۆر و سه‌میکێ گه‌وره‌یان لێ کردین، وه‌ ئازار و سه‌زایه‌کی زۆریان داين، تا په‌شیمانمان بکه‌نه‌وه، ئیمه‌ش روومان کرده‌ وولاته‌که‌ی تو، وه‌ په‌نامان هینا بۆتو، هیوادارین که‌ له‌ سه‌به‌ری تۆدا زۆر و سه‌تمان لێ نه‌کری.

نه‌جاشی ووتی له‌و قورئانه‌ی که‌ بۆ پێغه‌مه‌ره‌که‌تان هاتوه، شتی‌کم بۆ بخویننه‌وه، جه‌عفهری کورری نه‌بو تالب له‌ هه‌وه‌لی سووره‌ی «مه‌ریه‌م» وه‌ - که‌ باسی عیسا و مه‌ریه‌م نه‌کا - بۆ خویندوه‌وه، تا گه‌یشته‌ ئایه‌تی (السَّلَامُ عَلَیْ یَوْمٍ وُلِدَتْ وَ یَوْمٍ أَمُوتُ وَ یَوْمٍ أَبْعَثُ حَیًّا) که‌ نه‌جاشی و قه‌شه‌کانی ئەم فه‌رمایشه‌یان

بیست که له گه‌ل ئینجیلا یه ک ئه گریتهوه - ووتیان به خوا ئهم فدرمووده‌ی له
سەرچاوه‌یه کهوه هاتوو، که ئینجیلی عیسی لێوه هاتوو، ئنجا نه‌جاشی پی
ووتن: بررۆن سهربه‌ست بن: من ئیوه ناده‌مه‌وه به‌وان.

به‌راستی هیندی له‌حه‌به‌شی‌یه‌کان مسلمان بوون، له‌مکه‌ش عومهری کورری
خه‌تاب مسلمان بوو ئیتر مسلمانان نختی به‌هیز بوون، به‌سهربه‌ستی ئه‌چوونه
حه‌وشی که‌عه‌خواه‌ره‌ستی یان نه‌کرد، گه‌وره‌کانی قوره‌یش زوریان پی ناخۆش
بوو، هه‌رچی‌کیان له‌ده‌ست به‌هاتایه‌ده‌ریاره‌ی پیغه‌مبه‌ر و یارانسی، دریغی یان نه
نه‌کرد، ئنجا پیغه‌مبه‌ر به‌ته‌نها چو بو (تائف) بو‌بلاو کردنه‌وه‌ی ئایینی ئیسلام،
هه‌رچه‌نده‌به‌سهر دانیشتوانی ئه‌ویدا هات، مسلمان نه‌بوون، به‌لکو زوریشیان
به‌رده‌باران کرد، ناچار هاتوه‌بو‌مه‌ککه، له‌وئ کۆمه‌لێکی به‌نهانی ریک خست، له
چل که‌س، له‌یارانی، خانه‌دانی، گه‌نجی نه‌وجوانی، خوین گه‌رمی، ده‌مار گرز، به
سهر کرده‌یی، سهرپه‌رشتی خۆی، هه‌ر رۆژه‌نه‌رۆژی، به‌دزی یه‌وه، کۆ نه‌بوونه‌وه
له‌مالی (أرقم) - که‌ناوی یه‌کێک بووه‌له‌یارانی، وه‌خانه‌که‌ی له‌که‌ناری شاری
مه‌ککه‌بووه - له‌بابه‌ت کار دروستی مسلمانان و بلاو کردنه‌وه‌ی ئایینی ئیسلام و
لابردنی پررو بووچ و، نادانی و، زور و، سته‌می بی‌باوه‌ره‌کانه‌وه‌ئهدوان هه‌ریه‌ک
له‌م کۆمه‌له، به‌شه‌وه‌به‌رۆژ، خه‌ریکی بلاو کردنه‌وه‌ی خواستی کۆمه‌له‌که‌ی بوو،
وه‌هه‌موو جوژه‌نازار و، سزاو، ناخۆشی یه‌کیان ئه‌چه‌شت له‌ورینگایه‌دا تا به‌به‌ری
کرده‌وه و ته‌قه‌لای خۆیان گه‌یشتن وه‌رووناکی ئیسلامیان بلاو کرده‌وه له‌رۆژ
هه‌لات و رۆژ ئاوا، و پایته‌ختی (قه‌یسه‌ر) و (کسرا) یان گرت

ئهی یه‌گانه‌گه‌وه‌هه‌ری ده‌ستی خودا

خوا جلا‌ی دنیا‌ی به‌نوری تو ئه‌دا

بو ئه‌وه‌تۆی ناره‌ئه‌شکه‌وتی (حرا)

بیه‌گه‌وره‌و پێشه‌وای هه‌ردوو سه‌را

نور به تاریکی شهو ئه دره وشیته وه
 جان فدای هدم ریت و، هدم هام ریته وه
 عهینی ئه و نوره به ئه صحابی گوزین
 باز له تاریکی حه به شدا که وه ته دین
 نوری ئیمان؛ په رده ی جه هلی درراند
 له شگری ئیسلام، سپای کفری شکاند
 چل صحابه ی لاوی سربی جان فدا
 دائما بو ئه مری تو وه ولیان ئه دا
 خوا ئه مه نده خو شه ویستیدا به تو
 ئومه تیشته لی ده بووری غم مه خو

* * *

له سالی دوانزده همددا شهو په وی پیغه مبه ر بو گه یشتن به پله ی هه ره به رزی
 پیغه وایی و ره هنمایی ئاده می روی دا، که ئه مدش ناوبرا وه به (معراج) وه ئه م پینج
 نویزه له سه ر خو ی و ئومتی دانرا.

له و سه رده مه دا له مدینه یی په کان شه شیان هاتن بو حج، له مه ککه به خزمه ت
 پیغه مبه ر گه یشتن و مسلمان بوون، به گه ررانه وه یان ئیسلامی یت که وه ته مدینه وه.
 سالی پاشوو دوانزه ی تریان هات بو حج له (عه قه به) - که ناوی جیگایه که -
 چاویان به پیغه مبه ر که وت، وه په یمانیا ن له گه ل به ست که ئیتر هاوبه ش بو خوا
 په یدا نه که ن، دزی و بوختان و داوین پیسی نه که ن، کچیان زینده به چال نه که ن، له
 فه رمانی پیغه مبه ر نه چنه ده ره وه.

له سالی پاشوو ترا، له مسلمانانه کانی مدینه (۷۵) یان هاتن بو حج پیغه مبه ر
 (درودی خوی لی بی) به دزی قریشه وه نیوه شه و چوو بو لایان، دووباره په یمانی
 لی وه رگرتن که به هه موو ره نگینک یارمه تی خو ی و هاوړیکانی بدن، وه به سه ر و
 مال له سه ری بکه نه وه.

بہ یانی قورہیشی یہ کان کہ ئم پھیمانہ یان بیست، لہ خہ فہ تا وہ ختہ بو بمرن، بہ لآم تازہ کار لہ کار ترازابوو، ئنجا پیغہ مہبر یہ کہ یہ کہ ہاوریکانی خوئی بہ دزی یہ وہ نارد بو مدینہ، قورہیشی یہ کان زانیان کہ وا مدینہ یی یہ کان زوریان مسلمان بوون، وہ مسلمانہ کانی مکککش چون بو لایان، ووتیان ئدگر بیہ لین پیغہ مہبریش بچیئہ ناویانہ وہ، ئیجگار بہ ہیژ ئدبن، ئو حدلہ مکککش ئدگرن، خو لاسہ زانیان کہ ئیشہ کہ ئیجگار ناسکہ، وہ ئدگر ئم ہلہ یان لہ دست دہرچی، ئیتر ہموو شتیکیان لہ دست ئدچی، لہ (دارالندوہ) کو بوونہ وہ و بریاریان دا، کہ پیغہ مہبر بکوژن بہم پرنگہ لہ ہر تیرہ یہ ک لہ تیرہ کانی قورہیش، یہ کیکی ئازا شیرینی پرنده بگری بہ دستہ وہ، وہ ہموو بہ جاریک لئی دہن، تا خویندہ کی بلاو بیئتہ وہ بہ ناو ہموو لایہ کیانا.

ئم قسہ یہ بہ پیغہ مہبر گہ یشتہ وہ، بہ لآم خوئی لیل نہ کرد، وہ مایہ وہ تا بہ شی زوری ہاوریکانی نارد بو مدینہ، ئنجا خوئی و ئوبوکریش ہاتہ سہر روین.

ئو شہ وہی کہ پیغہ مہبر ئدی ویست دہرچی لہ مکککہ، قورہیشیہ کان بہ شیرینی رووتہ وہ دەوری مالی پیغہ مہبریان گرت، بو ئو وہی کہ نہ یلن دہرچی، ئو شہ وہ پیغہ مہبر ہر لہ ئیوارئوہ ئیمامی علی لہ جیگا کہی خوئی نوواند، قوریشیکان ہر چند لہ درزی دہرگا وہ تہ ماشای جیگا کہی پیغہ مہبریان ئد کرد۔ کہ وا یہ کیکی تیا نوستوہ۔ دلنیا ئدبوون، کہ پیغہ مہبر لہ جیگا کہی خوئیایہ تی، لہ نییوہ شہ وا پیغہ مہبر «دروودی خوی لئی بی» ہاتہ دہرہ وہ، وہ ئم ئایہ تہی خویندہ وہ فہرمووی: (وَ جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ) واتہ بہر ہلست مان گیرا لہ بہر دہ میانہ وہ و لہ پشتیانہ وہ، وہ پدردہ مان ہیئا بہ سہر چاویانا بہرہ نگیکی وا کہ نہ بیینن، ئنجا بی ئو وہی کہ کہس بی بزانی، چوو بو مالی ئدبوکر، وہ لہ وئوہ چون بو ئدشکوہ تی (ئور) سی شہ وو سی رور لہ و ئدشکوہ تہ دا مانہ وہ، ئودہ مہی چونوہ ئدشکوہ تہ کہ وہ بہ فہرمانی خوا، جالجالو کہ دہرگا کہی لئی تہنین، وہ دوو کوتر لہ سہر کونی ئدشکوہ تہ کہ ہیلا نہ و

هیلکه‌یان کرد، به‌یانی قوره‌یشیکان که چوونه مالی پیغه‌مبەر، ته‌ماشایان کرد وا ئیمامی علی له جیگاکه‌یا نوستوو، لئ‌یان پرسى کوا محمد فەرموی نازانم، گه‌لئیکیان دەردی سه‌ری‌دا، ئنجا چوون بو مالی ئه‌بویکر، له (ئه‌سما)ی کچیان پرسى کوا باوکت و محمد؟ ووتی نازانم، ئه‌بوجهل شه‌پازلله‌یه‌کی ئیدا‌گواره‌که‌ی له گوی پەرری، که زانیان پۆیشتون خیرا بلا‌بوونه‌وه به‌دوری مه‌ککه‌دا بو دۆزینه‌وه‌یان قوره‌یشی‌یه‌کان به‌لئینی سه‌د ووشتریان دا به‌و که‌سه‌ی که بیاندۆزیتسه‌وه، له هه‌موو لایه‌که‌وه زه‌لام به‌شیره‌وه ده‌رچوون بو دۆزینه‌وه‌یان، چەند که‌سیکیان له نزیك ئه‌شکه‌وته‌که‌وه تووشی شوانیک بوون، پرسىاری پیغه‌مبەر و ئه‌بویکریان لئ کرد ووتی ئه‌گونجئ له‌م ئه‌شکه‌وه‌ته‌دا بن، ئه‌وانیش خیرا چوونه سه‌ر ئه‌شکه‌وته‌که، ئه‌بویکر ئه‌فەرموی گویم له قسه‌که‌یان بوو، له ترسانا موچرکئیک به‌له‌شما هات و خۆم نووساند به‌ پیغه‌مبەر‌وه، له‌و حه‌له‌دا پیغه‌مبەر ئه‌چریئتی به‌ گویچکه‌یا، ئه‌فەرموی (لَا تَحْزَنَنَّ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا) واته‌ خه‌فەت مه‌خۆ، خوامان له‌گه‌له، به‌ هوی جالجالۆکه‌و کۆتره‌کانه‌وه، خوا سه‌ری لئ تئیک دان و گه‌رانه‌وه، ئه‌گینا ئه‌گەر سه‌ریکیان خوار بکرده‌یه‌ته‌وه زۆر باش ئه‌یان بینین، وه‌ کار له‌ کار ئه‌ترازا، به‌لام خوا ئاگاداری پیغه‌مبەری خۆی ئه‌کات، وه‌ له‌ کاتی ته‌نگانه‌ و چه‌له‌مه‌دا ئه‌پیارئزی، بۆیه پیغه‌مبەریش باکی نه‌بوو، وه‌ له‌ کاتی وادا تئیک نه‌ئه‌چوو، ئنجا سئ شه‌وو سئ رۆژ له ئه‌شکه‌وته‌که‌دا مانه‌وه، له رۆژی سییه‌مه‌دا هاتته‌ ده‌ری، رووه‌و مدینه له‌ قه‌راغ ده‌ریای سووره‌وه روین، به‌ حه‌وت قۆناغ گه‌بشتنه (قوبا) چوار رۆژ له وئ مایه‌وه مزگه‌وتئیکی لئ دروست کرد، رۆژی جمعه، نوئزی جمعه‌ی بو کردن وه‌ خوتبه‌یه‌کی زۆر جوانی به‌ پئی ئه‌و رۆژه بو خویندنه‌وه، دواى جمعه‌ چوون بو مدینه، مدینه‌یی‌یه‌کان به‌ مسلمان و گاوور و جووله‌که‌وه هاتبون به‌ پیره‌وه.

ئهم کۆچ کردنی پیغه‌مبەر و یارانە، له‌ گه‌وره‌ترین سه‌رگۆزه‌شت ئه‌زمیرری، چونکه‌ نیشان ئه‌دات که پیغه‌مبەر و یارانە، له‌ رئی خوا و بلا‌و کردنه‌وه‌ی ئابین و

قازانچ و سوودی هموانا، دهستیان هه لگرت له کەس و کار و خزم و خویش و مال و منال و دارایی و نیشتمانی خوشه‌ویستیان وه له بهر ئەمه کراوه به سهره‌تای میژووی ئیسلام.

ناوی تۆلای خوا (رسولی ئەمین)	ئەبی شەهەنشاهی ئاسمان و زەمین
پایەیی بەرزێ داوه بەم خاکە	رتبە یەکی تەرت کە (لولاک) ه
شاهدت نصی (لیلة الاسری)	ئەو شەوێ چوینە (مسجد الاقصی)
شرق و غرب بوو بە مطلقێ أنوار	یە دوو قۆلێ (مهاجر) و (أنصار)
ئەبی سەری ئومەتت فدای سەرە کەت	حەرە کەت بوو بە مایەیی بەرە کەت

* * *

پێغەمبەر دە سأل له مدینه مایه‌وه، سألێ یه‌که‌م مزگه‌وت و خانووی خۆی دروست کرد، وه هەرچی گه‌وره و سەرکۆماری مدینه بوو، هه‌موی ناشت کردنه‌وه، وه دوزمنایه‌تی و کینه‌ی کۆنی له ناوا هه‌ل گرتن، له پاشا ده‌ستی هه‌ریه‌ کێک له مه‌که‌که‌یه‌ کانی خسته ناو ده‌ستی یه‌ کێک له مدینه‌یه‌ کانی وه پشتینی برایه‌ تی پئی به‌ستن، وه هه‌رچی‌کیان بوو له زینده‌ مال و مرده مال، کردیان به‌ دووکه‌رته‌وه، له‌ گه‌ل مه‌که‌که‌یه‌ کانا، وه پێکه‌وه ده‌ستیان کرد به‌ کسب و کار.

له سألێ دووه‌مدا، رۆژووی ره‌مه‌زان و، سه‌رفیتره‌ و، زه‌ کات و، بانگ دانرا، وه روه‌گه «قبله» له بیت المقدس ه‌وه بوو به‌ که‌عبه، وه غه‌زای بدری گه‌وره رویدا، که یه‌ که‌مین جه‌نگه له ئیسلاما، هه‌رچه‌ند بئی بررواکان (٩٥٠) وه مسلمانه‌کان (٣٠٥) که‌س بوون، به‌لام بئی پرواکان شکان و مسلمانه‌کان (٧٠) که‌سیان له گه‌وره‌ کانی قوره‌یش کوشت که یه‌ کێکیان ئه‌بوجه‌ل بوو، وه (٧٦) یان به‌ دییل لئی گرتن، وه لئی چواره‌ مسلمان شه‌هید کرا.

دییه‌ کانی به‌ هۆی کرده‌وه‌ی جوانی پێغەمبەر و مسلمانه‌ کانه‌وه، گه‌لێکیان مسلمان بوون، ئەوانی تریش ئەوی ده‌وله‌مەند بوو خۆی کرری یه‌وه له هه‌زار دیناره‌ وه تا چوار هه‌زار دینار، ئەوانه‌ی که هه‌زاریش بوون، پێغەمبەر نه‌خوینده‌ واره‌ کانی به‌

خوږايي بهرله‌لا کړد، بهو مهرجه‌ي که جاري‌کي تر جهنگ له گه‌ل مسلمانان نه‌کمن، نه‌وانه‌ي که خوینده‌واريش بوون پي ووتن ټي‌وهش نازاد نه‌کم بهو مهرجه‌ي که دهرس بلين به منالي مسلمانان، وه يه‌کي ده منال فيري خویندنه‌وه و نووسين بکه‌ن، ديبله‌کان وه‌ک ماموستا به سهر منالي مسلمانان‌که‌نه‌وه دانشيتن تا فيري خویندنه‌وه و نووسين يان کړدن.

له سالي سپه‌مدا، عه‌ره‌ق و شه‌راب حه‌رام کړا، وه غه‌زاي «نوحود» روويدا.
 له سالي چواره‌مدا، غه‌زاي «ذات الرقاع» کړا، وه ټايه‌تي تيمم و کورت کړدنه‌وي نوټزي چوار رکاتي به دوو رکات له سه‌فهراته خواره‌وه.
 له سالي پينجه‌مدا، غه‌زاي «خنده‌ق» روويدا، وه نوټزي ترس و تنگانه دانرا.
 له سالي شه‌شه‌مدا حه‌ج له سهر ده‌وله‌مهند پيوست کړا، وه پينغه‌مبه‌ر کاغه‌زي نووسي بو نو پادشا که مسلمان بن، بو هرقل پاشاي روم، بو کسرا پاشاي فرس، بو موقه‌وقس پاشاي مصر، بو نجاشي پاشاي حبه‌شه بو پاشاي يه‌مهن، بو پاشاي عومان، بو پاشاي شام، بو پاشاي يه‌مامه، بو پاشاي بحرین.
 پاشاي يه‌مهن و حبه‌شه مسلمان بوون، پاشاي مصر يش به‌نده‌يه‌کي خوټي پيشکه‌ش کړد.

له سالي حه‌وته‌مدا، خه‌بهر و ده‌ورو به‌ري گيرا.
 له سالي هه‌شته‌مدا، مه‌ککه‌گيرا، به‌ياني روټي هه‌يني بيستي ره‌مه‌زان پينغه‌مبه‌ر به خوټيو ده هه‌زار که‌سه‌وه، به چوار قول، له چوار لاره، چونه ناو شاري مه‌ککه، پينغه‌مبه‌ر ته‌وافي که‌عبه‌ي کړد، وه (۱۶۰) بتي له زورو ده‌ري که‌عبه هيتايه ده‌روه، وه داري پيا نه‌مالين و نه‌ي فهرموو (جاء الحق و زهق الباطل) واته ناييني راست هاتو مرد ناييني خراب، له پاشا بلال له سهرباني که‌عبه بانگي دا، نه‌نجا پينغه‌مبه‌ر په‌ند و ناموژگاري يه‌کي زور جواني خوینده‌وه، له پيشه‌وه سوپاسي خواي کړد له سهر گرتي شاري مه‌ککه، که له هه‌وه‌له‌وه خوټيو چه‌ند مسلماننکي ره‌ش و رووت به دزي يه‌وه، کوچيان کړد، وه نه‌رو به ج ده‌سه‌لاټيکه‌وه هاتن وگرتيانه وه، له پاشا

رووی کرده مه ککه بی‌یه کان - که نم هموو نازار و سزایه یان دابو وه نم هموو مسلمانانانانان کوشتبو - وه پئی فهرموون چیتان لئی بکهم، هموو ووتیان گه وره یه کی میهره بانئی وه ک ئیوه هدر ئه بی لیمان خوش بین، نه میش فهرمووی نهوا نازادم کردن، ئیتر ج نه هلی مه ککه و ج نه هلی دهره وه پؤل پؤل نه هاتن و مسلمان نه بوون.

ئه‌ی پیغه مبه‌ری شیرین کرده وه که عه‌بت له زه‌نگی بت پا کرده وه
 خوا مزده‌ی دایتی به که یف و مه‌رام لَسْتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ
 [انا فتحنا] که سوره‌ی فتحه سه‌راپا هیوای سه‌ره‌ریزی و مدحه
 نه و روزه شیوه‌ی بلندی نواند که مه ککه‌ت گرتو قریشت شکاند
 له مه ککه‌دا بویت بی باوک و بی کهس بو مه ککه و که عبه بوی به فهریاد رهس
 مه ککه‌ت له ده‌ستی به‌د کار سه‌نده وه به وه ئاینی خوت هه‌ل سه‌نده وه

* * *

له سالی نوه‌مدا غه‌زای «ته‌بووک» روویدا.

له سالی ده‌ه‌مدا پیغه مبه‌ر له گه‌ل (۱۰۰) هزار کهس له یارانن چوو بو حه‌ج، که نه‌مه دواترین حه‌جیکه که کردوویه‌تی، وه ناوبراوه به «حجه‌الوداع» رۆزی عه‌ره‌فه‌ی جه‌زنی قوربان، له کیوی «عه‌ره‌فات» به‌ند و نامۆزگاریی یه‌کی زۆر به‌ریزی مسلمانان کانن کرد، له پاشا سوپاس و ستایشی خوا فهرمووی:

[ئه‌ی مسلمانینه! خوینتان، مالتان، ناموستان، له یه‌کتری حه‌رامه تا رۆزی دواپی، رۆزی خوی به خزمه‌ت خوا نه‌گه‌ن، وه له هه‌وو کرده وه یه‌کتان نه‌پرسیته وه، سوود مه‌که‌ن، سپارده به‌نه‌وه، نه‌وه‌نده‌ی ئیوه حه‌قتان به سه‌ر ژنتانه وه هه‌یه، نه‌وانیش نه‌وه‌نده حه‌قیان به سه‌ر ئیوه وه هه‌یه.

ئه‌ی مسلمانینه! هه‌موو برای یه‌کن، مالی کهس به کهس ناشی، زۆر و ستم له یه‌ک مه‌که‌ن، خواتان یه‌که و هه‌موو له ئاده‌من و ئاده‌میش له گه‌له، کهس له کهس زیاترنی یه‌مه‌گه‌ر به باشی وخواپه‌رستی.

دووشت له ناوتانا به جی دیلّم، یه کهم قورئان که فرموده‌ی خواجه، دووه‌م حدیث که گوفتار و کرداری خوّمه، تا به پیی ئەم دوانه بررۆن زال و سهربرز ئەبن].

ئنجای پیغه‌مبەر سەری بەرز کردووه فرمووی: خواجه! ئەوا فرموده‌کاتتم گەیاندا، ئنجای ئەیەتی [الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا] هاته خواره‌وه، واته ئەم‌پرو ئاینه‌که‌تانم به پایاند گەیاندا، وه به‌هره‌ی خوّم بوته‌واو کردن، وه ئاینی ئیسلام به هەل بژارده بو دانان.

پیغه‌مبەر له رووی مزده‌وه ئەم ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه، ئەبو‌بکر ده‌ستی کرده به گریان، فرمووی: ئەمه نیشانه‌ی کۆچی دوایی پیغه‌مبەرە چونکه فرمانی خوا له بابت ئاینه‌وه که ته‌واو بوو، وه به پایان گە‌یشت، ئیتر پیوست نامینی به رابه‌ری پیغه‌مبەر له ناوه‌ندی خوا و کۆمه‌لی ئاده‌می‌دا.

به راستی ئەم فرموده‌ی ئەبو‌بکره هاته‌ی، له پاش گه‌رانه‌وه‌ی بو‌مدینه، پیغه‌مبەر نه‌خۆش کهوت، به‌وه نه‌خۆشیه‌وه تا چەند روژیک علی و عباس مامی نه‌چوونه ژیر بالی و ئەیان برد بو مزگه‌وت، بو به‌رنوژی، له پاشا که له پی کهوت، ئنجای به‌ر نوژی یکه‌ی سپارد به ئەبو‌بکر.

به‌یانی روژی دوشه‌مه، دوازه‌هه‌می مانگی ربیع الاول، توژیک له‌شی سووک بوو، علی و فضلی کورری عباس چوونه ژیر بالی بردیان بو مزگه‌وت، دوا‌ی نوژی چووه سەر منبر فرمووی: [ئەی مسلمانینه هەر که‌سیک داریکم لی داوه، ئەوه پشتم داره کهم لی بداته‌وه، هەر که‌سیک جنیویکم پی داوه، جنیوه کهم پی بداته‌وه، مالم له هەر که‌سیک سه‌ندوووه ئەوه مالم لی هەل‌گرته‌وه]

له پاشا بردیانه‌وه بو ماله‌وه دوا‌ی دووسه‌عات کۆچی دوایی کرد، وه ئەم سپارده گه‌وره‌یه - که ئاینی ئیسلامه - بو مسلمانانی به جی هیشته وه په‌یمانی لی وه‌رگرتن که به سەر و مال ئاگاداری بکه‌ن، تا شه‌وی چوار شه‌مه جه‌سته‌ی پیروزی له مزگه‌وت دانرا، وه پۆل پۆل مسلمانان نه‌هاتن، وه به شه‌رم و شکوه‌وه

نہوستان و نوژیان له سہر نہ کرد و خوا حافیزیان لی نہ کرد، شہوی چوارشہمہ
له ہودہی عائشہی خیزیانی نیزا۔

به راستی ہم پیغمبرہ گہورہیہ، کومہلی نادمی رزگار کرد له بت پهرستی و
دوورویی و، دووزبانی و، دوو بہرہ کی و، قیین و، کیینہ و، خرابہ، وہ دہرگای
قورمار و، عدرہق و، دزی و، داوین پیسی و، پیاو کوژی و، ناپاکی و، دہست
درژی و، دہست بلاوی، لی داخستن، وہ ہینانیہ سہر نیمان و، باوہررو، یہ کیتی
و، برایہتی و، راستی و، پیاوہتی و، دہست گرتن و، یارمہتی و، دادی کومہ لایہتی،
وہ شتی پرو بووچی ہلگرت له ناوا، وہ دہرگای خویندن و خویندہواریسی
لیکرندہوہ، وہ به نایہتی [إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ] ہمویانی کرد به برای یہک۔ وہ
جیاوازی ہلگرت له ناویانا، ہہ زاری کرد به ہاوبہشی دہولہمہند له دارایی دا
ترازوی دادی ہلواسی، مافی نادمی دانا، خود سہری «استبداد» ہلگرت، وہ
سہرچاوہی راویزی ہینایہ پیشہوہ، زنانی کرد به ہاوبہشی پیوان له ژینا،
بہندہی له ناویہ کہ یہ کہ و گہلانا ہلگرت، مافی زن و میردی دانا، سوود و خوین
مژی و دہست به سہراگرتن «احتکار» ی قہدہغہ کرد، بہزہی ہاتہوہ به کرینکار و
بہردہست و ٹییش کہرا، وہ دہستور و یاسای تاییہتی بوڈانان، دای به دہستی
نہوانہی کہ نہن به مایہی گرانی و نازاوہ وہ بناغہی ناشتی دا رشت وہ ناوی
ناینہ کہی نا (نیسلام) واتہ نایینی سہلامہتی، تمہلی و تہوہزہلی ہلگرت، وہ
فرمانی دا به کرد و کوشی، وہ به کشت و کال و ناوا کردنہوی زہوی، وہ به
وہرزش و، تہندروستی و پاک و تہمیژی، وہ نوژ و روژووی دانا، پایہی ژیری
و بییری بہرز کردہوہ، فرمانی دا به ووریایی و ناگاداری و وینداری له ہموو
کاتیکا، وہ به ناموژگاری چاکہ و جلہوگیری له خرابہ۔

ہم پیغمبرہ خوشہویستہ، کوچی دواپی کرد، بیئ نہوہی درہمیک یا
دینارنیک، یا ناو مالیک، یا کیلویہک زہ خیرہ به جئی بیلی، بہلام وہ کی تر
گہورہترین دارایی و کہلہ پووری به جئی ہیشت بو کومہلی نادمی، وہک نایینی

ئیسلام و دەستووری قورئان و گوفتار و کرداری بەرزى خۆی بى که تا جیهان
جیهان بى، ھەموو فەرموودە بە کى سەر مەشقیک، و ھەموو کرداریکی نیشانە بە کى
بەرز و رووناک بى بۆ قافلەى ئادەمىی و کاروانى رى بواران.

ئیتەر خوا لە جیانی کۆمەلى ئادەمىی پاداشى ئەم پێغەمبەرە بەداتەو بە پاداشىکی
وا که زى بئەندەى ئەو خواپە و شایستەى ئەم پێغەمبەرە خۆشەوێستە بى، و ھە
مسلمانان بەلکو ھەموو ئادەمى پياریزی لە ھە موو جەنگ و ئازاوە بە ک، و ناشتى
بختە ناویانەو، و ھە سەر بەستى و سەر بە خۆی یان بەداتى.

شاباشى ریت بى گیانى ھەموو کوردی خوا بەرست

ھەر کەس که پەیرەوت بى بە ھیچ نایەنى نوشوست

ئەم دینە پاکە خوا کە بە تۆى دا دواى بە

اکمەلت ئایەتیکە نمونەى تەواوى بە

ئەو خواپە تۆى بە رەحمەتى عالم کە ناردوو

ازنى شفاعتى بە لىقائى تۆ سپاردوو

دیارە کە تۆش ئەمەندە لە لای خوا بە حورمەتى

پۆزى قیامەتیش بە تکای (رەب امتى)

ئەم امەتە کە غەرقى گوناخە بە بى شعور

لئیان دەبوورئى خوا بە تکای تۆ بە بى فتور

چەن خۆشە خۆشەوێستى لە لای گەرە ھیندە بى

مایەى سروشتى ھەر دو جیهان بىت و بە ندە بى

تەواو بوو

ووتاریکی شیخ محمدى خال دەربارەى پێغەمبەر کە لە کۆررى ئەم مەولود
نامە بەدا خویندوو بە تەو

پیغهمبهر

هموو پیاویکی گهورهی ههل کهوتوو له جیهاندا، کهلیی وورد ئه‌بیستهوه و میژوووی زیانی ئه‌خوینیتتهوه، تی ئه‌گه‌یت که گهوره‌یی و بلیمه‌تی یه‌کدی ههر له‌یه‌ک رووه‌وه بووه، وه‌ک (سقراط) و (فیثاغورث) ی یونانی و (کنفیسوس) ی چینی و (شاملیون) ئه‌مریکائی و (میرابۆ) ی فرنسی و (گاریبالد) ی ایتالیایی و (گوتم) ی هیندی که ههریه‌کیک له‌مانه‌ له‌ تاچه‌ شتیکا پسرپورر «متخصص» بووه.

به‌لام گهوره‌یی پیغهمبهر (دروودی خوای لی بی) وه‌ک گهوره‌یی جیهانی بی پایان وایه، ئه‌م په‌ررو ئه‌و په‌رری نایینری، وه‌ بییری مه‌ردوم ناتوانی ده‌وری بدات، هه‌رۆزه‌ی گۆشه‌یه‌کی بۆ زانایان ده‌ر ئه‌که‌وی، وه‌ ههر ده‌مه‌ی لایه‌کی بۆ دانایان ناشکرا و نمایان ئه‌بی، که‌ وابوو مه‌ردوم نازانی له‌ چه‌روویکه‌وه‌ لی بدوی.

ئه‌گه‌ر ته‌ماشای میه‌ره‌بانی و، لی بوردن و، راستی و، چاوپۆشی و هیمنی و، پیاوه‌تی و، سه‌نگینی و، بی ده‌ماری و، دل نهمی و، زمان شیرینی و، له‌ سه‌ر خۆی و، ده‌ست و ده‌م و دل پاکیی و، ئازایی و نه‌به‌زی و به‌ر چاوتیری و، مه‌ردوم نه‌وازی و، داد پرسی و هه‌زار په‌روه‌ری ئه‌که‌یته‌ ئه‌لیت ئه‌م پیغهمبهره‌ یه‌که‌میین که‌سیکه‌ له‌ جیهانا که‌ سه‌رچاوه‌ی ره‌ووش و خووی شیرین، وه‌ سه‌رمه‌شقی ره‌فتار و، گوفتارو، کرداری ره‌نگین بووه.

ئه‌گه‌ر ئه‌ماشای زییری و بییری به‌رز و، رامیاری «سیاسة» و رینک خستنی ئه‌م همو ئیش و کاره‌ گهوره‌ گه‌ورانده‌ی ئه‌که‌یت، که‌ له‌ ماوه‌ی بیست و سی سالآ کردوونی، وه‌هموو عیل و، تیره‌ و هۆز و، خیل و، نه‌توه‌ و بنه‌چه‌ و، خیزانی عه‌ره‌بی پینکه‌وه‌ نووسان، وه‌ کردنی به‌ کۆمه‌لێکی یه‌ک دل و یه‌ک بییر و یه‌ک ئامانج، وه‌ هه‌رچی ناکۆکی و دووبه‌ره‌کی و، ناپاکی و نامه‌ردیی هه‌بوو له‌ ناویان هه‌لی گرت، وه‌ گه‌لێک و دینیک و ده‌وله‌تیک دروست کرد، وه‌ سه‌ره‌رای ئه‌مانه‌ش به‌شی زۆری ئاده‌می کرد به‌ برای یه‌ک، به‌ ره‌نگینکی و ئه‌گه‌ر له‌ مه‌راکیش زۆر

وستهم له مسلماننیک بکرایه له نهنده‌نوسیا بۆی خه‌فه‌تبار نه‌بوون، نه‌گه‌ر ته‌ماشای نه‌مه‌ی نه‌که‌یت نه‌لئیت: نه‌م پیغه‌مبه‌ره یه‌که‌میین سیاسی‌یه‌ک بووه له جیهانا که هه‌موو‌ژیانی خو‌ی به‌خت کردوو هه‌ر له‌رنی ناسینی ره‌وشت و خووی ئاده‌می‌دا، تا بزانی که به پئی سروشتیان قسه‌یان له‌گه‌ل بکات، وه بجیته ناو دل و ده‌رونیانه‌وه نه‌گه‌ر ته‌ماشای خواپه‌رستی نه‌که‌یت که به روژ به روژوو بووه، به‌شه‌و شه‌ونوژی کردوو، وه نه‌مه‌نده له نوژا به پیوه وئستاوه، تا پئی هه‌موو ئاوساوه، وه له سه‌عات زیاتر له سجده داماوه‌ته‌وه و سه‌ری به‌رز نه کردۆته‌وه، نه‌لئیت نه‌م پیغه‌مبه‌ره یه‌که‌میین خواپه‌رست بووه له جیهانا، وه هیچی تری نه‌زانیه‌وه ته‌نیا خواپه‌رستی نه‌بی.

نه‌گه‌ر ته‌ماشای ئاماده‌یی و شاره‌زایی نه‌که‌یت له دانانی پلانی جهنگا که چۆن هاو‌ریکانی رینک خستوو و دای مه‌زاندوون، وه کۆمه‌ل کۆمه‌ل به پئی شوین دابه‌ش دابه‌شی کردوون وه له کاتی گه‌رم بوونی جهنگا خو‌ی چۆن وه‌ک سه‌ر کرده‌یه‌کی جهنگی چۆته به‌روه‌وه و سنگی داوه‌ته پیشه‌وه، نه‌لئیت نه‌م پیغه‌مبه‌ره یه‌که‌میین جهنگاوه‌ریکی له‌شکر شکین بووه، وه هه‌موو ژیانی خو‌ی هه‌ر له جهنگ‌دا به‌خت کردوو، وه هه‌ر له‌م رووه‌وه به هه‌مه‌ندبووه.

نه‌گه‌ر ته‌ماشای ده‌ستوو‌رو فه‌رمایشاتی نه‌که‌یت که له بابته پاشه‌که‌وتی یه‌وه فه‌رموویه‌تی به‌گوفتاریکی رینک و پینک و دل چه‌سپی‌وا، که بجیته دل و ده‌رونی هه‌موو که‌سیکی ده‌ست بلاوی به‌رچاو فراوانه‌وه، نه‌لئیت نه‌م پیغه‌مبه‌ره یه‌که‌میین زانایه‌کی ئابووری و پاشه‌که‌وتی بووه که هه‌موو ژیانی خو‌ی هه‌ر له‌م رووه‌وه به‌خت کردوو.

نه‌گه‌ر ته‌ماشای جمعه دوانگه‌ی دوانده‌ری «منبری خطابه»ی نه‌که‌یت که هه‌زار و چوار سه‌د سال له‌مه‌و پیش دای‌ناوه، وه وورد نه‌بیسته‌وه له ووتاری ره‌نگا و ره‌نگ و، گوفتاری گه‌رم و گورری، له سه‌ر نه‌م دوانگه‌یه وه له ناو کۆمه‌لانی گه‌وره‌گه‌وره‌دا که داویه‌تی، وه چووه‌ته ناو دل و ده‌رونیانه‌وه و کاری تی

کردوون، بہ رہنگیکی وا کہ زور له گهوره و، سہر کۆماره کانی عہرب نہیان ویراوه بچنه کۆرری پەند و نامۆزگاری پەوہ، نہوہک دلپان نہرم بیی و مسلمان بین، ئەلپت ئەم پیغەمبەرہ یەکہمیین دواندەر «خطیب» بووہ له جیہانا، وە ھەر له ورووہ وە پەسپۆرر بووہ.

ئەگەر تەماشای پەزیشکی و حکیمی ئەکەیت لەو کاتی نادانسی و نہخویندەواری پەدا، وە لەو چۆلی گەرمی عەرەبستانەدا، کہ ھەرچی خویندن و خویندەواری بی تیا نہبووہ، وە سەرنج ئەدەیت لەو دەستورہ جوان جوانانہی کہ لە تەندروستی دا دایناوہ، وە تازہ دۆزراونہ تەوہ، ئەلپت ئەم پیغەمبەرہ یەکہمیین ھەکیمیک بووہ له جیہانا کہ ھەموو ژیانی خۆی بەخت کردوہ له دۆزیینەوہی نہخۆشی و دەرمان بۆ دانانی، وە ھەر لەم رووہوہ زانایەکی ھەل کەوتوو بووہ.

ئەگەر تەماشای ریازات و فلکیاتی ئەکەیت کہ چۆن قسە ئەکات لە ئاسمان و زەوی و رۆژ و مانگ و ئەستیرە و بوونیان و، رووناکیی یان و، ھات و چۆو، چەرخە و، خول خواردنیان، ئەلپت ئەم پیغەمبەرہ یەکہمیین فلکی یەک بووہ له جیہانا، وە ھەر لەم رووہوہ زانا و شارەزا بووہ.

ئەگەر تەماشای زانیینی چۆنیتی گۆرانی ھەوای ناو ئاسمان «علمی طقس و طبقاتی جو»ی ئەکەیت کہ چۆن قسە ئەکات لە ھەورو سایەقەو، بەفرو، بارانو، تەرزە و، ھەورە تریشقە، ئەلپت ئەم پیغەمبەرہ یەکہمیین زانایەکی لەو علمەدا، وە بارەھا خۆی بە فوروک سەرکەوتووہ و بە راوردی لای ژووروی کردووہ، وە ھەر لەم رووہوہ ئاگادار و پەسپۆرر بووہ.

ئەگەر تەماشای دانانی ئەو دەستووور و یاسا جوانانہی ئەکەیت کہ دای ناوہ، وە سەرأسەر مایە بەختیاری و کامەرانیی ئادەمیین، ئەلپت ئەم پیغەمبەرہ یەکہمیین قانونی یەک بووہ له جیہانا، وە ھەرچی ژیانی خۆی ھیدە بە شەوو بە رۆژ بەخت کردووہ له دۆزیینەوہ و دانانی ئەو یاسایانەدا، وە ھەر لەم رووہوہ ھەل کەوتوو بووہ.

نه‌گهر ته‌ماشای محاکماتی نه‌که‌یت که هم‌میشه مسلمانان پرس‌سیاریان لی کردووه له بابه‌ت نوئیز و روژوو، حج و، زه‌کات و، کررین و، فروتن و بارمته «رهن» و، اجاره و، نکاح و، طلاق و، عده و، نفقه و، رضاع و بهش کردنی که له پوور و مییرات‌و، دعوا و، بینات و، قصاص و، جنایات‌وه و وه‌رامی داونه‌ته‌وه، نه‌لیت نم پیغه‌مبهره یه‌که‌میین حقوقی‌یه‌ک بووه له جیهانا، وه هم‌وو ژبانی خوئی به‌خت کردووه له زانستکه له «کلیه»‌ی حقوقا، وه هدر له‌م رووه‌وه هه‌ل که‌وتوو‌یه‌کی بی هه‌متا بووه.

نه‌گهر ته‌ماشای جوانیی په‌روه‌رش و به‌ره‌م هینان «تریبه و تعلیم»‌ی نه‌که‌یت، که ژنی وه‌ک حه‌زرتی عائشه‌ی پی‌گه‌یانوو، که له دوا‌ی کوچی خوئی له ته‌مدنی هه‌ژده سالی‌دا بووه که چی نیوه‌ی نایینی نیسلام له ده‌می نه‌وه‌وه وه‌رگه‌راوه، وه هدرشتیک که هاوری گه‌وره‌کان نه‌یان زانیایه نه‌چوون و پرس‌سیاریان له‌و نه‌کرد، وه پیای و وه‌ک حه‌زرتی ابوبکر و عمر و عثمان و، عدلی و، عباس و، معاویه‌و، عمروی کورری عاصی پی‌گه‌یانوووه که هم‌وو روو په‌رره‌ی میژووی جیهان به‌ زانی و، دانایی و زرنگی و هوشیاری و، ژیری و، کارزانی و، داد و کارامه‌یی نه‌وان پرر کراوه‌ته‌وه نه‌لیی نم پیغه‌مبهره یه‌که‌میین که‌سینکه له علمی په‌روه‌رش و به‌ره‌م هینانا که وا نه‌و عه‌ره‌به نادانانه‌ی پی‌گه‌یانوو په‌روه‌رده‌ی کردن، وه به‌ رووناکیی نایینی نیسلام، شرینقه‌ی له میشکیان دا، تا سهر و مالی خوئیان به‌خت کرد له ریی نایینی نیسلاما، وه له ژبانی پیغه‌مبهره‌ه‌ره‌بستانیان پاک کرده له بیگانان، وه له دوا‌ی کوچ کردنی‌شی به‌ حه‌فتا هه‌شتا سال به‌یداخی اسلامیان هه‌ل‌دا له چینه‌وه تا اسپانیا و قه‌راغی ده‌ریای اطلس، وه له قازانه‌وه تا ده‌ریای هیند، که هم‌وو میژووشناسی جیهان وه هم‌وو فلاسفه و زانایانی کومه‌لایه‌تی «علمای اجتماعی» کاس و سه‌راسیمه‌ن له مایه‌ی نم بلا و بوونه‌وه‌یه له‌و چهن ساله که‌مه‌دا، نه‌مانه هم‌وو‌ی به‌ هوئی نه‌و په‌روه‌رش و به‌ره‌م هینانه‌وه بووه که نه‌و پیغه‌مبهره گه‌وره‌یه کردوو‌یه‌تی، هدر به‌م ره‌نگه له هدر گۆشه‌یه‌که‌وه که‌وورد نه‌بیته‌وه له گه‌وره‌یی پیغه‌مبهر، ژیری و بیرپه‌یی پی‌نابات، وه ناتوانی به‌ ده‌وریا بسووریته‌وه.

که و ابوو پیغه مبه‌ر (درودی خوی لی بی)، له یه‌ک کاتا خوا به‌رست و گو‌شه گی‌یر
 و، سیاسی و، سه‌ریاز و، فه‌رما ده‌ر «قائند» و، دووانده‌ر «خطیب» و، په‌زیشک
 «طیب» و، زانایه‌کی ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی و یاسایی و، فلکی و، ریاضی و،
 مرشد و، مربی و، داده‌ور «قاضی» و، پی‌شه‌وا «امام» و، پاشایه‌کی گه‌وره بووه،
 هه‌روه‌ک پیغه مبه‌ریکی خاوه‌ن قرآن و پایه به‌رزیش بووه، که و ابوو ده‌ریای
 گه‌وره‌یی و زانایی پیغه مبه‌ر نه‌مهنده فراوان و بی پایانه نه‌گه‌ر هه‌زاران زانا و
 فیلسوف و هه‌ل که و تووی جیهان داوینی لی هه‌ل که‌ن ئه‌م په‌ررو ئه‌و په‌رری
 ناکه‌ن،

چ به‌لگه‌یه‌ک له‌م به‌لگه‌یه‌ گه‌وره‌تر و به‌هێزتر هه‌یه؟ له‌ سه‌ر پیغه مبه‌ریتی ئه‌م
 پیغه مبه‌ره، نه‌خوینده واریکی جیهان نه‌دییده‌ی هه‌ژاری، بی پش‌تیوانی، پی
 گه‌یش‌توو له‌ ده‌شتی چۆلی گه‌رمی عه‌ره‌به‌ستانا، له‌ ناو هۆزینکی جان‌ه‌وه‌ری، کیوی،
 بت په‌رستی، بی ویلی، بی ره‌ووش‌ت و خووی خاوه‌ن پرر و پوچا انقلابینکی و به
 سه‌ر ئاده‌میی دا‌یینی له‌ ماوه‌یه‌کی زۆر که‌ما هه‌رچی باو «عاده»‌ی ئایینی و
 کومه‌لایه‌تی به‌شی زۆری گه‌لانی سه‌ر زه‌ویی هه‌یه هه‌لی گری، وه‌ باوی ئایینی و
 کۆمه‌لایه‌تی خوی له‌ ناو دل و ده‌روونیا‌نا برروینی و جی‌گیر بکات، وه‌ بگات به
 پایه‌یه‌ک حه‌وت سه‌د ملیون ئاده‌میی له‌ هه‌موو گو‌شه و که‌ نارینکی سه‌ر زه‌ویی یه‌وه
 شه‌وو روژی پینج جار له‌ نو‌یژا ناوی به‌رامبه‌ر به‌ ناوی خوا به‌ن، وه‌ گه‌واهی له
 سه‌ر پیغه مبه‌ریتی به‌ن، وه‌ هه‌رچی زانا و فیلسوفی تی‌گه‌یش‌توو، به‌ ئینصاف
 هه‌یه له‌ کاتی ناو به‌ردنیا سه‌ری شه‌رم و حه‌یای بو‌دا به‌نوینی.

مه ولود نامه‌ی

— شه‌مس —

هونراوه‌ی:
ماموستا سه‌یید بهاء‌الدینی
شه‌مس قوره‌یشی

عبدالرحیمی مه‌حمودی
هیناویه‌ته سهر شیوه نویسنی کوردی

سنندج چهار راه شهداء پاساژ عزتی انتشارات کردستان

تلفن: ۲۲۶۵۳۸۲

بسم الله الرحمن الرحيم

یا ذاتی بی چوون واجب الوجود
یا قایم به ذات قه‌دیمی مه‌عبود
بو کونهی ذاتت خو کس په‌ی نه‌ورد
حمد و نه‌نای تو لایق تو نه‌کرد
ئیمه حادین تو قه‌دیم به ذات
حادث له قه‌دیم ده‌رکی چی ده‌کات
چهند بازی تیژ بال له مه‌هوا په‌ری
سووتیا، وه برقی لأأخصی په‌ری
هیچکس وه ک حه‌زرت له مه‌یدانه‌دا
ته‌وسه‌ن عیرفانی وه جه‌ولان نه‌دا
به ما عَرَفْنَاكَ له کونهی ذاتا
به لأأخصی گۆله‌ته‌ی صیفاتا
له عه‌بدی یه‌تدا به ما عَبَدْنَاكَ
گرتی لیگامی ته‌وسه‌نی إدراک
به‌و عیرفانه‌وه ئه‌و بی مه‌جال بوو
ته‌ی ئه‌م مه‌یدانه ئیتر مه‌حال بوو
مای ما عَرَفْنَاكَ عیرفانی لاه‌رد
نه‌فی ئیدراکی له ما سیوا کرد
وه لای لأأخصی حه‌بسی کرد نه‌فه‌س
رینگه‌ی ئیته‌های نه‌نای برده به‌س
وه مای ما عَبَدْ، عه‌بدی کرد بی ده‌س
عباده‌ت وه حه‌ق ناکرئ بو کس

ناگهین وه ذهیل وه صفی، دهستی کەس
 کۆتا و موخته صدر شه مسائیتر بهس
 خودا، خودایه باسی کۆتا کەین
 سهیری سواری شهوی ئیسرا کەین
 عالم بو خاتر ئهو ئەر نه بوایا
 له چای عهدهم دا ده بووا بمایا
 سهوادی ره قهه ئیجادی عالم
 کەمی جاری ده بوو بی میهری خاتم
 وه ها که فه رموی خالقی بی باک
 لَوْلَاکَ لَمَّا خَلَقْتُ الْاَفْلاکَ
 له بو نهی خاتر ئهو ذاته ته نیا
 ئهم به زم و باده و بیساته چنیا
 ئهو ریگهی راسی نیشان دا پیمان
 نه چین بو هه له ت بله غزی پیمان
 ده یسا له ده ریای ره حمه کەمی باری
 سه لوات و سه لام وه جاری جاری
 با بی بوئی جهه گشتی له سه ردا
 گۆل، گۆل له ره وه ضعی فه خری به شه ردا
 له و دوا سه ره روازکا له وی گۆلای
 بو باغچهی ئه رواح ئال و ئه صحاوی
 تیعدادی نه فهس نفوسی عالم
 سه لوات بی له سه ره سه ولی خاتم
 جینگای خویندنه وهی قه صیده و مونا جات

مه جلیس فهرهح به خش وه صفی حه زره ته
 مه ظهیری ئه نوار فه یض و ره حه ته
 وه ذیکری سه لوات پاک له ئالایش
 با فه ضای مه جلیس بدهین ئارایش
 هدر کس خوش ئیقبال خوش سه عاده ته
 طالب شه فاعهت شای شه فاعه ته
 گوئی بگری ساتی ذیکری مه ولووده
 مه ولوودی حه ییب حه یی مه عبوده
 به یان کهن له باس خیلقه تی ذاتی
 شه رحی شه مایل، حوسنی صیقاتی
 ئه وه ل با بیژین له خه لقی عالم
 ته مهیدی ظوهور، ره سوولی خاتم
 حه ق چون له سهر ته خت کیبیریا و عزیزه ت
 که نزی بوو مه خفی ئه و ذاتی وه حده ت
 مه یلی کرد تا نوور مُقدسه ی ذات
 بی چون و چرا دوور له که یقیات
 له پشتی په رده ی تَجَلّای ذاتی
 جیلوه دا ئه سمای حوسنای صیقاتی
 بو ناسین وه خه لق تا خوئی نیشان دا
 لامع بوو وه سهر که ون و مه کان دا
 «فَاخْبِتْ أَنْ أَعْرِفَ» به یدا بوو
 حیحایی «كَنْزًا مَخْفِيًّا» لا چوو
 «خَلَقْتُ الْخَلْقَ لِكُنِّي أَعْرِفَ» هات
 عالمی له که تم عه ده م دا نه جات

دانه‌ی ناسفته‌ی عالمی ئیمکان
 له کانی عه‌ده‌م بوّ خو‌ی بوو په‌نهان
 بوّ نووکی نه‌لماس «گُن» که ده‌ستی برد
 دانه‌ی ناسفته‌ی وه «گُن» کونا کرد
 وه «گُن» عالمی بو له‌ندی و په‌ستی
 هاوردی له «گُن» نیستی وه هه‌ستی
 وه چاوی قودره‌ت ئیراده‌ی قیده‌م
 کردی یه‌ک نه‌ظهر بوّ فه‌ضای عه‌ده‌م
 هه‌لّ قو‌لیا و کو‌لیا ته‌واو کاینات
 بوخته‌ی خیلقه‌ت بوو، نه‌شیای مه‌وجودات
 رژیا، وه نه‌طراف فه‌ضای عه‌ده‌م‌دا
 لای دا سه‌ر که‌فی وه‌لای ئاده‌م‌دا
 وه‌ختی خیلقه‌ت بوو ته‌واوی عالم
 موکه‌پرهم له گشت ئولادی ئاده‌م
 خیلقه‌تی عالم دایره‌ی که‌مال
 مه‌رکه‌زی موحیط روخساره‌ی جه‌مال
 صووره‌ت و سیمای شیرین عه‌لایم
 قامه‌ت خو‌ش نه‌ندام نه‌حسنه‌ن قه‌وایم
 ته‌رکیبی عه‌جیب «بدیع البنیان»
 عه‌طای کرد خالق به‌نوعی ئینسان
 لوطفی نه‌زه‌لی خالقی نه‌که‌بر
 ممتاز بوو له‌وان نه‌نیا یه‌که‌سه‌ر
 بوّ ره‌هنمایی له‌نوعی به‌شه‌ر
 مُعین کریان جه‌معی پیغه‌مبه‌ر

ئەفضل‌تر له گشت تەواو ئەنبیا
 حەزرەتی رەسول شاهی ئەصفیا
 چەندین هەزار سأل بەر له مەوجودات
 خەلقى کرد نووری فەخری کایینات
 نەبوو له پورگار بەرە «كُنْ فَكَانَ»
 نیشانی نەقشەیی دایرەیی ئیمکان
 ئەول نوقطەیه له نووکی قەلەم
 تیکا وه سەر لەوح ئیجادیی عالەم
 جاری بوو قەلەم قودرەتی ئەزەل
 خیلقەت بوو نووری موصطەفای مورشەل
 ئەوەلین ئیجاد کارخانەیی خیلقەت
 حەقیقەتی نوور، وجودی حەزرەت
 نەبوو ئەغیاری مەخلوق لەو بەینا
 ئەوی ممتاز کرد، وه سەر کەونەینا
 ئەشرف و ئەفضل وه ک ئەو گوزیدە
 نەیی کرد له مەخلوق کەس ئافەزیدە
 خەلقى کرد له خەلق عالەم گشت جیا
 ئیسمی شەریفی مەحمەدینا
 «كُنْ عَبْدِي»^۱ مە خصوص خیطایی لئی کرد
 ئەعلا مەقامی عەبدی یەتی برد
 ئەو نوورە «لَبَّيْكَ» جوابی داوه
 مەشغول بوو وه حەمد ذاتی خوداوه

۱- یانی بە تاییەتی خوا پێی فەرموو تو عەبدی من بە.

له دوازده حیجاب نهو گرتی قهرار
 وه ذیکری ته قدیس ذاتی کردگار
 حیجابی قوردهت حیجاب سه عادهت
 حیجابی مینت حیجاب شه فاعهت
 حیجابی ره فعهت حیجاب که رامهت
 حیجابی ره حمهت حیجاب هیدایهت
 حیجابی طاعهت حیجاب عه ظمهت
 حیجاب مه نزیلهت حیجاب نبووهت
 له هر حیجابی چندین هزار سال
 مه کنی کرد به نه مر ذاتی بی زوال
 حق هم لهو نووره نه مری کرده وه
 له ناو، ده به حرا غو و طهی برده وه
 له هر بحرکا غو و طه و هر ده بوو
 مه خصوص وه گه و هر وه صفی تر ده بوو
 لهو تکیا عه ده د نه نیای ضرور
 صد و بیس و چوار هزار قه تره نوور
 لهو قه تره هر یهک نه نیای کیرام
 خه لقی کرد خودا بو روتبه و مه قام
 باز هم لهو نووره خه لقی کرد ده ردهم
 عه رش و کورسی و له وح، هم له گه ل قه لهم
 نه مری کرد قه لهم بنویسه نه ل ثان
 ته و او ته قدیرات تا ئاخر زه مان
 وه سه ر له وح دا جاری بوو قه لهم
 نووسی ته قدیرات ته و او ی عالم

نووسی بو ئوممەت تەواو ئەنبیا
 ھەر کام پا لە رێ شەرعی کەچ نیا
 دەبی بسووتی ئەھلی عەزابە
 صاحب شەقاوہت عالی خرابە
 ھات بو ئوممەتی رەسوولی زەمان
 بنووسی ھەروەک باقی ئوممەتان
 نیدا ھات لە حق قەلەم بوئیسە
 بو ئوممەت حەزرەت وەھا بنووسە
 ئوممەت ئەو ئەگەر لە طاعت دوورە
 ئەوان مودنیین خودا غەفوورە
 ئەمە ھەر لە بەر شەرف حەزرەتە
 رەحمی کرد خودا ئەو بەم ئوممەتە
 بوچی جا سەجدە ی شوکرانە ی نەبەین
 دايم، شەوو روژ سەلواتی نەدەین
 (شەمس) وە سەرگەرد ئەبرۆی تاقی بی
 روچی فیدای گەرد پای بوراقی بی
 تیعەدای خەلقى ئەزەل تا ئەبد
 سەلوات بی لە سەر سەبیدی سەرمەد
 (جینگای خۆیندەنەوہی قەصیدە و موناجات)
 فەضیلەت ئواب مەولوودی حەزرەت
 ثابتە وە قەوڵ عولەمای ئوممەت
 گدیگە وە تەحقیق ئوابی فەرەس
 ھەر کەسێ ھەرچی لە بۆی بدە دەس

هیچ نه کا درینغ بی حریف و مینت
 صدر فکا له پښگی مه ولوودی حه زره ت
 بو بی ئیقیتدار ناوی مویه سهر
 هیچ لازم ناکا جه مکا سهد نه فهر
 غهرز هدر قه صدی بو پیغه مبهر بی
 سهد نه فهر نهوی با سی نه فهر بی
 ناوازه ی مه ولوود بهرز بوو له هدر مال
 مه لک نه پوشی نهو ماله وه بال
 مه حفوظ ده مینتی له دهر د و زه حمت
 ده پژی وه سهر یا بارانی ره حمت
 صاحب نهو ماله تا عومری ماوی
 دو چاری دهر دی موحتاجی ناوی
 جه معنی له ئیجماع عوله مای کویبار
 ده فهر موون مه ولوود ره سوولی موختار
 هدر کسه سی هدر سال بیکا وه عاده ت
 نامری نهو کسه غهیر وه شه هاده ت
 نه قلبی بوو له هب دوای مردنی
 شاهیده له بو ثواب کردنی
 شه خصی موخته بهر نهوی له خه و دی
 سوئالی لی کرد بو نیک و بهدی
 ووتی ئیمان تۆ، وه پیغه مبهر
 نه بوو تا ده رچوی له دونیا وه دهر
 عه ذابت چونه مردی بی ئیمان
 بیژه بزانه م معلوم بی لیمان

ووتی حاله‌تم تا بیژی بده
 عه‌ذابیم ته‌واو سه‌خت و بیّ حه‌دده
 مه‌گه‌ر له شه‌وی دووشه‌مه‌ی شه‌ریف
 له سه‌ختی عه‌ذاب بۆم بۆی ته‌خفیف
 ئاویّ خوّش گه‌وار له لوطفی باری
 بۆمن له ئه‌نگوشت خوّم ده‌بیّ جاری
 ده‌ینۆشم عه‌طه‌ش من ساکن ده‌وی
 غه‌یر شه‌و دووشه‌مه‌ نیه هیچ شه‌وی
 له شه‌و دووشه‌مه‌ حه‌زرت بوو په‌یدا
 ئوبیه‌ی جاریه‌م موژده‌ی وه من دا
 له‌و موژده‌ که ئه‌و بۆ منی هاورد
 وه فه‌وری منیچ ئه‌وم ئازاد کرد
 سه‌به‌ب راحه‌تیم له شه‌و دووشه‌مه
 هیچیّ تر نیه بـغـه‌یره‌ز ئه‌مه
 له‌م به‌حه‌ته ابن جه‌وزی ده‌فه‌رموو
 خوّ ئه‌بووله‌هب موسولمان نه‌بوو
 چون ئه‌و جاریه‌ موژده‌ی بۆ هاورد
 خوشنود بۆ و فه‌وری ئه‌وی ئازاد کرد
 شه‌وی دووشه‌مه‌ له یومنی حه‌زرت
 خودا له گه‌لّ ئه‌و وا ده‌کاره‌حه‌مت
 په‌س ئه‌ر موسولمان به‌ذلی مالی کرد
 ناوی وه مه‌ولوود فه‌خری به‌شه‌ر برد
 به‌قینت و ابیّ هیچ شکت نه‌وی
 بیّ عه‌ذاب داخلّ وه جه‌نعت ده‌وی

وهختی له مهککه حهزرت پهیدا بوو
 بیس و پهنج له سال عومری وه سهر چوو
 مایل بوو وه نهو خهدیجهی کوبرا
 بو حهزرت عهقدی موبارهک کرا
 دواى سى و پهنج سال عومری دا بگرد
 قورهیش تهعمیری مال کهعبهیان کرد
 له نهصبی حهچدر بو عقل و نهدهب
 نهویان کرد حهکهم گشت خیلی عهروپ
 وابوو حکمتهی له نهصبی حهچدر
 خوشنود بون عهروپ قهبايل یهکسهر
 چل سال له عومری تهواوی بگرد
 بو لای نهو جبریل حق نازلئ کرد
 له غاری حیرا جبریل وه لای هات
 مهبووٹ بوو له سهر تهواو کاینات
 روژی دووشه ممه حهفدهی ره مهزان
 بوو وه پیغه مبهر له سهر نینس و جان
 دواى بیعته تی پهنج سالی بگرد
 بو میعراج خودای نهوی طه لب کرد
 دوازه سال تهواو بگرد له بیعته
 ته شریفی هدر بوو له مهککه حهزرت
 له سالی سیزده، ربیع المولود
 شهوی دووشه ممه موبارهک ورود
 له مهککهی شهریف نهو هیجرتی کرد
 له بو مه دینه ته شریفی هاورد

ره‌فیقی هیجرت له صحبی کوببار
 تَانِي اثْنَيْنِ إِذْهُمَا فِي الْغَارِ
 رۆژی دووشهممه سهیدی سه‌روهه
 وارد بو وه‌شار مه‌دینه‌ی ئه‌نوهه
 تاریخی ئیسلام له‌و رۆژه وه بوو
 که ئه‌و ته‌شریفی له مه‌ککه ده‌رچوو
 مودده‌ی یازده سال بو له مه‌دینه
 ته‌کمیل بوو ته‌واو ئیحیای ئه‌م دینه
 له سالی یازده فه‌رمووده‌ی ئیجماع
 کردی بو ریحله‌ت پیغه‌مبه‌ر ویداع
 فه‌رمایش ده‌کا فاتیمه‌ی به‌توول
 من بووم له بالین چه‌ززه‌تی ره‌سوول
 قابض بو لای ئه‌و ته‌شریفی هاورد
 ورسا له قاپی ئیذنی طه‌له‌ب کرد
 سه‌دایدا ئه‌ده‌ب وتی السّلام
 یا ئه‌هله به‌یتی «نَبِيّ الْأَنْبَاءِ»
 ئایا مه‌ئذونم داخل بم وه مال؟
 بی‌رسم له حال ره‌سوول ئه‌حوال
 نه‌مزانی ئه‌وه جوابم داوه
 ئه‌جرت زیاد بی وه‌لای خوداوه
 له‌م وه‌ختا ره‌سوول حاله‌تی سه‌خته
 هاتن عه‌یاده‌ت بو لای نا وه‌خته
 چه‌ززه‌ت سه‌دای دا فاتیمه ئه‌طه‌هر
 مه‌گه‌ر نازانی ئه‌و شه‌خصه له ده‌ر

هه زهه تی قابض، قه بضی رۆحانه
 مه ئدونه با بی وه من میهمانه
 داخل بوو قابض وه شهرم و حدیا
 کردی سهلامی فهخری نه بیا
 جوابی دا ره سول علیک السلام
 یا آمین الله خهیر هاتی وه لام
 قابض عه رزی کرد ره سولی سهروهه
 قه سه م سه عیزهت خالیقی نه کبهه
 لهو ساوه مه ئمور قَبضی رۆح بووگم
 غهیر بو تو وه ئیدن لای کهس نه چووگم
 رۆزی دوازه دی ربیع الأول
 دووشه ممه دی شه ریف ته قدیری نه زهل
 ریحله تی فه رموو له دونیای فانی
 واصل بوو وه نوور لیتقای ره حمانی
 شه صت و سنی سأل بوو عومری شه ریفی
 وا له مه دینه مه رقه د ظه ریفی
 وه بیست و سنی سأل له کوفر و بهلا
 ئایینه دی ئایین دینی دا جهلا
 مه دفوون ره فیق دنیا و هم دینی
 بو بکر و عومره له لای پایینی
 هه زهه تی عیسی فه وتی بو بوی
 نه ویچ هه ر ده فنی لهو حو جره ده وی
 مابهینی قه برو مینه بری هه زهه
 هه یه یه ک ره وضه له ره وضه دی جهننهت

له تەحتی زهوی تا فەوقی سەما
 سەلوات بێ لە سەر فەخری ئەنبیا
 (جینگای خۆیندنهوی قەصیدە و موناجات)
 موعجیزە ی حەزرەت رەسوولی زەمان
 تەبەدای دوورە لە شەرح و بەیان
 ئیعیجاز بۆ تەصدیق دەعوای پێغەمبەر
 حەیانە و نەبات جیمادە بە کسەر
 جاری بوون ئاوی زلال لە ئەنگوشت
 تێر ئاو لەو ئاوە سێصد نەفەر گشت
 ئیحضاری ئەشجار هەم ئیحیای ئەموات
 هاتن بۆ لای ئەو و شتر بۆ شکات
 نالینی ستون تەکیەگای مینبەر
 لە دەردی هیچران دووری پێغەمبەر
 سەنگ و هەم درەخت لەو سوچدە و سەلام
 لە کەفیا تەسبیح سەنگریزە و طەعام
 سایە ی لە کە ی هەور چتری لە گەرما
 دەر هاتن لە سەنگ ئاوی گەوارا
 لە بەدعی غەزا تەشریفی دەچوو
 بۆ کۆمەک مەلەک بۆی حازر دبوو
 شیفا دان ئەمراض، خەبەر دان لە غەیب
 موخبری صادق، بێ شک و لارەیب
 موعجیزە ی مەخصوص بۆ خۆی جیا بوو
 هەم دارای ئیعیجاز گشت ئەنبیا بوو

به لآم ئیعیجائی له بو ئه و بووگه
 بو باقی ئه وان هیچکام نه بووگه
 وه ک شق القمر فه صاحت قورئان
 عوروجی میعراج تاوه لا مه کان
 هه م به عضی خه و اص مه خصوصی ئه وه
 هیچکام ئه نبیا نه ی بووگه له وه
 وه ک روئیه ت صورت خلیقه تی جبریل
 وه ک هاتن بو لای حه زره ت ئیسرافیل
 هه م وه ک شه فاعه ت کوبرا له مه حشه ر
 یا وه ک لیوای حه مد هه م حه وضی که وئه ر
 به ر له گشت پوشین جلّه ی اِسْتَبْرَق
 هه م روئیه ت جه مال لیقای ذاتی حه ق
 به راق هه م مه خصوص ذاتی حه زره ته
 ئه وه ل قارعی ده رگای جه ننه ته
 قابض بو روّحی وه ختی نازل بوو
 وه بی اِسْتِأْذَان داخل مال نه بوو
 بو لای ئه نبیا باقی که چووگه
 موحتاج وه ئیذنی هیچکام نه بووگه
 جبریل له بیعته ت تا حینی وه فات
 بیس و چوار هه زار ده فعه وه لای هات
 له روزی ئه زه ل واضح به ر مه لا
 به ر له گشت که سی ئه و فه رمووی به لا
 عیله ی غائیبه ی ئیجادی عالم
 باعنی خلیقه ت طینه تی ئاده م

جَلِيلُ الْمَقَامِ، رَفِيعُ الْمَهْمَمِ
 سَيِّدُ الْكَوْنَيْنِ شَفِيعُ الْأُمَمِ
 پیراسته‌ی تیمثال خیصالی که مال
 ئاراسته‌ی جه‌مال نه‌وصافی جه‌لال
 پیشه‌وای ره‌ه‌به‌ر ته‌واو جوزئو کول
 موقتدای طه‌ریق نه‌نبیا و و روسول
 سه‌جعی قافی‌ه‌ی نه‌ظمی نه‌نبیا
 بیت القصدیه‌ی به‌زمی نه‌صفیا
 دوری یه‌ک دانه‌ی به‌حری نبوت
 مه‌نبه‌عی ئیجرای نه‌هری فتوت
 مه‌خزه‌نی عیرفان علومی له‌دون
 مه‌قصدی عینوان نه‌مری له‌فظی کُنْ
 هومای ه‌وای نه‌وج قوربه‌تی ئیعزاز
 شه‌هبازی نه‌شه‌ب لا مکان په‌رواز
 عهدنانی سِجَلْ سَيِّدِ الْأَشْرَافِ
 چرای خانه‌دان هاشم و مه‌ناف
 شاهی مه‌مالک مه‌شریق و مه‌غریب
 ماهی قبایل به‌طحا و یه‌ثریب
 صاحبی لیوای ص‌ح‌رای مه‌حش‌ره
 قاسمی ئیعطای ح‌ه‌وضی که‌وثره
 نه‌وه‌ل که‌سیکه له‌روژی مه‌حش‌ره
 له‌ره‌وضی شه‌ریف سه‌ر تی‌ری وه‌ده‌ر
 له‌بوئی تی‌ خ‌ه‌لم‌ه‌ت له‌جانبی ح‌ه‌ق
 تاج و بوراق و حُلَّه‌ی اِسْتَبْرَقِ

به سواری بوراق تاجی نوور له فہرق
 دیت تہ شریف دہبا بؤ حوضوری حق
 بہر حسبی وہ عدهی «مقاماً محمود»
 «خَرَّ سَاجِدًا» دہچی بؤ سوجود
 دسنوئیزی غوسلی عالمی وہ فہات
 باقیہ ہہر بہو سوجدہی حق دہبات
 ئہم فہضلہ سہیرکہ له ناو باقی گشت
 دہسنوئیزی دونیا بوہی بؤ بہہشت
 ئہم حالہ کہی حال ئہہلی مہماتہ
 مہعلووم بوو حہزرت دارای حہیاتہ
 صہفای رؤحانی و بہقای جیسمانی
 تہواو موستہ کمیل جسسی ئینسانی
 دلّ له شوہود و سہرورہ سوجدہوہ
 چاو له ریّ رہحمت گوش وہ موژدہوی
 «إِزْفَعُ رَأْسَكَ إِشْفَعُ» دہشنہوی
 سہر بہرز، وہ موژدہی شہفاعت دہوی
 له مہطلہعی نوور سہر چاوگہی رہحمت
 وہ کو خور ہہل تیّ جہمالی حہزرت
 دہخرامیّ وہ سہر عہرشی ئہکبہر دا
 نوور ئہفشان دہکا وہ رووی مہحشہردا
 لیوایی حہمدی بؤ بہرپا دہوی
 عہرضی ما بہینی ئاسمان و زہوی
 دہکا شہفاعت خہلایق یہکسہر
 نہجاتی تہوقیف له صہحرای مہحشہر

وایه له صاحب ره وژه ریوایدت
 هه زهت پهنج ده فعه ده کا شه فاعهت
 شه یخی قورطوبی عَلَیْهِ رِه حِمْدَت
 ده کا وه یازده شه فاعهت هه زهت
 ئه و به پیغه مبه ر وه ختی مه شه ور بوو
 ئه رواج له کیسوهت جیسمانی دوور بوو
 خیلعه تی «كُنْتُ نَبِيًّا» کریا
 ئیعلامی بالفعل نبوهت دریا
 هاتنی غه ییبه صدای موژده ی دا
 به کووچه و بازار شاری عه ده مدا
 باقی په یه مبه ر، پیغه مبه ر نه بوون
 تاوه کیسوه تی جیسمانی نه چوون
 به هاتی ئه و له سه ر مه و جوودات
 ئییرسالی ره سول وه ئییتها هات
 یه ک یه ک که هاتن گشت پیغه مبه ران
 هه ر یه ک ره وانیه ی یه ک طایفه کران
 هه زه ته تی ره سول وه ختی که ئه و هات
 مه بعووت بوو له سه ر ته و او کاینات
 شه رعی ئه و ناسیخ شه رعی ئه نبیا
 شه رعی خوئی باقی تا ئاخر دونیا
 هه زه ته تی عیسی وه ختی بیته خوار
 ئه و یچ هه ر وه شه رع ئه و ده کا ره فتار
 له روژی مه حشه ر دیوانی ئه کبه ر
 گشت حاضر ده کهن ئه نبیا یه کسه ر

له گشتیان بغهیر رهسوولی عه‌ره‌ب
 شاهیدی ته‌بلیغ حق ده‌کا طه‌له‌ب
 ئوممه‌تی هه‌زرت عادل و زاهد
 له بوئنه‌نیا ده‌بن وه شاهد
 ته‌صدیقان ده‌کا هه‌زرتی ره‌سول
 ئهدای شه‌هادت حق ده‌یکا قبول
 به وه‌زنی عه‌رش و له‌وح و هم‌قه‌لم
 سه‌لوات بی له‌سه‌ر ره‌سوولی ئه‌که‌ره‌م
 (جینگای خویندنه‌وه‌ی قه‌صیده و مونا‌جات)

«نه‌سه‌بی پیغه‌مه‌ر ﷺ»

طه‌ریق‌ی ئیمام فخر‌الدین رازی
 هم‌جه‌مع‌ی ئیمام حق له‌وان رازی
 متفق له‌سه‌ر ئه‌نسایی خاتم
 مو‌جد بووگن تا هه‌زرت ئاده‌م
 ئه‌صل و نه‌سه‌بی کافر نه‌بووگن
 وه‌پاک هاتگن هم‌وه‌پاک چووگن
 هاتگه‌ئو نووره‌بی شک و لاره‌یب
 له‌ئه‌صلا‌بی پاک ئه‌رحامی بی‌ع‌یب
 مه‌خ‌صوص و‌الدین به‌م سی‌ده‌لیله
 ئه‌ه‌لی نه‌جاتن له‌م قال و قیله
 ئه‌وه‌ل له‌وه‌ختی بی‌عه‌تا نه‌بوون
 دووهم له‌سه‌ر دین خه‌لیل ثابت بوون

سٚهههه خوداوه نند زیندوو یانی کرد
 وه دینی ئیسلام ئییمانیا ن هاورد
 با وجود زهمانی فیتره تیج بووگه
 هیچ ته کلیفاتنی بو یان نه بووگه
 نه سهب له عوقبا قه طعی گشت دهوئی
 اِلّا سولاله ی نه سهب ئه وه نهوئی
 ئومی و عدلامه صاحیبی سه سهب
 له نه سلئی عه ره ب قوره یشی نه سهب
 هاشمی، مطلب، مه ده نی، مه ککی
 نئاوی محمّد، عبدالله باوکی
 عبدالله ابن عبدال مطلب
 له طایفه ی عه ره ب مه شهوور وه غالب
 دایکی ئامینه که نیشکی وه سه ب
 کوپ عبدالمناف ئه وان چی عه ره ب
 ئه صل خیلقه تی پیغه مبه ر نوور بوو
 بو یه له سایه ذاتی ئه وه دوور بوو
 فهدرد و مومتازی جومله ی کاینات
 نه جیب تر له گشت ته واو مه وجودات
 قامه ت خو ش ئه ندام شیرین هه یکه ل بوو
 له سه ر تاوه پا، له نور تیکه ل بوو
 ده سستی وه پاوه ده گه یی تا ئه ژنو
 بالاً مو عته دیل بوپ عه طر و خو ش بو
 وَاَسْبَعُ الْجَبِينُ گۆشاد بیسانی
 منقش به موهر نبوت شانی

جه مآل پور له نوور، رهنګ چه رمنګ و سوور
 وهک ماهی کامل دره خشان له دوور
 ليو باریک دهندان که مته ری ئه فشان
 بهینی هر دهندان له نوور دره خشان
 له بهر فصاحت حوققه دی دم وسیع
 بینی خوش تهرکیب ئه نده کی ره فیع
 ئه بروی موقوس که منی به یوهس بوو
 حه لقه دی چاو بلاو پور که یف و مهس بوو
 أَبْيَضُ الْوَجْهِ وَ أَسْوَدُ الْعَيْنَيْنِ
 عه قیقی له ب و اشهل الخذین
 له چه رمنگی چاو خه تی سوور عه یان
 وهک جامی جیهان نما، نمایان
 بو قووه ی ئیدراک بینایی به صهر
 تهفاوت نه بوو بهس و پیشی سهر
 وه شهو وه کو روژ دهی بینی و ده بگرد
 وه روژ هم ده رکی ستاره ی ده کرد
 قووه ی سامیعه ی وه ها ده فرمو
 گاهئ بو وه حی مونته ظیر ده بوو
 له سیدره صه دای په ری جویره ئیل
 واضیح دهی شنهفت به ئه مری جه لیل
 سه ری گه وره و گرد لامل وهک بلوور
 گیسوی بوو چوار هر وهک گیسوی حور
 ریشی ته واو رهش بوورراق و پر بوو
 مووی چه رمنګ له وا له بیس که متر بوو

سای گهردهن بوله‌ند هدر وهک نوقره‌ی خام
سینه صاف بی مو وهک نایینه‌ی جام
به‌لام یهک خه‌طی نازک پر شه‌فاف
کیشیا بوو له موو تا به حه‌لقه‌ی ناف
له ئاخری سینّ نه‌عضا و نه‌عصاب
دروشت، موحکمه‌تر له عالم شه‌باب
ده‌رؤی ته‌شریفی وه‌هدر گوزه‌ردا
به‌خشان بو‌ی عه‌طری به‌دهشت و ده‌ردا
تاسی رۆژ هدر کهس له‌و رینگه ده‌بگرد
شامه‌ی بو‌ی نه‌سیم هه‌زره‌تی ده‌کرد
بو‌خولقی له نیو که‌لامی قه‌دیم
به‌خوینه نایه‌ی «خُلِقَ عَظِيمٌ»
هه‌زره‌ت عایشه‌ واده‌که‌به‌یان
«كَانَ النَّبِيُّ خُلِقَ الْقُرْآنُ»
عه‌قلی به‌میزان بیکه‌ی به‌رایه‌ر
راجعه‌تر له گشت عوقلای به‌شه‌ر
نومی و نه‌خونده عه‌لامه‌ی زه‌مان
خَامِعُ الْكَلَامِ أَفْصَحُ الْبَيَانِ
حیکمه‌تی قانون ده‌ستوراته‌ی نه‌و
کافیله‌ بو‌ مو‌عجیزاته‌ی نه‌و
هه‌زار و سی‌صد شه‌صت و چوار سال
تا حال نه‌ی بو‌وگه‌ یه‌ک نوکته ئی‌خلال
به‌روه‌ده‌ی ته‌ئدیبه‌ ذاتی خودا بو‌و
موئه‌دده‌بترین گشت نه‌ نییا بو‌و

ته شریفی وارد وه مه جلیس ده بوو
 جیگهی دانیشن بوی مه علوم نه بوو
 هدر جی خالی بوو له وی داده نیشته
 نه غلبه داده نیشته له پایینی گشت
 نه بوو جولوسی خارج بی له حده
 یا پای له مه جلیس نه صاحب بکا ره
 وه بی نیحیاج قهت نه بوو گویا
 مه ره وه ختی لوزوم لازم بوایا
 مه رمایش مه لیح نه دای خوش نه فوس
 پر مه عنا واضیح حالی بوو گشت کس
 قَلِيلُ الضَّحْكَ كَثِيرُ الْاَفْكَارِ
 دل دایم وه یاده وه حی نیتنظار
 کهنین وه قهقهه هدرگیز نهی بووگه
 به لام وه ک غونچه خندهی فهرمووگه
 سه لامی له سه ره گشت کسهی ده دا
 که بیر و سه غیر غه نی یا گه دا
 بو ده عوهت نه صاحب ته شریفی ده برد
 موصافه حی هم له گه لیان ده کرد
 ته شریفی ده روی له پشت سه ره صاحب
 ده خرامی ههروه ک ماهی جیهان تاب
 دهی فهرموو: نه صاحب گشت برؤن له بهر
 خالی کن له بو مه له ک پوشتی سه ره
 نه فکه نده نه ظهر مهردانه قه ده م
 زهوی له زیر پای ده پیچیا، وه هم

له گەل قەد بولەند ئەر وەپری دەچوو
 بالایی له سەر ئەر بولەندتر دەبوو
 میهمانی دەهات ئەر بە خوشحالی
 جینگە ی خوئی ئەغلەب بوئی دەکرد خالی
 جەیین موشەعشەع روخسار تابندە
 خورشید له خجلەت پۆی سەر ئەفکەندە
 هەلەهات سەرگەردان تا بانگی شیوان
 یە خە ی چاک وەک شیت پووی کرد وە کیوان
 نەبوایا ئەگر موعجیزە ی وەها
 بەس بوو جەمالی پیغەمبەر خودا
 ذاتی ئەر له گشت عالەم سیوا بوو
 مەر هەر له خەلقا خەلقى خودا بوو
 ئینکاری ئیعیجاز ئەمری نبوت
 یا خو ئیستیخفاف نیسبەت وە حەزرەت
 یا هەر چی لایق شانی ئەر نەوی
 نیسبەت دا هەر کەس پی کافر دوی
 ظاهیر و باطین موبەررا له عەیب
 مەحرەمی ئەسرار پشتی پەردە ی غەیب
 ئەشەرەف و ئەفضل ئەنبیا و رەسوول
 شافیعی مەحشەر شەفاعەت قەبوول
 زومرە ی ئەصحابی موعتەبەر بووگن
 مەنظووری نەظەر پیغەمبەر بووگن
 دەرەقیان دەخیل بی ئیخلاص نەیین
 گشت دارای شەرەف صوحبەتی نەیین

ہر واقیعاتیٰ لہ بہینا بگرد
 مقصود ہر دین بو ہر چیکیان کہ کرد
 گشت وہ شہادہت لہ دنیا دہر چون
 قاتل و مقتول داخل بہہشت بوون
 لہ تہحتی سہرا تا فوقی نہفلاک
 صلوات بیٰ لہ سہر صاحبی لہ ولاک
 (جیگای خویندنه وہی قہ صیدہ و مونا جات)

«باسی دروست کردنی ہرزہتی ئادہم علیہ السلام»

دواى موددہ تیٰ خہ للاقى عالم
 مہیلی کرد وہ خہلق ہرزہتی ئادہم
 بو خاطر ظوہور رہ سوولی سہرور
 خیلقت کا وجود ئادہم بوالبشر
 جبریل تہ شریفی لہ بو زہوی برد
 میقداریٰ خاکی فہوری حاضر کرد
 بردی با کہ مال حوسنی لہ طایف
 جہمعی دا لہ بہین مہککہ و طایف
 خاکی بوو تہ لون تیکہل لہ چہند جور
 زہرد و سیاہ و چہر مگ لہ گہل سوور
 وہ ناوی شوور و تہلخ و ہم شیرین
 کردی وہ خہ میر جبریلی تہمین
 بوہ وا رہنگ و طہ بیعت بہ شہر
 نیہ وہ یہک جور تہ واوی یہ کسہر

لهو دوا ئه مری کرد خالیقی ئه کبهر
 بو ته مهیدی نوور سه ییدی سه روهر
 لهو جینگه ره وضه ی صاحب له ولاکه
 بردی یهک قه درئ لهو خاکه پاکه
 وه مشک و کافور له گهل زه عفهران
 سمل و میخهک له گهل زومیران
 کردی وه تیگهل ئه و خاکه ته خمیر
 به ئاوی ته سنیم هم ماء المنیر
 ساخته بوو له طیف ته و او شهرفناک
 شوعله وهر هر وهک دوری تابناک
 گه پاندی تو او زه مین و فهلهک
 ئه رض و سه ماوات ماهی تا مهلهک
 بزائن هه رتا گشت خهلق، عالم
 قه در و مه نزیلهت ره سوولی خاتهم
 لهو دوا ئه مری کرد خوداوه نند دهردهم
 کریا وه تیگهل خه میری ئادهم
 هه ره وهقت که هه زرهت سرشتی بوئ
 خه لقی له عهینی ئه و نووره دهوی
 له روژی جو معه مه قروون به زه و ال
 ئادهم خیلقدهت بوو ته و او و که مال
 ئه ویان وه ئیکرام له بو به ههشت برد
 تهختی نوورینیان له بوئ نه صب کرد
 لیباسی موممتاز به ههشتی له بهر
 تاجی مُرَّصَع که رامهت له سه ر

نووری خیلقه تی ره سوولی سهروه
 نه قل بوو وه صولب ئادهم بُوالْبَشْر
 هه زره تی ئادهم وا که مه شهوره
 دهی شنهفت ته کبیر صدای نهو نووره
 لهو دوا له ئادهم نه قلی کرد وه شیث
 له شیث هم روئی تا گهیی وه ئیدریس
 له ئیدریس هم هات به ئه مری مه ننان
 پشت وه پشت هه رتا هه زرتی عهدنان
 له عهدنان بگرد نووری نهو هه بیب
 تا لای عبدالله وه نه ظم و ته رتیب
 له پیشانی پاک عبدالله گوزین
 شوعله نما بوو وه ک دوری نه مین
 عبدالله مه محبوب شیرین جه مال بوو
 صاحب فه هم و هوش، عقل و که مال بوو
 عبدالمطلب کردی ئاره زوو
 له بو عبدالله ژنی بییری زوو
 جو یا بوون گه پریان له خیلی عه رب
 کهس نه بوو مه گدر ئامینه ی وه هه ب
 وه ئادابی خاص شیرین ته داره ک
 کریا عه روسی چ پر موباره ک
 نهو وه خت تا ئادهم له به ههشت ده رچوو
 شهس هه زار له گه ل چل و سی سال بوو
 عوروجی هه زره ت عیسا بو سه ما
 ههشت سال و له گه ل پانصد و ههفتا

دهورهی عهدآلت نهوشیره وان بوو
 وه قعهی عام الفیل هدر ئه و زه مان بوو
 وه ختی بوو له ماه چنادی الأخری
 عمل به ئه پیام ته شریق ده کریا
 هدر له مانگه دا ئه پیامی ته شریق
 شهوی دووشه مه گدیگه وه ته حقیق
 ئه وه ل شوو زوفاف نوظفهی ئه حمدهی
 عه قدی به ست وه لوظف عه طای سه رمدهی
 سه فاده ن هدر ده م مه جلیسی مه ولوود
 وه ذیکری سه لوات حه بیی مه عبوود
 (جینگای خویندنه وی قه صیده و مونا جات)

«باسی له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ»

خودا ئه مری کرد ریضوانی به ههشت
 گوشاد کا درگای به ههشتی هدر ههشت
 هم فهرمووی مالیک درگای جه هه نهم
 واز نه کا ئیمشه و بیوه سی مه حکم
 بارانی ره حمت هه وره کهی باری
 دا رژیسا وه تا و باری چوون باری
 دایمآلی خاشاک قه حطی و گرانی
 رووی دا بو مه خلوق خووشی و هه رزانی
 ئه نواعی نیعمت ئه وه ند و وفور بوو
 ئه و ساله وه سال فتح مه شهوور بوو

نیشانه و نثار نبوت حهزرت
 بهر له تولد تا حینی بیعتت
 خه یلی زیاده بهیان ناکری
 باعیتی طووله ناوی نابری
 حهزرتی عه بیاس ماموی پیغه بهر
 له مسنالی حهزرت واده دا خه بهر
 فدرمووی بهک ئه مرئی عه جایب له و دیم
 باعیت بوو ئاخر له بو ئیسلامیم
 مندال بوو شهوی ئه و له گه هواره
 دهستی له بو ماه ده کرد ئیشاره
 وه هر لاییکا ئه و دهستی ده برد
 مه هتاب گهردشی له گه لیا ده کرد
 من وه قهرینه وه ها ده رکم کرد
 له بهینا قسه و باسیان هم بگرد
 له دلما هر ما ئه و نهمره مه ستور
 تا وه ختی بیعتت ئه و کردی ظوهور
 دوا بی بیعتتی مودده تی بگرد
 سونالی سه بهب واقیعم لی کرد
 فدرمووی یا عه بیاس له رووی صه داقهت
 له و وه ختا نه بووم نارام و طاقت
 دایانم نه بوو ئه وساته له لام
 بو خاطر نهمه من بگرم نارام
 له گه ل به کترین گفتوو گو مان بوو
 قسه و حیکایهت بهینی خو مان بوو

هه‌روه‌خت له پای عه‌رش که سو‌جده‌ی ده‌برد
 من سه‌ماع سه‌دای ته‌قدیسم ده‌کرد
 به‌فه‌رمووده‌ی ئه‌و من ته‌صدیقم کرد
 ئییمانم وه‌ دَلْ من به‌ ئه‌و ها‌ورد
 به‌ووبه‌کر صدیق ده‌کا ری‌وایه‌ت
 به‌ووه‌ختی ظو‌هوور بی‌عه‌ته‌تی سه‌زره‌ت
 به‌وَم هات سه‌دایله‌ رووی یه‌ک دره‌خت
 ابن ق‌حافه‌ زوو به‌رۆ وه‌ جه‌خت
 له‌ سه‌ر مُحمَّد وه‌حی نازل بوو
 که‌س نیه‌ به‌وئی سه‌به‌قه‌تی له‌ تو
 هاتم وه‌ ته‌عجیل من به‌و حو‌ضوری
 ئییمانم ها‌ورد ده‌ر له‌حظه‌ فه‌وری
 له‌ ابن نَؤفَل نه‌قل ده‌ فه‌رموو
 ئیژی هه‌ر ئه‌و شه‌و سه‌زره‌ت په‌یدا بوو
 له‌ یه‌ک بت مضمون دوو به‌یتم شه‌هوت
 تاخوندی فه‌وری وه‌ رووی زه‌وی که‌وت
 ووتسی‌ها ره‌سوول هاته‌ رووی دنیا
 ق‌ووه‌ی سه‌ل‌طه‌نه‌ت له‌ شاهان سنیا
 تاریکی و ظو‌لمه‌ت کو‌فر فه‌نا بوو
 تا رو‌خساره‌ی ئه‌و شو‌عه‌له‌نا بوو
 باز هه‌م جه‌هینی ئیژی له‌ روئیا
 دیم له‌بان که‌عه‌به‌ نووری شو‌عه‌لی دا
 هات یه‌ک سه‌دایئ له‌و نووره‌ وه‌ گو‌ش
 خوندی چه‌ند به‌ته‌ئ شیرین عه‌جه‌ب خو‌ش

ساطع بوو نه‌نوار لا بریا ظولمات
 ظاهر بوو بیعتت فه‌خری کائینات
 مه‌حکام بوو نیسلام مونشعق بوو نه‌صنام
 جاری بوو نه‌حکام بوو صیله‌ی نه‌رحام
 عبدال‌مطلب وه‌ها ده‌فهرموو
 نه‌و شه‌و که‌ه‌زره‌ت توکدی بوو
 نی‌تفاق وابوو من له‌ مال نه‌بووم
 مه‌شغول وه‌ طه‌واف مالی که‌عبه‌ بووم
 دیم که‌عبه‌ ناگاه راست بوو وه‌ سهر خوی
 له‌ عیشق پادشای لایموت حی
 سوجه‌ی برد ووتی الله اکبر
 خه‌لاص بووم له‌ ده‌س بتخانه‌ی که‌فهر
 صدایه‌ وه‌ هه‌ول له‌ رووی هه‌وا هات
 نه‌وا په‌یدا بوو زو بده‌ی مه‌وجودات
 بتانی که‌عبه‌ صدایان شنه‌وت
 گشتی سه‌رازیر وه‌ رووی زه‌وی که‌وت
 یه‌ک جه‌ماعه‌تی له‌ نه‌هلی قوره‌یش
 سالی یه‌ک ده‌فعه‌ جه‌م ده‌بوون وه‌ عه‌یش
 ده‌چوون له‌ یه‌ک بت سوجه‌یان ده‌برد
 هه‌مد و ته‌عظیم و نه‌نایان ده‌کرد
 تا شه‌وی روین وه‌ عاده‌ت خوین
 بو‌لای نه‌و بته‌ گشت نه‌نا گوین
 دیان سه‌رازیر بووگه‌ به‌ره‌و خوار
 راسیان کرده‌وه‌ هه‌روه‌ک نه‌ول جار

باز هم به‌رهو خوار سه‌ری برده‌وه
 باز هم دووباره راسیان کرده‌وه
 نه‌صبی محال بوو ده‌سیان لئی به‌ردا
 ناله‌ی کرد شکیا به‌ر بوو له سه‌ردا
 دوا‌ی مودده‌تی لئیان حالی بوو
 نه‌و شه‌و شه‌وی بوو چه‌زره‌ت په‌یدا بوو
 بت له بت‌خانه سه‌رنگون نه‌و شه‌و
 کاهیتان له کار گشت زه‌بوون نه‌وشه‌و
 نیوانی کیسرا دوو‌فهرق بوو نه‌وشه‌و
 ناگری زه‌رده‌شت بی به‌رق بوو نه‌وشه‌و
 سه‌رد بوو وه‌ک یه‌خبه‌ند، بی تاو بوو نه‌وشه‌و
 به‌حری ساوه وشک بی تاو بوو نه‌وشه‌و
 سه‌رنگون نه‌وشه‌و ته‌ختی سه‌لاطین
 هم مه‌نعی عروج زومره‌ی شه‌یاطین
 درگای ئاسمان گشت واز بوو نه‌وشه‌و
 مه‌لایک له عه‌رش په‌رواز بوو نه‌وشه‌و
 ته‌قدیری نه‌زه‌ل قه‌ضا و قه‌ده‌ر
 چه‌زره‌ت عبدالله چووبوو سه‌فه‌ر
 ته‌شرفی بو‌شام و تیجاره‌ت برد
 هات بو‌مه‌دینه له وی فه‌وتی کرد
 مه‌لایکان گشت هاتن وه‌زاری
 عه‌رضیان کرد وه‌ ذات نه‌قه‌ده‌سی باری
 چه‌بیت، یه‌تیم ماوه وه بی که‌س
 فه‌ریاد ره‌س خوتی فه‌ردی فه‌ریاد ره‌س

خوداوند فہرموی ئہی ملایکان
 من خوم کہ سیکم بہ ئہمن و ئہمان
 خاصتر لہ گشت کہس بہرستارترم
 لہ باوک و دایکی رہم دار ترم
 خوم خاص دہ زانم بیکہم بہرورہش
 تہعلیم و ئاداب، رہفتار و رہوش
 خہبہر وہفاتی ہات لہ مہدینہ
 بہرز بوو صدای شین حہزرت ئامینہ
 عبدالمطلب دہی کرد دلداری
 دہیدا تہسہللی لہ گریہ و زاری
 لہم موصیہ تہ ئہربوئی صہیرت
 بہ فضل و کہرہم حق دہدا ئہجرت
 بہیا بہی صلوات دہما دہم سہلام
 وہ رہوضہی رہسول سیدالانام
 (جینگای خویندہنہ وہی قہصیدہ و موناجات)
 وایہ ائتفاق ئہربابی حکمت
 بو فضل طلوع جہمالی حہزرت
 ریزانی رہحمت فصلی لہ بہار
 خوداوند کردی ئہم لوطفہ ئیظہار
 بلبل لہ مینبہر دووشاخہی رہفیع
 خوتبہی خوند وہ ناو پادشای رہبیع
 خورشید وہ لہنجہ و نہزاکت و ناز
 لہ بورجی حہمہل بآلی دا بہرواز

ئەو گۆل دەستە دەست شاهییدی ئەسرار
 ئەو جیلوه جەلای روخسارە ی بەهار
 لە مەطلەعی غەیب عالەمی ئەرواح
 طالع بوو لە بوۆ بازاری ئەشباح
 طە ی کرد ئەصلا ب و ئەرحامی طوهورور
 لە عالەمی غەیب بوۆ عەرسە ی ظوهورور
 لە صەحنی حەرەم مەککە ی مُعَظَّم
 جیلوه‌نما بوو لە پەردە ی رەحەم
 پەروازی مەلەک نەشیب و فەراز
 ئاوازی طەیران لەحنی خۆش ئاواز
 شادی و بەشارەت بالآ و پەستی
 غولو کەوتە ناو عالەمی هەستی
 بەیکی بە شارەت بِرُشْلِ الرِّيح
 ئائاری ئەسرار فائِقُ الأُصْبَاح
 بوۆ فەجری صادق صوبحی بەهاری
 هینای بەشارەت رەحمتی باری
 مەحضی تەشریفات نەسیمی ئائار
 جەلایدا جەمال گولباغچە ی بەهار
 نەورەس غونچەکان ئەطفالی رەضیع
 شاد بوون وە پوستان مورضیعی رەبیع
 عەطرا لوی شەبو بوۆ هەوای صوبحەدم
 نەسیم وە ک نەفەس عیسانی بن مەریم
 گولشەن خۆش نەسیم هەوا دلکەش بوو
 وەختی مە ی نۆشان بادە ی بی غەش بوو

لاله پیالہ بلبل نہغمہ خان
 نہیچی وہ پہنجدی خیضاب ندر غہوان
 ساقی مہی گوئنار بادہی جام وہ کف
 بیڑا وہ مہجلیس صفادہن وہ صف
 وہختی نوشانوش بادہی ٹہمہرہن
 عہیدی میلادی ساقی کہوئہرہن
 صفای گولالہی روخسارہی بہار
 رہنگا رہنگ، نلوان صفحہی روزگار
 قہدیم یا جہدید کونہ یا نہوہ
 گشتی لہ پرتہو جہمالی ٹہوہ
 صلوات و سلام بی حد و نہنجام
 وہ رہوضہی رہسول خاتیمہی کہلام
 (جینگای خۆیندنهوی قہصیدہ و موناجات)
 حہزرت نامینہ دہکا ریوایہت
 ٹہو لہ کہیفیت حہمل ووہلادہت
 ٹیڑی لہو حہملہ من رہنج و ٹہلم
 نہمبوو وک سائر ژنانی عالم
 فہقت ہدر ٹہوندہ لہ خۆم دہرکم کرد
 رہویہی عادہتم لہ وہختی بگرد
 ہدر خۆم ناگا بووم لہ سہر ٹہسرارم
 بی خہبہر لہ من گشت کہس و کارم
 بہلام ہدر مانگئی یہک لہ ٹہنییا
 دہہات وہلای من موژدہی پیم دہدا

حەملی تو حەیب حەیی داوهره
 ممتازی عالم فەخری بەشەرە
 سەبیدی ئەولاد حەزرت ئادەمە
 باعیشی ئیجاد خەلقى عالمە
 تاشووی تەنھا لە حوجرەیی خۆم بووم
 هاتە یەک صدایی لە حالی خۆم چووم
 ئیشی وەضعی حەمل بوۆم بەیدا بوو
 مأل تاریک تەنھا کەس لە لام نەبوو
 جامی پر شەربەت صافی بی نەظیر
 شیرین تر لە قەند سفیدتر لە شیر
 دەر حال حاضر بوو وە منیان نوۆشی
 دای لە رووی دەماغ عەطر بوۆ گۆلشەن
 دنیا بەرقی دا عالم بوو روۆشەن
 لە رووما پەردەیی ظولمەت لایریا
 دیم وە چاو ظاهر قوصوری بوورا
 فەوری چوار ژن حاضر بوون لە لام
 نەجیب و بوزرگ صاحب عەقل و فام
 جەم بوون لە دەورم وە مێهرەبانی
 بە شادی و صوحبەت شیرین زوبانی
 یەکی حەووا بوو هاو جوفتی ئادەم
 یەکی دامەن پاک، حەزرتی مەریمە
 یەکی سارا بوو جوفتی ئیبراهیم
 یەکی ئاسیە بیستی موزاحیم

بو خوش گوزشتن له حاله تی من
 ده یان کرد هدر یهک ده لاله تی من
 به شارهت وه تو ئامینه ی وه هه ب
 حه ملت شه خصیکه بهس عالی نه سب
 حه بیبی مه حبوب ذاتی سو بحانه
 شه شه ره فی عالم که ون و مه کانه
 شه وی دوا زده ی ربیع المولود
 دوو شه مه دی شه ریف موباره ک مه سعوود
 بو فه جری صادق طولوعی سه حر
 بهر له خور که وتن له کهل بیته دهر
 دیم طهیری زه رین شیرین بهرو بال
 وارد بوو ده رسات داخل بوو وه مال
 وتیان ئهم طهیره حه زره ت جبريله
 ده وی بو سه هلی حه ملت وه سیله
 دای له رووی سینهم ئهو طهیره شابال
 بهیدا بوو فرزه ند گوزیده م دهر حال

نَوَّرَ الْفَضَا أَكْرَمُ الْوَرَى مَرْحَبًا بِهٖ أَلْفَ مَرْحَبًا
 الصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ وَأَتْبَاعِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 اللَّهُمَّ إِنَّا حَضَرْنَا مَوْلِدَ نَبِيِّكَ فَأَفِضْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَتِهِ خَلْعَ التَّكْرِيمِ وَأَسْكِنْنَا بِجِوَارِهِ
 جَنَّةَ النَّعِيمِ اللَّهُمَّ بَارِكْ وَتَقَبَّلْ مِنْ بَابِي هَذَا الْمَوْلُودِ الْمَسْعُودِ وَأَعْظِمْ أَجْرَ الْحَاضِرِينَ
 بِحُرْمَةِ صَاحِبِ الْمَقَامِ الْمُحْمُودِ وَخَصِّصْنَا بِمَزَايَا الْقَبُولِ، وَوَقَّفْنَا عَلَى الْفُرُوعِ وَالْأَصُولِ
 وَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَبَلِّغْنَا آمَالَنا وَاحْشُرْنَا مَعَ الصَّالِحِينَ وَالتَّقِيينَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا
 إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَتُبْ عَلَيْنَا يَا مَوْلَانَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ سُبْحَانَ
 رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

مه ولود نامه

كو كردنه وه

ماموستا

مه لا محمدى شه لماشى

۱۴۲۱-۲۰۰۰ز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وأصحابه و
أتباعه أجمعين..

موسلمانینه! پیغمبر (دروودی خوی له سهر بی) ههروهک له دوی له دایک
بوونی موعجیزه‌ی نواندوو، له دایک بوونه‌کشی هه‌ر به موعجیزه بووه. بۆ نمونه
حه‌زرتی عایشه - ره‌زای خوی لی بی - ده‌فه‌رموی:

جۆله‌که‌یک له (مه‌ککه) بازه‌رگانی ده‌کرد. ئەو شه‌وه‌ی که پیغمبر له دایک
بوو له کۆر و مه‌جلیسیندا روویکرده قوره‌یشیان و گوتی: ئەو شوچ ئافره‌تیک
مندالی بووه؟ گوتیان: نازانین، جۆله‌که‌که‌گوتی: (الله اکبر) گوی بگرن و بزانی ده‌لیم
چی. ئەو شو پیغمبری ئیسلام له دایک بووه، به‌و نیشانه‌که مۆری نبوه‌تی له ما
به‌ینی هه‌ر دووک شانیدا به‌رزبوته‌وه و کۆمه‌له‌ موویه‌کی له سهر رواوه
قوره‌یشی‌یه‌کان ئەو قسه‌یان زۆر به‌لاوه سهر بوو. هه‌ستان چوونه‌وه بۆ مال
پرسیاریان کرد. گوتیان: به‌لی: خیزانی عه‌بدواللهی کوری عبدالمطلب کورینکی
بووه ناویان ناوه (محمد). له پاشان قوره‌یشیه‌کان هاتنه‌وه بۆلای جۆله‌که‌که
خه‌به‌ریان دایه، گوتی: وه‌رن له‌گه‌لم با بچین ته‌ماشای بکه‌ین. کاتی چوون بۆلای
حه‌زرتی ئامینه و ته‌ماشایان کرد مۆری نبوه‌تی به‌ ناو شانانه‌وه بوو. جۆله‌که
به‌لاداها و یه‌هۆش که‌وت، کاتی وه‌هۆش هاته‌وه گوتیان: ئەوه‌بووات به
سه‌رهات؟ گوتی: مال نه‌وێرانینه! قه‌سه‌م به‌ خوا تازه له‌ ناو به‌نی ئیسرائیلیاندا هه‌چ
پیغمبر په‌یدا نابنه‌وه. ئیوه‌که‌یف خۆش بن به‌ خوا ئەوه‌نده و ته‌ره‌قی پیده‌دا ناو
بانگ و مه‌شریق و مه‌غریب داده‌گری.

وه له‌ زۆر نایه‌تی قورئانی پیروژدا باسی عه‌زه‌مه‌ت و گه‌وره‌یی و قه‌در و روتبه
و مه‌قامی پیغمبر کراوه. بۆ نمونه سووره‌ی (إنا أعطيناک الکوثر) که به‌ له‌فزی

فیعلی ماضی ہاتووه و نہی فہرمووه: (سُنْعَطِیک) مدعناى وایہ ہدر لہ پیش لہ دایک بوونیدا خوائ گہورہ ٹو خہ لاتہی بؤ داناوہ. ٹوہ وک ٹوہ وایہ کہ خوائ گہورہ بفہرمووی: تیمہ ٹہسبایی سہ عادتہی توّمان لہ پیش ٹوہ دا بیہ بازارپی بوون و وجودوہ و نامادہ کردوہ. وہ نہ بی بہ ہوی بہندہنگی و تاہ تہوہ ٹو مہر تہ بہمان دایی بہ تو. بہ تاییہ تی گہورہ بی پیغہ مہر لہ تاییہ تی (إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ) دا زور ٹاشکرایہ، خوائ گہورہ دہ فہرمووی: لہ عالہمی عولیادا خوا و مہ لاتیکہ سہ لوات لہ سہر پیغہ مہر لیڈہ دہن، دہ ٹیوہش ٹہی بہرہی ٹادہ میزاد لہ عالہمی سوفلادا و لہ سہر ٹہرز سہ لوات لہ دیداری لیڈہن تا لہ ٹہرز و ٹاسمان سہ لواتی لہ سہر لی بدری، لہ تاییہ تیکی دیدا دہ فہرمووی: (وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ) خوا شاہیدہ تورہ سوولی خوائ، جا چ لہوہ گہورہ ترہ کہ خوا شاہیدی بؤ بد؟ لہ تاییہ تیکی دیدا خوائ گہورہ دہ فہرمووی (لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ) خوا منہت بہ سہر موسلماناندا دہ کا کہ ٹو پیغہ مہرہی بؤ ناردوون، جا ٹہی ٹو کہ سانہی کہ لہو کور و مہ جلسہ دا دانیشتون و گویتان گرتوہ! بؤ باسی لہ دایک بوون و مہ لوودی پیغہ مہر، بزانت کہ لہ ہموو شتیک گرنگتر لہ دواناسینی خوائ ٹہرز و ٹاسمان، ناسینی ٹیسم و ناو و ٹہخلاق و ٹہوسافی پیغہ مہرہی ٹاخری زہمانہ. کہ گہورہ ترینی ٹہ فرادی نہوعی ٹینسانہ. ناوی موبارہ کی محمدہ، کوری عبد اللہ کوری عبدالمطلب ی کوری ہاشمی کوری عبدالمنافہ، دایکی ناوی ٹامینہی کچی و ہہ بہ، ذاتی موبارہ کی ٹو پیغہ مہرہ سہرچاوہی کہ مال و ٹہد بہ، تاوسی جیلوہ گای شہوودہ. مہ قسوودی مہملہ کہ تی وجودہ. موقہرہ بی بارہ گای باری بہ و مہ حبووی خوائ مہ عبوودہ. خاوہنی مہ قامی مہ حموودہ. مہ عدہنی ٹیحسان و جوودہ. ٹہسلی خلقہ تی نوورہ، ذاتی موبارہ کی نووری عدہ لا نوورہ، لہ و ہسفی شہ ماٹیلیدا دہ لئین: روخساری ٹابداری نووری رہ حمت بوو، چاوی شہ ہلای مہ قامی نووری عزیزت بوو، و زمانی موعجیز بہ یانی جیگای نووری حکمت بوو، مینہری پیغہ مہر سی پایہ بوو. چوہ سہر پایہ یہ کہم فہرمووی:

ثامین. له پایه‌ی دووهم فەرمووی: ثامین. له پایه‌ی سێ‌یەم فەرمووی: ثامین. له پاشان ئەسحاب عەرزیان کرد قوربان! ئەو ئامینانە چی بوون؟ فەرمووی: کە قاچم نایە سەر پایه‌ی یەكەم جوهره ئیل هات گوتی: له‌عنت له‌و کەسه بێ کە ناوی تۆی لا بیری و سەلوات له سەر لێ نەدا. گوتم: ثامین. له پلە‌ی دووهم‌دا گوتی: له‌عنت له‌و کەسه دلێ دایک و باوکی له‌ خۆی رازی نەکا. گوتم: ثامین. له پلە‌ی سێ‌یەم‌دا گوتی: له‌عنت له‌و کەسه کە مانگی رە‌مه‌زان داهاات ئەوه‌نده خواپەرەستی نەکا کە موسته‌حقی مە‌غفیرەت بێ گوتم: ثامین.

راوی دە‌لێ: له‌ رۆژی قیامە‌تدا مە‌لائیکە‌یی‌ک زۆر بە‌ سام و هە‌یه‌ت یە‌کی‌ک له‌ ئوممە‌تی پێ‌غه‌مبەر دە‌با بۆ‌ جە‌هە‌ننە‌م. کایرا دە‌لێ: ئە‌ی مە‌لائیکە‌! ئە‌وه‌ بۆ‌ کو‌یم دە‌به‌ی؟ دە‌لێ بۆ‌ دۆ‌زه‌خ، ئە‌و عە‌بدە‌ فە‌قی‌ره‌ دە‌لێ: بە‌ حە‌قی فە‌ریاد‌پە‌س لێ‌م گە‌پێ‌ با بگ‌ری‌م بۆ‌ خۆ‌می بێ‌ کە‌س. دە‌لێ: دە‌ی، ئە‌و بە‌نده‌یە‌ دە‌گری و دە‌ست دە‌کا بە‌ نالین و ئە‌فغان و شین ئە‌و شی‌عرا‌نه‌ دە‌خو‌ینێ‌ته‌وه‌ زۆر بە‌ غە‌مگین.

وه‌ کوو باران دە‌رپ‌ژم ئە‌شکی چاوم له‌ ترسی ناگری دۆ‌زه‌خ سووتاوم
غە‌ریب و بێ‌ کە‌س و وێ‌رانه‌ مالم وه‌ چاکە‌ دایمە‌ بۆ‌ خۆ‌م بنالم
دە‌گریی تۆ‌ له‌ باتی ئاوی چاوی له‌ چاوی دێ‌ته‌ده‌ر خو‌ینی هە‌ناوی
مە‌لائیکە‌ پێ‌ی دە‌لێ: له‌ دنیا‌دا ئە‌و گریانه‌ چابوو، خاوه‌نی قە‌در و بە‌ها‌بوو. ئیستا ئە‌و گریانه‌ فائیدە‌ی نییە، خۆت حازرکە‌ بۆ‌ هاو‌یه. ئینجا ئە‌و عە‌بدە‌ بێ‌ چاره‌ دە‌لێ: من هەر چە‌ند بێ‌ و‌جودم، بە‌لام ئوممە‌تی ساحبی مە‌قامی مە‌حموودم، مە‌لائیکە‌ دە‌لێ: کە‌ وایە‌ ئیستا محمّد له‌ حزوور خوا‌یه، هاواری بکە‌یه‌ بە‌لکوو رزگارت بکا له‌و بە‌لایە، دە‌لێ:

یا سە‌ییدە‌السادات! رزگارم بکە‌ رۆح‌م بێ‌ بە‌فیدات.

جا پێ‌غه‌مبەر له‌ بە‌ر ئە‌وه‌ی ئە‌و بە‌نده‌ گونا‌حکارە‌ سە‌لواتی زۆری له‌ دنیا‌دا له‌ دیداری محمّد داوه‌ شی‌فاعە‌تی بۆ‌ دە‌کا و رزگاری دە‌کا. کاتێ‌ بردیا‌نه‌ خزمە‌ت پێ‌غه‌مبەر خۆی داو‌یتە‌ سەر قە‌ده‌می موباره‌کی پێ‌غه‌مبەر و خاکی بە‌ر پێ‌ی ماچ دە‌کا

و ده‌لئی: یا محمّدی موختارا! «لو لا أنت و صلواتی علیک لموت فی النار» نه‌گه‌ر تو
و سه‌لواته‌کانم نه‌بوایه‌ده‌یان خسته‌مه‌ناو نا‌گروه‌وه.

له‌فهرمایشتی‌کی دیدا‌فهرموویه‌تی: یه‌که‌م که‌س که‌خه‌لاتی به‌هه‌شت له‌به‌ر
ده‌کا من و حه‌زرتی ئیبراهیمی خه‌لیلین. عه‌رزبان کرد‌قوربان! به‌غیره‌ز ئیوه
که‌سی تر ده‌گاته‌ئو پایه؟ فهرمووی: به‌لئی: هه‌ر که‌سی له‌پاش هه‌موو فهرزینک
«ده» سه‌لوات له‌سه‌ر من لی‌بدا به‌و خه‌لاته‌ده‌گا.

«سَلُّوا عَلَیْهِ وَ سَلِّمُوا تَسْلِیْمًا
حَاقَّتْ تَنَالُوا جَنَّةً وَ نَعِیْمًا»

سه‌لات و سه‌لامی حه‌ق له‌سه‌ر فه‌خری به‌شه‌ر بی
به‌قه‌د عیلم و حیلمی خوا‌هه‌موو کاتی با‌هه‌ر بی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَ مَوْخَبِیرِ بِنِّ
الْحَمْدِ لِلَّهِ هَمَّ غَه‌فَفَارِ وَ مَوْقَتَه‌دِیرِ بِنِّ

مَحْمَدَه‌له‌زه‌وی مه‌حموده‌له‌ئاسمان
موختاری کوری موختاری مسته‌فای نیو موزه‌ر بی

بایی عبدالله کوری عبدالله‌مطلب هاشم
دایکی نامینه‌ی وه‌هه‌ب نه‌سه‌ب پاکی ئه‌طه‌هر بی

ئو‌زاته‌موباره‌که‌له‌دایک بوو له‌«مه‌که»
له‌چل سالد‌ا مورسه‌ل بوو تا‌عالم به‌و ئه‌نوه‌ر بی

که‌نووری ئو‌هه‌لکرا فارس نا‌گری بپرا
فه‌یزی ئو‌شه‌پۆلی‌دا ساوه‌قه‌ت نایی ته‌ر بی

له‌په‌نجاو دو‌یا سی‌دا ته‌شریفی چووه‌«مه‌دینه»
تا‌ئهم دینه‌له‌ویدا هه‌م مه‌نسور و ناسر بی

تاقی کیسرای شه‌ق کرد هه‌م شه‌یتانی گۆی له‌ق کرد
لات و عوززا لات‌ی کرد کافر با‌قور به‌سه‌ر بی

چرایسی حەق هەلیکا بۆ عەلەم دەبسی وا بئی

هەتا دنیا دنیا یە دەبسی هەر رهوشەن تر بئی

(عاشق)

ئەي موسلمانينه! رحمتی خواتان لی بی بی دەنگ و بە ئەدەب دانیشن و گوئی بگرن بۆ باسی خویندەنەوێ له دایک بوونی گوئی گۆلستانی نبووت، سەر ووی بوستانی فتووت، سۆلتانی تەختی جەلالەت، ئاقتابی فەلەکی ریسالەت، سەر دەفتەری ئەنبیا، تاجی سەری ئەولیا، حەزەرەتی محمەدە المستەفا «م» و بە دل و زبان تۆبە و ئیستەغفار بکەن و چاوەڕوانی رحمت و بەرەکەت بن له خزمەت جەنابی باری، چونکە له کاتی باسی پیاوچاگاندا رحمت دەباری. بە تاییهتی ئەو باسی و جوودی زی جوودی رەسوول الله یە، خۆشەویستی خودایە، بە هۆی له دایک بوونی ئەو پیغمبەرە وە بووین بە مؤمین و موسولمان. بە واستەئە ئەو وە زاھیز بوو نووری ئیمان، چوار یاری پیغمبەر دروودی خویان له سەر بی وە کوو حەزەرەتی ئەبووبەکر و عومەر و عوسمان و عدلی بن مەدحی مەولوودیان زۆر کردوو و هەمیشە بە گەورە و تەعزیمیان ناو بردوو.

خەلیفەئە یە کەم حەزەرەتی ئەبووبەکر فەرموویەتی: هەر کەسیک بە بوونی له دایک بوونی پیغمبەر خۆشحال بئی و مەولوودی بکا ئەو رەفیقی من دەبسی له بەهەشتدا.

خەلیفەئە دووھەم حەزەرەتی عومەر فەرموویەتی: هەر کەسی بە گەورە بگری مەولوودی پیغمبەر ئەو ئیحیای دین دەکا، یەعنی دین زیندوو دەکاتو.

خەلیفەئە سێیەم حەزەرەتی عوسمان فەرموویەتی: هەر کەسیک له خۆشەویستی پیغمبەردا مەولوودی بکا و مالی دنیا خەرج بکا، ئەو خۆی شەریکی غەزای بەدر و خونەین دەکا.

خەلیفەئە چوارەم حەزەرەتی عدلی فەرموویەتی: هەر کەسیک بیته باعیسی خویندەنەوێ مەولوودی پیغمبەر ئەو بە شەھیدی دەمری و داخلی بەهەشت دەبئی.

عوله‌ما و موشایخ مه‌دحی مه‌لولودیان زۆر کردوو و به‌گوره‌یان ناوبردوو. شیخ حه‌سه‌نی «بصری» فه‌رموویه‌تی:
 حه‌زم ده‌کرد به‌قه‌د کئیوی «ئوحود» ئالتونم ببوایه‌ سه‌رفی مه‌لولوودم بگردایه. شیخ
 جونه‌یدی به‌غدادی فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌سی قه‌دری مه‌لولوودی پیغه‌مبه‌ر بگری له
 دنیا‌دا ده‌رده‌چی به‌نیمان.

شیخ مه‌عرووفی که‌رخ‌ی که‌ مه‌عه‌نه‌ی ته‌ئسیر و ئیدراک و نه‌ده‌به. مه‌ره‌قه‌دی
 مونه‌ووهری تریاک‌ی موجه‌رپه‌به‌ فه‌رموویه‌تی: هه‌ر موسولمانیک له‌ به‌ر له‌ دایک
 بوونی حه‌زره‌ت جینگه‌یی‌ک رابخا، لییاسی تازه له‌ به‌ر بکا، سفران داخا، شه‌معان
 هه‌لکا، مه‌جلیس موعه‌تته‌ر بکا، بخوور بسووتینی، زینه‌ت بنوینی، ته‌عامات بیینی،
 مه‌لولوود نامه‌ی له‌ سه‌ر بخوینی، موسولمانان وه‌کوکا، حه‌یف و مه‌یلی تیدا نه‌کا،
 نه‌و که‌سه‌ حه‌شری ده‌کری له‌ گه‌ل فه‌یره‌ی شه‌وه‌لین‌دا، عه‌مه‌لی ده‌نوسری له
 عیلین و جینگای نه‌و که‌سه‌ به‌هه‌شت ده‌بی به‌یه‌قین.

ره‌ئیس‌ی عوله‌مای عیراقی و حیجازی ئیمام فه‌خری رازی خوای لی بی رازی
 فه‌رموویه‌تی: هه‌ر موسولمانی مه‌لولودنامه‌ وه‌خوینی له‌ سه‌ر خوارده‌مه‌نی یان
 ئاوئیکی پاک، هه‌ر که‌سینک لیی بخواو بخواته‌وه‌ ده‌بیته‌ پیاوئیکی چاک. مه‌لولوودی
 خاوه‌نی مه‌عراج نه‌گه‌ر بخوئیری له‌ دراوئیکی سککه‌ ره‌واج، خاوه‌نی قه‌ت نابی
 موحتاج، سولتان العارفين حه‌زره‌تی شیخ جه‌لال الدین فه‌رموویه‌تی: به‌یه‌قین، له
 هه‌ر جینگاییک مه‌لولودنامه‌ بخوئندری، ج مزگه‌وت بی، ج خانوو بی، ج
 سه‌حرایی، له‌ شه‌وقی نه‌و نامه، له‌ زه‌وقی نه‌و که‌لامه، له‌ حه‌لاوه‌تی نه‌و به‌زمه، له
 ته‌راوه‌تی نه‌و نه‌زمه، له‌ شیرینی نه‌و داستانه، له‌ خووش بوونی بو مستانه له‌ عه‌تر
 نه‌نگیزی نه‌و چه‌مه‌نه له‌ گول‌یزی نه‌و گول‌شه‌نه، مه‌لائیکه‌ی عه‌رش و فره‌شته‌ی
 فه‌رش له‌ گه‌ل شادی و به‌شاره‌ت و نه‌زافه‌تدا له‌و مه‌جلیسه‌ حازر ده‌بن، سه‌ف
 ده‌به‌ستن و راده‌وه‌ستن و سه‌له‌واتیان لی ده‌ده‌ن و ئیستغفاریان بو ده‌که‌ن، وه‌ نه‌ه‌لی
 نه‌و جینگایه له‌ ده‌رد و به‌لا و له‌ قه‌حت و وه‌با، له‌ زولمی زالمان و له‌ بوغزی

باغیزان و له حه‌سه‌دی حاسیدان دوور ده‌بن.

عوله‌ما فەرموویانه: زۆر که‌س بوون تووشی موسیبه‌ت هاتوون مه‌ولوودیان نەزر کردووہ بی‌زه‌حمەت له‌و موسیبه‌تە خەلاس بوون. مین جومله‌ حیکایه‌ت کراوه‌ که له‌ زه‌مانی عبدالمه‌لیکی کوری مه‌رواندا جوانیک بوو، زۆر دلّی پاک بوو، زۆر لاوچاک بوو، زۆر سوارچاک بوو، رۆژنیک سواری ئەسپه‌که‌ی بوو، ئەسپه‌که‌ی سه‌رکێشی کرد و هه‌لی‌گرت، رووی کرده‌ به‌ر ده‌رگای مآلی خه‌لیفه، له‌و ده‌مه‌دا کورپی خه‌لیفه له‌به‌ر ده‌رگا بوو، ئەسپه‌که‌ خۆی لی‌دا و ملی شکاند، ئەو خه‌به‌ره وه‌حشەت ئەسه‌ره‌یان‌دا به‌ خه‌لیفه، خه‌لیفه ده‌ریای غه‌زه‌بی هاته‌ جۆش، ده‌ستی کرد به‌ خۆش و خروّش، گو‌تی: قاتیلی جگه‌رکۆزم بو‌ بێن، له‌ پێش چاوم به‌ ناگر بیسووتین، جه‌للاد و فەرپراش ده‌ره‌په‌رین، فه‌وری گرتیان و به‌ ده‌ست به‌سته‌ هینایان، ئەو کوره‌ گه‌نجه‌ چونکه‌ سه‌عه‌ده‌ت یاری بوو، مه‌ولوودی پیغه‌مه‌به‌ر مه‌ده‌دکاری بوو، له‌ رینگادا له‌ دلّدا نەزری کرد و گو‌تی: ئەی خوایه! شه‌رت بێ ئەگه‌ر له‌و موسیبه‌تە رزگارم بێ مه‌ولوودی بیککی زۆر چاک بکه‌م، کاتی بردیان بو‌ لای خه‌لیفه، خه‌لیفه له‌ گه‌لّ ئەو هه‌موو رقه‌ زۆره‌دا به‌ کۆزه‌ که‌ پیکه‌نی و گو‌تی: ئەی جوان! سویتند ده‌ده‌م به‌ خوای ئەرز و ئاسمان پیم بلّی: تۆ ساحیری؟ تۆ جادووگه‌ری ی؟ تۆ چی؟ بۆچی به‌ هاتتی تۆ من ئەو هه‌موو رقه‌ زۆره‌م که‌م بوو؟ کۆزه‌ که‌ گو‌تی: ئەی خه‌لیفه! به‌ خوا ئەوانه‌ هیچیان نازانم، به‌لام ئەوه‌نده‌ هه‌یه‌ له‌رێدا له‌ دلّدا نەزرم کرد و گو‌تم: ئەی خوای گه‌وره‌! ئەگه‌ر له‌و به‌لآیه‌ رزگارم که‌ی شه‌رت بێ مه‌ولوودی بیککی زۆر چاک بکه‌م، خه‌لیفه که‌ ئەوه‌ی بیست له‌ خوێنی کوره‌ که‌ی نازادی کرد و هه‌زار ئالتوونیشی دایه‌ سه‌رفی مه‌ولوودی بکا.

دوو‌باره فەرموویانه: زۆر که‌س بووه‌ هیچ عه‌مه‌لی چاکی نه‌بووه‌ مه‌ولوود کردن نه‌بێ،^۱ به‌ واسیته‌ی مه‌ولووده‌وه‌ عه‌فوو کراوه، مین جومله‌ حیکایه‌ت کراوه‌ که له‌

۱- که‌سی فەرز به‌ جێ نه‌یێنی قه‌ت خودا سونه‌تی لی‌ قبول ناکا ئەم داستانه‌ ده‌ووره‌ له‌ شه‌رع و عه‌قله‌وه.
(ناشر)

زه‌مانی هاروونه‌ره‌شیددا له شاری «بصری» دا جوانیک بوو، له پاش ئیمان هیچ عه‌مه‌لی چاکی نه‌بوو نه‌وه نه‌بئ، که مانگی مه‌ولوود داده‌هات، غوسلی تۆبه‌ی ده‌کرد و نان و ته‌عامی دروست ده‌کرد و مه‌ولوودی بیکی زۆر چاکی ده‌کرد، ماوه‌بیک له‌سەر نه‌و حاله‌ته‌بوو، به‌ته‌قدیری ره‌بیانی قه‌زای مه‌حتووم نازل بوو وه‌فاتی کرد، له‌بهر خه‌راپییانی که‌س حازری جه‌نازی نه‌بوو بینیزی له‌نکاویک ده‌نگیک له‌غه‌یه‌وه هات که نه‌ی نه‌هلی «بصره» حازری جه‌نازه‌ی وه‌لی بیک بن له‌ئه‌ولیای خوا، خه‌لکی به‌عام هه‌موو بیستیان، سه‌عاتن، ده‌وله‌مه‌ند و فه‌قیر و جوان و پیر چوون ته‌سلیم به‌خاکیان کرد، هه‌ر نه‌و شه‌وه له‌خه‌ودا چاویان پیکه‌وت که له‌به‌هه‌شتدا سه‌یر ده‌کا، گوتیان: خو تۆ له‌دنیا دا هیچ کرده‌وی چاکت نه‌بوو چۆن شاد بووی به‌و جیگایه؟ له‌وه‌لامدا گوتی: به‌هۆی به‌ره‌که‌تی مه‌ولوودی نه‌و پیغه‌مبه‌ره که به‌ئیشاره‌ی نه‌نگوشتی مانگی کرد شه‌ق.

جه‌ژنی مه‌ولوودی فه‌خری عاله‌مه رووناکی چاوی حه‌وا و ئاده‌مه
 سوپاسی بی‌حه‌د بو زاتی بی‌چوون «سبحان الله عما یصفون»
 مالک الملکی ته‌نیا و بی‌شه‌ریک له‌عه‌یب و عاران موبه‌رپرا و ته‌ریک
 دانهری زه‌وی و حه‌وت ئاسمانه به‌و جی و مه‌کانه خۆی بی‌مه‌کانه
 هه‌لسوورپینه‌ری چه‌رخ‌ی رۆژ و شه‌و له‌عه‌رز و ئاسمان کئی به‌غه‌یری نه‌و
 تاک و بی‌هاوتا پاک و بی‌باکه خالق‌ی ئاو و خاک و نه‌فلاکه...
 سه‌لات و سه‌لام له‌سه‌ر مسته‌فا ره‌سوولی ته‌که‌رم خه‌تمی نه‌نیا
 بباری دایم وه‌ک ریژنه‌ی باران سه‌ده‌زار هینه‌ی خیزی رووباران^۱
 دووباره سه‌رده‌سته‌ی زانایانی دین، ئیمامی شافعی ره‌زای خوای لی بی
 فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌سیک بو خویندنه‌وه‌ی مه‌ولوودی پیغه‌مبه‌ر مه‌جلیسیک
 ته‌رتیب بدا و براده‌رانی دینی بانگ بکا و له‌ته‌عامیان تیر بکا، خواوه‌ندی
 ذولجه‌لال، له‌رۆژی ترس و سوئال، حه‌شری ده‌کا له‌گه‌ل خو‌شه‌ویستانی دین دا.

۱- زۆر له‌و شیعرا نه‌ له‌دیوانی حه‌قیقی وه‌رگیراون.

عوله‌ما فەرموویانە: هەر کەسێک بە گەورە بگەڕێ مەولوودی پێغه‌مبەر و مەولوودی بکا، لە موسیبه‌تی دنیا و قیامەت رزگاری دەبێ، هەر وه‌ک حیکایەت کراوه‌ کە حاکمێک بوو زۆر زالم و غەددار، بەلام هەموو سائیک دەیکرد مەولوودی پێغه‌مبەری نازدار، برازایه‌کی بوو زۆر دوزمنی بوو، بە تەمای جینگە و حکوومه‌تی بوو، هەر چەند دەیکرد زەفەری بە حاکمه‌کە نەدەبرد، رۆژێک حاکمه‌کە بە تەنیا لە خەلۆه‌تدا بوو، کە خەبەری زانی چۆ سەر حاکمه‌کەدا بیکوژی، کە چاوی پێکەوت کەسی لە لانییه‌ بە فرسه‌تی زانی، لە ناکاو دەست بە خەنجەر لینگە دایه‌ سەری و گوتی: ئەمێ حاکمی پێسی خەبێسی بەدفعەر! کتێ ئیمڕۆ تۆ خەلاس دەکا؟ حاکمه‌کە فەوری گوتی: مەولوودی پێغه‌مبەر، ئیستا بە تەواوی ئەو قەسە لە دەم نەهاتبووه‌ دەر، خشتیک لە دیوار دەرپەری بەسەر دلێ برازا کەیدا و جێی بە جێی حەیاتێ لێ بێ نیدا هات لە ئاسمان فەرمووی: نەجاتمان دای لەبەر حورمه‌تی پێغه‌مبەری ناخەری زەمان.^۱

ئیمامی غەزالی لە کتێبی کیمیای سەعاده‌تدا دەفەرمووی: حەزره‌تی عەبباس دەفەرمووی: لە خەومدا چاوم بە ئەبووله‌هدب کەوت لە ناگردا دەسووتا، گوتم: چۆنی؟ لە وه‌لامدا گوتی: هەمیشه‌ لە عەزابدا شەوی دووشەممە نەبێ، چونکە پێغه‌مبەر لە شەوی دووشەممەدا لە دایک بوو، لە مژدانەدا عەبدیکم ئازاد کرد، لە پاداشتی ئەوه‌دا هەموو شەویکی دووشەممە عەزابم لەسەر هەلده‌گیرێ.

دووباره‌ دەلێن: لە شاری «بەصره‌»دا پیاویک هەبوو هەموو سائیک مەولوودی دەکرد، مأل و پارە ی زۆری سەرف دەکرد، جۆله‌کە پێک جیران و دراوسێیان بوو، زنی کابرای جۆله‌کە لە میرده‌کە ی پرسی گوتی: ئەرێ حیکمه‌ت لەوه‌دا چیه‌ کە ئەو دراوسێیه‌مان هەموو سائیک لەو مانگەدا مالی خۆی ئاوا بەزۆری سەرف دەکا؟ میرده‌کە ی گوتی: ئەو پیاوه‌ موسولمانه‌ وازەن دەبا کە پێغه‌مبەری ئەوان لەو مانگەدا لە دایک بووه‌ و گوێزەبانە ی ئەو دەکا، ژنه‌کە شەوی نووست، لە خەویدا چاوی

۱- دورستکراوی حاکمانی زالمه‌ (ناشر).

کہوت بہ پیاوینک ساحیب نوور و جہمال، ساحیب قہدر و ثیعتیدال، بی سببہر و پر
 نہنوار، شوخ و شہنگ و ماہ روخسار، شہ کەر خہندہ و شیرین گوفتار، قہد
 عہر عہری موکہ مہر، گینو سونبولی بون عہنہر، فریشتہ سروشتی جہمال بہ ہیشت،
 فہسیح زمانی مہلیح دہان، خوش بیانی نوکتہ دان، چاوپرہشی نہ برو کہوان، ددان
 دورپری لیو مہرجان، کولمہ گولی پەرچہم رہیحان، وہک مانگی چواردہ دہدرہ وشا
 لہ ناو نہستیران، رووی کردہ مالی جیرانہ کہی موسولمان، لہ خہوہ کیدا لہ یہ کپکی
 پرسی نہوہ کئی یہ؟ لہ وہ لآمدا گوتی: نہو ماہ روخسارہ خاتہمی نہنبیایہ، مہحرہمی
 نہسراری خودایہ، ناسیخی دینی عیسا و موسایہ، ناوی موبارہ کی
 محمدہ المستہ فایہ، ژنہ کہ گوتی: نہ گہر قسہی لہ خزمہ تدا بکہم جوابم دہ داتہوہ؟
 وتی: بہ لئی: تہ کہ بوور و عینوانی نیبہ نہ بہ دا، ژنہ کہ بانگی کرد یا «محمد»! حہزرت
 فہرمووی: بہ لئی: گوتی: نہی نووری چاوم، جہرگ و ہہناوم بوچی بہم شیرینبہ
 وہ لامت دامہوہ؟ خو من لہ سہر دینی تو نیم؟ حہزرت فہرمووی: دہ زانم خوا
 ہیدایہ تی داوی بو یہ وہ ہات جواب دہدہ مہوہ، ژنہ کہ عہرزی کرد ج بلیم؟
 فہرمووی: بلئی: اشہد أن لا الہ الا اللہ و اشہد أن محمداً رسول اللہ، ژنہ کہ وہ خہ بہر
 ہات چاوی کہوت بہ میردہ کہی تہ دارہ کی دہ گرت گوتی: نہوہ چیبہ؟ کابر ا گوتی:
 نہوہ بو نہوہ کہ سہ یہ کہ نہو شہو لہ سہر دہستی وی قبولت کرد دینی ٹیسلام، نہوہی
 ہاتہ لای تو ہاتہ لای منیش الدعاء والسلام.

جیژنی مہولوودی فہخری عالمہ	رووناکی چاوی حہوا و ئادہمہ
مزگینتی ہینا عیساوی موجدہرپرد	یأتی من بَعْدِي اسْمُهُ أَخْمَدُ
مزگینتی ہیناوی رووی بو فہلہک	لیرہ بو بہ شہر لہوی بو مہلہک
یانی داوی من دینی ٹیسم نہحمہدی	لہو چاتر «نہبی» نہ ہاتوہ و نہدی
ناوی موحمہد نیو بانگ نہمینہ	لہ قسب «رحمۃ لالعالمینہ»
تہنیا گہوہرہ لہ ناو بہحر و بہر	ہہ لبر تراوی «اللہ اکبر»
شہوی زہووری رہحمہت دہباری	نوور شہبہق دہدا زولمہت دہتاری

(۵۷۰) میژووی زایینی... هه‌لکرا چرای دینی موبینی...
 هه‌ر ئه‌و سا‌له بوو حه‌مله‌ی عام الفیل سالی واقیعه‌ی «طیراً أبابیل»
 به‌شه‌وی دوازه‌ی ره‌بیع الاول رۆزی دینی حق سه‌رکه‌وت له‌که‌ل
 له‌ شه‌رق و غه‌رب و نزیک و دووری دنیا رووناک بوو به‌ قوبه‌ی نووری
 له‌ رۆژ ئاواوه‌ هه‌تا رۆژ هه‌لات مه‌له‌ک داوه‌ری شه‌یاتین هه‌لات
 جا له‌ کاتی‌کدا خواوه‌ندی گه‌وره‌ ئیراده‌ی کرد خه‌لق بکا نووری سه‌بیدی ئیمه
 وه‌کوو حه‌زرتی محمد المسته‌فا بی، هه‌لی گرت قه‌به‌زه‌یی له‌ نووری خو‌ی
 فه‌رمووی: ببه‌ به‌ حه‌یبی من به‌ ره‌سوولی من له‌سه‌ر هه‌موو خه‌لق، له‌ پاشان ئه‌و
 نووره‌ بوو به‌ کۆلکه‌یی‌ک نوور ته‌سبیح و زکری خوای ده‌کرد له‌ پیش عه‌رش و
 کورسی و عاله‌مدا به‌ دووسه‌د سال. ئیمامی عه‌لی ده‌فه‌رمووی: خه‌لق بووه‌ نووری
 سه‌بیدی ئیمه‌ له‌ پیش ئاسمان و ئه‌رز و عه‌رش و کورسی و عاله‌م و به‌هه‌شت و
 جه‌هننم و دونیا و قیامت و ئاده‌م و شیس و نوح و ئیبراهیم و سوله‌یمان و
 موسا و عیسا‌دا «عَلَيْهِمُ السَّلَام» به‌ شه‌ش‌سه‌د و بیست و چوار هه‌زار سال.
 له‌ پاش خه‌لقی پیغه‌مبه‌ر خوا دوازه‌ په‌رده‌ی خه‌لق کرد. په‌رده‌ی قودره‌ت و
 په‌رده‌ی عه‌زه‌مه‌ت و په‌رده‌ی میننه‌ت و په‌رده‌ی ره‌حه‌مت و په‌رده‌ی سه‌عاده‌ت و
 په‌رده‌ی که‌پامه‌ت و په‌رده‌ی مه‌نزیه‌ت و په‌رده‌ی هیدایه‌ت و په‌رده‌ی نبوه‌ت و
 په‌رده‌ی ره‌فه‌ت و په‌رده‌ی تاعه‌ت و په‌رده‌ی شه‌فاعه‌ت، له‌ پاشان نووری
 پیغه‌مبه‌ری برده‌ ناو ئه‌و دوازه‌ په‌ردانه و چه‌ند هه‌زار سال ته‌سبیحات و ذکری
 خوای کرد له‌ پاشان خواوه‌ندی عه‌زیم الشان نووری حه‌زرتی برده‌ به‌حری
 نه‌سه‌ره‌تی، به‌حری موحبیبه‌تی، به‌حری قودره‌تی، به‌حری که‌رامه‌تی، به‌حری
 سه‌خواه‌تی، به‌حری هیدایه‌تی، به‌حری شه‌فاعه‌تی، به‌حری مه‌عریفه‌تی، کاتی له
 به‌حری مه‌عریفه‌ت هاته‌ ده‌روه‌ خواوه‌ندی گه‌وره‌ فه‌رمووی: جاری ببه‌، جاری
 بوو له‌و‌ی سه‌دو بیست و چوار هه‌زار قه‌تره، له‌ هه‌ر قه‌تره‌ییکی پیغه‌مبه‌ریکی لی
 خه‌لق بوو، له‌ پاشان خواوه‌ندی گه‌وره‌ له‌ نووری خو‌ی گه‌وه‌ریکی خه‌لق کرد،

نزه‌ری کرده ئو گوه‌ره بوو به دوو له‌ته‌وه، نزه‌ری کرده له‌تیکیان به چاوی هه‌بیه‌ت، له ترسان توایه‌وه و بوو به ئاوه جاری‌یه که ئیستاش له ترسی خوا قرار ناگری و ئارامی نییه له شه‌تاندا له به‌حراندا، نزه‌ری کرده له‌تی دووهم به چاوی مهرحه‌مدتی، چوار ئه‌شیای لی خه‌لق بوو وه‌کسوو عه‌رش و کورسی و له‌وح و قه‌لمی قودره‌ت بی، نزه‌ری کرده قه‌لم به چاوی هه‌بیه‌تی له‌ترسان بوو به دوو له‌ته‌وه، خوا ئه‌مری کرده قه‌لم فهرمووی: ئه‌ی قه‌لم! بنووسه، قه‌لم عه‌رزی کرد یاره‌بی ج بنووسم؟ فهرمووی: بنووسه هیچ خواهه نییه من نه‌بم، هیچ شه‌ریکم له‌بو نییه، «محمّد» عه‌بدی منه و ره‌سولی منه بو سه‌ر جینن و ئینس، قه‌لم که بیستی ئه‌و خیتابه سوچه‌ی برد و به‌روودا کهوت، له پاشان سه‌ری به‌رز کرده‌وه و گوتی: ئه‌ی خواهی گه‌وره! ده‌زانم که به ته‌حقیق تو بی شه‌ریکی، به‌لام نازانم ئه‌و «محمّده» چ زاتیکه که‌ناوی ئه‌وت به‌رامبه‌ر به ناوی خو‌ت راگرتوه؟ خوا فهرمووی: ئه‌ی قه‌لم! به گه‌وره‌یی و جه‌لالی خو‌م قه‌سم ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌و (محمّده) نه‌بوایه، نه عه‌رش و نه کورسی، نه له‌وح، نه قه‌لم، نه ئاسمان نه ئه‌رز، نه به‌هه‌شت نه دو‌زه‌خ، نه شه‌و و نه روژم خه‌لق نه‌ده‌کردن، ئه‌وانم هه‌موو له‌به‌ر خاتری ئه‌و خه‌لق کردوون، ئه‌مجار خوا فهرمووی: ئه‌ی قه‌لم بلّی: «السلامُ عَلَیْکَ یا محمّد» قه‌لم به ئه‌مری سو‌بحان هاته‌ زبان و سه‌لامی کرد، حه‌زه‌تی باری جه‌لله جه‌لاله له باتی حه‌بییی خو‌ی وه‌لامی دایه‌وه فهرمووی: «وَ عَلَیْکَ السَّلَامُ وَ رَحْمَتِی وَ بَرَکَاتِی أَیْهَا الْقَلَمُ». جا له‌و وه‌خته‌وه سه‌لام کردن سو‌ننه‌ته و جواب دانه‌وه‌ی فه‌رزه. له پاشان خواهه‌ندی عظیم الشان ئه‌مری کرده قه‌لم فهرمووی: ئه‌ی قه‌لم! بنووسه له روژی خه‌لقی ناده‌م هه‌تا روژی قیامت ئه‌حوالی هه‌موو ئوممه‌تان، قه‌لم نووسی هه‌رچی گونا‌حکاره جی‌گای ئه‌وی ناره، هه‌رچی خاوه‌ن تاعه‌ته جیی ئه‌وی جه‌ننه‌ته، ته‌ماعی بوو بو ئوممه‌تی پیغه‌مه‌ریش وه‌ها بنووسی، خوا فهرمووی: ئه‌ی قه‌لم! بو ئوممه‌تی «محمّد» بنووسه ئوممه‌تیکی گونا‌حکاره، به‌لام خواهییکی غه‌فوور و سه‌تاره ئینشاء الله و ته‌عالا، له پاش خه‌لقی ئه‌مانه خواهه‌ندی گه‌وره

به‌هشتی خه‌لق کرد، مانگ و رۆز و ئه‌ستیره‌ی گپ‌ران به‌چرا، خه‌لقی
مه‌لایه‌که‌ته‌کانی کرد و ئه‌مری پێ کردن که سه‌لوات له دیداری پاکی پئیغه‌مبه‌ر
لێ‌بده‌ن.

سه‌د سه‌لام ئه‌ی روومه‌تت شه‌معێ شه‌بووستانی «وجوود»

سه‌د سه‌لام ئه‌ی قامه‌تت سه‌رووی به‌هارستانی «جوود»

سه‌د سه‌لام ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی له‌و ساوه‌ جیبی تۆیه‌ زه‌وی

فه‌خری ئه‌م خا‌که «که‌وا» که‌وتۆته‌ سه‌ر چه‌رخ‌ی «که‌بوود»

سه‌د سه‌لام ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی پایه‌ی بلن‌دت ژوور‌تره‌

سه‌د هه‌زار سال رێ له‌ساحه‌ی قورب‌ی ئیم‌کانی «وجوود»

سه‌د سه‌لام ئه‌ی زاتی پاکی تۆ به‌ کوێری دوژمنان

تۆزی نه‌عه‌ینت جه‌واهیر سورمه‌یی چاوی «شه‌هود»

سه‌د سه‌لام ئه‌ی نووری سه‌ر تاریک نشینانی عه‌ده‌م

گه‌نجی ئه‌و نووره‌ نه‌هانی بوو به‌ تۆ که‌وته «نموود»

سه‌د سه‌لام ئه‌ی موع‌جیزه‌ت هین‌د زۆره‌ وه‌سفی هه‌دی ئه‌و

نایه‌ته‌ گس‌ونجایشی فس‌حه‌تگه‌هی گس‌وفت و «شنوود»

سه‌د سه‌لام و سه‌د سوپاس بۆ تۆ که‌ پێش ئاده‌م گه‌لێک

بۆ فریشته‌ تا‌قی ئه‌برووت بوو به‌ می‌حرابی «سجود»

من له‌ کوێ و هه‌دی سه‌لامی تۆ له‌ کوێ «خَیْرُالْاَنَام»

من تکام وایه‌ له‌ خواوه‌ بیه‌ سه‌ر رۆ‌حت سه‌لام

له‌ پاشان خوا‌ی ته‌ع‌الا ئیراده‌ی کرد خه‌لق بکا باوکی ئیمه‌ وه‌ کوو هه‌زره‌تی

ئاده‌م پێ له‌نه‌سلی وی زاهیر بکا فه‌خری عاله‌م وه‌ کوو محم‌د المس‌ته‌فایی.

راوی ده‌لی: له‌ پێش ئه‌وه‌دا دنیا جینگای ئه‌جیننان بوو، که‌ بێ ئه‌مری خوا‌یان

کرد مه‌لایه‌که‌یان هاته‌ سه‌رئ، عه‌زازیل که‌ شه‌یتان بوو به‌ یه‌خسیریان برد بۆ

ئاسمان، له‌وێ ده‌ستی کرد به‌ تا‌عه‌ت و عیباده‌ت، به‌ غایه‌تێکی وا که‌ هیچ

جینگه‌یینک نه‌ما سو‌جده‌ی لی نه‌با، ئوستادی مه‌لائیکه‌تان بوو، خه‌لیفه‌ی ئه‌رز و ئاسمان بوو، یه‌که‌م خه‌زنه‌داری به‌هه‌شت بوو، نه‌گه‌ر مه‌لائیکه‌تان مه‌قسوودیکیان هه‌بایه‌ له‌ باره‌گای خوا، ئه‌و بو‌ی ده‌کردن ره‌جا، ته‌نانه‌ت جارینک دیان له‌ له‌وح نووسرابوو به‌و زووانه‌ یه‌کینک له‌ گه‌ورانی خواپه‌ره‌ست مه‌لعوون ده‌یی و رووسیا، مه‌لائیکه‌ ده‌سته‌ به‌ ده‌سته‌ ده‌هاته‌نه‌ لای بو‌ دو‌عا، دو‌عای بو‌ ئه‌وان ده‌کرد، به‌لام له‌ به‌ر مه‌غرووریان ناوی خو‌ی نه‌ده‌برد، تا ده‌فعه‌یینک دی له‌سه‌ر ده‌رگانه‌ی به‌هه‌شت نووسراوه‌ که‌ نزیکه‌ یه‌ک‌ئ له‌ گه‌وران بکا بی‌ ئه‌مری مه‌لینکی مه‌ننان، شه‌یتان گوتی: یاره‌ببی! نینم بده‌ تا به‌ ده‌وام له‌عنه‌تی لی بکه‌م، خوا ئیزینیدا هه‌زار سال ده‌ستی له‌ عیباده‌ت هه‌لگرت، علی‌ الدوام له‌عنه‌تی لی ده‌کرد، له‌ پاشان سو‌جده‌ی له‌ ئه‌رز و ئاسمان ده‌برد. ده‌یدی له‌ جینگای سو‌جده‌که‌ی نووسراوه‌ له‌عنه‌ت و الله‌ی علی‌ الشیطان، ئه‌ویش ئه‌و که‌لیمه‌ی ده‌گوت به‌ هه‌وه‌س، نه‌ی ده‌زانی که‌ له‌عنه‌ت له‌ خو‌ی ده‌کا ئه‌و سه‌گه‌ی ناکه‌س، جا خوا‌ی هه‌شتا هه‌زار عه‌لام ئه‌مری کرده‌ جو‌بره‌ئیلی ئه‌مین هه‌سته‌ پر‌و‌رووی زه‌مین، بو‌م بینه‌ چنگینک گلی ره‌نگین، که‌ جو‌بره‌ئیل هات ئه‌رز ده‌ستی کرد به‌ گریان و شین، گوتی تکایه‌ عه‌لاقه‌م مه‌که‌، به‌رۆکم به‌رده‌، فه‌قیرم دل پر‌ غه‌م، نیمه‌ تا‌قه‌تی ناگری جه‌هه‌ننهم، جو‌بره‌ئیل هاته‌وه‌ حوزوور خوا واقیعه‌ی عه‌رز‌ی باره‌گای ئه‌قده‌س کرد، ئینجا یه‌ک له‌ دوای یه‌ک هه‌زه‌تی ئیسرافیل و میکائیلی نارن، ئه‌وانیش وه‌ک جو‌برائیل چوون و هاته‌وه‌، له‌ پاشان خوا‌ی گه‌وره‌ ئه‌مری کرده‌ ئیزرائیل فه‌رمووی: هَادِمُ الذَّاتِ تَهْتَوِي، «مَفْرَقُ الْجَمَاعَاتِ» تَهْتَوِي، هه‌سته‌ هیچ مه‌وه‌سته‌ و مه‌سه‌روه‌، چنگینک خاک له‌ زه‌وی بستینه‌ و زوو وه‌روه‌، ئیزرائیل هاته‌ ئه‌رز ده‌ستی کرد به‌ پارانه‌وه‌، ئیزرائیل گوتی: ئه‌و قسانه‌ چیه‌؟ ناله‌ نالی زن پیاو له‌ لای من قه‌دری نییه‌، ره‌حمی بی‌ نه‌کرد، چنگینک خاکی له‌ رووی زه‌وی هه‌لگرت و هاته‌وه‌ باره‌گای خوا، خواوه‌ندی گه‌وره‌ فه‌رمووی: ئه‌وه‌ بو‌ تو‌وه‌ کوو ئه‌وانی دی به‌زه‌بیت به‌ ئه‌رزدا نه‌هاته‌وه‌؟ گوتی: ئه‌ی خوا‌ی گه‌وره‌! ناخر ئه‌مری تو‌م لا گه‌وره‌تر بوو له‌ ره‌حم کردن به‌ حالی زه‌وی‌دا هاته‌وه‌، خوا فه‌رمووی: که‌ وایی ئه‌وا تو‌م کرد به‌ قابیزی

ئه‌رواحی ئه‌و که‌سانه که له‌و خاکه‌یان دروست ده‌که‌م، گوتی: یاره‌بی! ئاخ‌ر ده‌بمه مه‌بغووزی هموو که‌س چونکوو مردن زۆر ناخۆشه و دلّی هموو که‌سی له‌بهر ده‌له‌رزئی، پشتی ده‌چه‌می و چۆکی ده‌ته‌رزئی، خوا فه‌رمووی: ده‌رد و به‌لا زۆر ده‌که‌م تا نیسه‌تی نه‌ده‌نه بالّ تو، به‌لکوو حه‌ملی بکه‌نه سه‌ر سووتان و، کوژان و، وه‌با و تا‌عوون و، تاو و له‌رزئی.

له پاشان خ‌وای عه‌ظیم الشّان به‌ ده‌ستی قودرته وینه‌ی ئاده‌می دروست کرد. ئینجا ئه‌مری به‌ رۆح کرد که‌ بچیته‌ به‌ر به‌ده‌نی ئاده‌م، رۆح که‌ ته‌ماشای کرد دیتی حوجره‌ییکی ته‌نگ و تاریک، گریا و گوتی: یاره‌بی! ئه‌من بولبولی هه‌زار داستانی ئونس‌م، قومری سه‌روی بوستانی قودسم، تووتی شه‌که‌رستانی مه‌له‌کوتم، نه‌غمه‌خوانی شاخساری لاهووت‌م، ناچه‌ ناو ئه‌و قه‌فه‌زه‌ی (نۆ) کون تی، ئه‌گه‌ر به‌ ناگری غه‌زه‌بت هموو به‌ر و بالّ بسووتی.

له پاشان خ‌وای گه‌وره ئه‌مری کرد به‌ حه‌ززه‌تی جویره‌ئیل، گه‌وه‌هری نووری پیغه‌مبه‌ری له‌ پشتی حه‌ززه‌تی ئاده‌م دانا، ئینجا رۆح که‌ چاوی به‌ نووری پیغه‌مبه‌ر که‌وت خۆی بۆ رانه‌گیراو، هات به‌ شه‌وق و زه‌وق وه‌زور به‌ده‌نی حه‌ززه‌تی ئاده‌م که‌وت، ئینجا لیباسی به‌هه‌شتیانی له‌بهر کرد و به‌ حوسن و جه‌مال موزه‌یه‌نیان کرد، نووری حه‌ززه‌ت له‌ پشتی ئاده‌م دا وه‌کوو ئه‌ستیره‌ به‌پرووی به‌یان‌ه‌وه ده‌دره‌وشا، ئینجا خ‌وای گه‌وره ئه‌مری کرده‌ ملائیکه‌تان سو‌جده بۆ ئاده‌م به‌رن، له‌ حه‌قیقه‌تا سو‌جده بۆ نووری حه‌ززه‌ت بوو، به‌لام له‌ زاهیردا بۆ ئاده‌م بوو، مه‌لائیکه‌ هموو سو‌جده‌یان برد بۆ ئاده‌م شه‌یتان نه‌بی، ئه‌و سو‌جده‌ی نه‌برد و گوتی: من له‌ ئاده‌م چاترم، ئاده‌م له‌ خاکه‌ من له‌ ناگرم، ته‌که‌بوری کرد و سو‌جده‌ی نه‌برد، خ‌وای گه‌وره به‌ نه‌عله‌تی کرد و له‌قاپی ره‌حه‌ته‌تی خۆی ده‌ری کرد، شه‌یتان که‌ وای زانی گوتی: یاره‌بی! ئه‌گه‌ر نه‌مردم ده‌بی زۆربه‌ی ئه‌ولادی ئه‌و ئاده‌مه وه‌رگێرم، خوا فه‌رمووی: ئه‌وا ئیزنم دای تا رۆژی قیامه‌ت مردنم له‌سه‌ر هه‌لگرتی ی به‌لام ده‌رگای تۆبه‌ له‌وان ناگرم، گونا‌هیش بکه‌ن که‌ تۆبه‌یان کرد عه‌فو‌یان ده‌که‌م، مه‌لائیکه‌ ده‌سته‌ ده‌سته ده‌هاتن و سه‌فیان ده‌به‌ست و له‌ پیش حه‌ززه‌تی

نادم رادہ و ہستان، تہ ماشای نووری پیغہ مہریان دہ کرد کہ لہ جیسم و بہ دہنی
 ہزرہ تی نادم دا شوعلہ می دہ دا۔

لہ پاشان ہزرہ تی نادم خوی ہات و نوست، کاتیک وہ خہ بہر ہات دایکہ
 حہوای لہ لا دانیشتبوو دہ تگوت رۆزہ ہلآت، نادم زوری پی خوش بوو، خوی
 گہورہ لہ ہہموو تہ عامی بہ ہہشت ئیزی دان لہ خواردنی سویندیکی زوری بو
 خواردن گہنم نہ پی، شہیتان کہ ئہوہی بیست چوو دہستی کرد بہ عیبادہت و لہ لای
 دایکہ حہوا دہستی کرد بہ گریان، لئی پرسی ئہو گریانہت لہ بہر چیہ؟ گوتی: لہ بہر
 ئہوہ دہ گریم ئہ گہر لہو گہنمہ نہ خون عاقیبت لہ بہ ہہشت دہ چنہ دہرہوہ، دایکہ
 حہوا چونکہ بہ ہہشتی زور پی خوش بوو بہ باوکہ نادمی گوت: دہ پی لہو گہنمہ
 بخوین، شہیتان چوو دہستی کرد بہ سویند خواردن، ئہوانیش نہیان دہ زانی کہ
 کہس ہدیہ بتوانی سویند بہ درو بخوا، چوون گوئیکیان گہنم ہینا و خواردیان، جا
 لہ بہر ئہو ہی ئہمری خواہ لہ بہ ہہشتی دہرکران و دہستیان کرد بہ شین و گریان،
 لہ پاشان نادم سہری بہرز کردہوہ بو ئاسمان تہ ماشای کرد لہ عہرشی خوا
 نووسرابوو «لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ» گریاو ہاواری کرد و گوتی: ئہی خوی
 گہورہ! بو خاتری ئہو محمدہ عہفوومان بکہ۔

راوی دہ لئی: لہو وہختہ دا ئیلہام کرا کہ ئہی نادم! عہفوی گونہی خوت و
 حہوات تہ لہب کرد، ئہ گہر عہفوی گونہی ہہموو ئہولادت داوا بگردایہ لہ بہر
 شہرافہ تی ئہو محمدہ لہ ہہمووان خوش دہ بووم۔

بہرژینہ دایم بہ سہر پیغہ مہر و ئالی دا

بارانی رہحمت نہ وہک لہ ہہووریکی دہم دہمی

سو پاسی ئیمہ خودا چ زوری یا خود کہمی

بو ذاتی تویہ کہوا بی میسل و بی ہاودہمی

کہ عومری خدرت بیبت و سہد زبانی فہسیح

شوگری خواکہی کہمہ ہیشتا کہ تو موسلیمی

پیغمبهری فهزلی ئەو نیهایه تیکی نییه
 هه تا به یانی بکا خاوهن زیان به ده می
 پیغمبهری ره مزی به نجهی مانگی له ت کرد بی
 بی شک له لای خوای هه به که مالی موحتهر می
 پیغمبهری سه ییدی که ونه نین و چه ند طائفه
 مه لاتیکه نه جینه و پهری و به نی ئاده می
 پیغمبهری زاتی حق که به رزی کردۆته وه
 بو عهرشی نه علایی خوئی بو ده فعی عیجزو غه می
 ئاده م له بهر ناوی تو قبول کرا تو به که ی
 جه نایی تو واسیته ی نه جاتی نوح له به می
 تو باعیسی بو یه دی به یضای مووسای به لئی
 تو واسیطه ی مو عجیزه ی عیسیای کوپری مره می
 یوسف به تو عزیزه تی ده ست که وت و رزگاری بو
 له بیر سوله یمان به تو بوو تهختی و خاته می
 رزگاری یونس به تو له زاری ماسی بووه
 بو زامی نه ییوب نه تو ده رمانی و مه ره می
 خوش بی ئیلاهی له وه ی ده ی ئیت و گوئی لی یه تی
 له وه ش که دو عا ده کا و پیسی خوشه پر به ده می
 یا ره بی بو خاتری مو حیببه تی ئەو شه هه
 په رحمی به ئیمه ش بکه ی تو خالقی نه عظه می
 راوی ده لئی: له جینیکا خوای ته عالا ئیراده ی کرد ئیزهار بکا نووری حه بیسی خوئی
 به عنی پیغمبهری ئاخری زه مان، بزواندی دلئی عبدالله ی باوکی پیغمبهر بو ژن
 خواستن. عبدالله پوژنیک به دایکی گوت: دایه! پرۆ له ناو تائفه ی قوره یشدا ژنیکم
 بو په یدا بکه خاوهن حه سه ب و نه سه ب بی، خاوهن حوسن و جه مال بی، خاوهن
 قه در و ئیعتیدال بی.

دایکی رۆیی گه‌پرا یه‌کی چاوپینه‌که‌وت به‌ میسلی ئامینه‌ی کچی وه‌هه‌ب، هاته‌وه‌ خه‌به‌ری دا به‌ عبدالله، عبدالله گوتی: دایه‌! دوباره‌ برپۆه‌ ته‌ماشای بکه‌وه‌، دایکی رۆیی دوباره‌ ته‌ماشای کرد، سه‌د هه‌زار له‌ جاران جوانتر و زه‌ریفت‌ر هاته‌ به‌ر چاوی، چون ئامینه‌یان بۆ عبدالله خواست و شایینکی زۆر خوشیان کرد، له‌ شه‌وی جومعه‌دا عبدالله و ئامینه‌ به‌ یه‌ک گه‌یشتن، نووری «محمد» که‌ پشت به‌ پشت له‌ ئاده‌مه‌وه‌ هاته‌بوو، چۆ ناو په‌حمی ئامینه‌ خاتوونی دایکی.

راوی ده‌لی: له‌و کاته‌دا که‌ نووری «محمد» له‌ پشتی عبدالله‌دا بوو، کاتێ ده‌چوو بۆ چۆل و سه‌حرا ده‌ی بیست دارو به‌رد ده‌یانگوت: سه‌لام له‌ سه‌ر تۆ بێ ئه‌ی نووری «محمد». ده‌لی ئه‌و زه‌مانه‌ زه‌مانی فیتره‌ت بوو. شه‌رع و عیلم نه‌بوو، به‌ره‌که‌ت له‌ سه‌ر ئه‌رز هه‌لگیرا بوو، زه‌مانی شیرک و کوفر بوو، خوای ته‌عالا مه‌لائیکه‌ی ناردن بۆ سه‌ر ئه‌رز تا بزائن حالی ئه‌رز چۆنه‌. کاتێ هاتن و چاویان پێ‌که‌وت، ئه‌رز گریا و گوتی: یا په‌ببی! ئه‌وه‌ چهند ماوه‌یه‌که‌ که‌س عیباده‌تی تۆ ناکا، ده‌شت و گیا شین ناکا، ئاسمان به‌ قه‌تره‌ بارانیک پرووی من ته‌ر ناکا. حه‌یوانات و ته‌یر و وه‌حشی ده‌یان نالاند و ده‌یانگوت: ئه‌ی خوای گه‌وره‌! ئه‌وه‌ چهند زه‌مانه‌ گوێمان له‌ زکری تۆ نه‌یه‌، دنیا پر له‌ زۆلم و عیسیانه‌.

جا به‌ ئه‌مری په‌ببی جه‌لیل، حه‌ززه‌تی جوهره‌ئیل هاته‌ سه‌ر ئه‌رز و مزگینیدا که‌ نزیکه‌ له‌ دایک بوونی سه‌بیدی ئه‌وه‌ول و ئاخ‌ر، حه‌ززه‌تی محمده‌ المسته‌فا.

کاتێ نووری پیغه‌مبه‌ر له‌ په‌حمی ئامینه‌ خاتووندا قه‌راری گرت، تاقی کیسپرا شه‌ق بوو، ئاگری بت به‌رستی کوژایه‌وه‌، کانی وشک ژیاپه‌وه‌، هه‌ر ژنی حامیله‌ بوو ئه‌و شه‌وه‌ کوپی بوو، ته‌واوی گیان له‌ به‌ران به‌ غه‌یری ئاده‌میزاد به‌ زمانی حال گوتیان: به‌ شاره‌ت بێ نووری محمد له‌ په‌حمی دایکیدا قه‌راری گرت، مه‌لائیکه‌ ده‌سته‌ به‌ ده‌سته‌ هاتن و نووریان ده‌باراند. ئه‌و شه‌وه‌ ده‌رگای جه‌هه‌نم کلیل درا، به‌هه‌شت وه‌ک بووکان موزه‌بیه‌ن کرا، حۆریان خۆیان ئارایش‌دا، سه‌ریان له‌ قه‌سر و قصوری به‌هه‌شت ده‌ره‌یتنا، گولی به‌هه‌شت پشکوتن، نه‌سیم ئه‌نگوتن، کانی وشک ژیاپه‌وه‌، بولبول مه‌ست بوون له‌ سه‌ر چلان، نه‌سیم وه‌ر بوون له‌ نیو گولان،

گول سوور بوون، گیا پر نوور بوون، ونه‌وشه پره‌ش بوون، پومدت گه‌ش بوون،
نیرگس پشکوتن، لاله بزوتن، دره‌خت هاتنه‌ بهر میوه‌ که‌وته‌ ده‌ر، له‌ به‌رچی؟
چونکه

جیژنی مه‌لولودی فه‌خری عاله‌مه
جاءِ بِالْهُدَىٰ فِي أَمِّ الْقُرَىٰ..
ئاگری ئاورگی گاور کوژاوه
تەقی درزی دا تاقی نو‌شیروان
هه‌لبوو چلچرا له‌ جیگای ئاور
عوزا بی عیززه‌ت مه‌نات بی مه‌نات
تاجی له‌ سه‌رنا شای اولو‌ العزمان
سه‌مه‌ک تا سه‌ما په‌قس و سه‌مایه

جا له‌و وه‌خته‌دا شه‌یتانی له‌عین هاراندی و دای به‌ سه‌ر خویدا، پرووی کرده
کیوی ئه‌بو قوبه‌یسی، شه‌یاتین له‌ هه‌ر چوار لاره‌ لی کۆبوونه‌وه و گوتیان: ئه‌ی
باوکی ئیمه، ئه‌ی سه‌رداری ئیمه! چیت لی قه‌وماوه؟ گوتی: خاکمان به‌سه‌ر نزیک
بو‌ته‌وه له‌ دایک بوونی که‌سیک که‌ بتان ده‌شکینتی، ئاته‌شکه‌دان ده‌سووتینتی،
موعجیزان ده‌نوینتی، سه‌ر په‌قان سه‌ر نه‌رم ده‌کا، دل ساردان دل گه‌رم ده‌کا، په‌جمی
شه‌یاتین ده‌کا، هه‌تکی سه‌لاتین ده‌کا، مانگ به‌ ئه‌نگوشت شه‌ق ده‌کا، جی به
کافران له‌ق ده‌کا، به‌یداغی دین هه‌لده‌کا، دنیا‌یی په‌وشه‌ن ده‌کا، گوتیان: گه‌وره‌ی
ئیمه‌ غم مه‌خۆ تامی گونا‌هیان له‌لا شیرین ده‌که‌ین له‌ حزور خوادا خه‌ج‌اله‌ تیان
ده‌که‌ین، وه‌ هه‌ر له‌و وه‌خته‌دا هه‌ززه‌تی جو‌به‌ئیلی ئه‌مین به‌یزنی «رب العالمین»
گه‌را به‌ ئاسماندا، به‌ سیدپه‌ت‌ولمونه‌ها‌دا، به‌ جهنه‌ت‌ولما‌وادا، به‌ شه‌اره‌تی به
ملائیکه‌تان ده‌دا و بانگی ده‌کرد و ده‌یفه‌رموو: مژده‌ بی له‌ ئیوه‌ ئه‌ی مه‌لائیکه‌! که
نزیک بووه‌ ظهوری که‌سیکی باع‌یسی فه‌رح و سه‌روه، چرایه‌کی خاوه‌ن نووره،
تاجی که‌رامه‌تی له‌ سه‌ره، شه‌فیعی پوژی مه‌حشه‌ره، صاحب موعجیزاته، ئه‌مر
ده‌کا به‌ چاکه، نه‌هی ده‌کا له‌ خه‌راپه، له‌ ری خوادا غه‌زا ده‌کا، دینی به‌ حه‌ق ئیحیا

ده‌کا، سه‌بیده‌المرسه‌لینه، ره‌حمه‌تن‌للعالمین‌ه، ناوی خوۆشی نه‌حمه‌د و محمّد و طاها و یاسینه، هم‌موو بلندان ده‌کا نه‌وی، هیچ پیغه‌مبه‌ر نایی له پاش نه‌وی، مه‌لائیکه که نه‌وه‌یان بیست ده‌ستیان کرد به حمه‌د و سه‌نا.

هه‌روه‌ها حه‌زره‌تی جویرائیل به‌شاره‌تی دا به نه‌هلی ناسمان و زه‌وی و نازل بو سهر نه‌رزئی له‌گه‌ل سه‌د هه‌زار مه‌لائیکه، به‌شاره‌تی دا به کیوان، به به‌حران، به ماسیان و به هم‌موو زیروحان.

ئامینه ده‌یفه‌رموو: که حه‌لمم گه‌یشته شه‌ش مانگه بیستم ده‌نگیک له غه‌بیه‌وه ده‌یفه‌رموو: کار دروستی بکه نه‌ی ئامینه! بو وه‌له‌دیک که موباره‌که. که حه‌لمم گه‌یشته حه‌وت مانگه عبدالمطلب با پیری پیغه‌مبه‌ر به عبدالله‌ی کوری گوت: نزیکه حه‌ره‌مت مندالی بیی، ده‌بی گویزبانه بکه‌ین، له هم‌موو خزم و قه‌بائیل و عه‌شایر بگپینه‌وه، عبدالله بو ته‌داره‌کی گویزه‌بانه چوو بو ته‌ره‌فی «مه‌دینه» له گه‌رانه‌وه‌یدا له پیدانه‌خوۆش که‌وت و وه‌فاتی کرد.

مه‌لائیکه‌ی حه‌وت ناسمان ده‌ستیان کرد به گریان و گوتیان: نه‌ی عالمی سپرو خه‌فیان! باقی مایه‌وه حه‌بیی تو به هه‌تیوی، کئی هه‌یه به خنوی بکا؟ کئی هه‌یه که ناگاداری بکا؟ نیدا له لایه‌ن خواوه هات فه‌رموی: نه‌ی مه‌لائیکه! نه‌من حافیزی نه‌وم، نه‌من ناصیری نه‌وم، نه‌من دلداری نه‌و ده‌که‌م، نه‌من ناگاداری نه‌و ده‌که‌م.

کاروانی «مه‌که» هاته‌وه، نه‌و خه‌به‌ره وه‌حشده‌ت نه‌سه‌ره‌یان دا به ئامینه و خزمان، ده‌ستیان کرد به شین و واوه‌یلا و گریان، به تایبه‌تی ئامینه خاتوونی دل پهریشان. ده‌گریا به ناله‌ نال و زاری، فرمیسکی ده‌باراندن وه‌ک بارانی به‌هاری، له فیراقی بابی محمه‌المسته‌فا و سه‌رداری و، نه‌و شیعرانه‌ی ده‌خوینده‌وه زور به غه‌مباری،

مه‌والی یا مه‌والی یا مه‌والی

رَسُوْلُ اللهِ كَا الْبُدْرُ اللَّيَالِي

موسلمانان بزنان گوی بدیرن

نه‌وه ئامینه‌یه ده‌گری و ده‌نالی

فهلهك بۆج وات له گه‌ل من كرد له دنيا
 له يارى خۆت جودا كردم به تالى
 به عبدالله دلّم خوۆش بوو له بهرچى
 له پيش چاوانى ون كردم جهمالى
 جهمالى گهر وونه نه‌مما به معنى
 له بو من مؤنيسه فكهرو خه‌يالى
 جهوانا نامرادا بوچى وا زوو
 ويداعت كرد له نيو نه‌هل و عه‌يالى
 له دنيا دا نه‌گهر ليكتر جودا بووين
 له جهننه‌ت پيم عطا كا حق ويصالى
 قه‌دى به‌رزى نه‌مامى پر سه‌مه‌ر بوو
 حه‌يات و عه‌يشى من بوو خه‌تت و خالى
 دوو نه‌بروو چاوى مه‌ستى غه‌م ره‌وين بوون
 به جى هيشتم له مالى چو‌ل و خالى
 كه رويشتى له لام روووحى ره‌وانم
 نه‌من سووتام له تاوت وه‌ك زوخالى
 زه‌ليل و بي‌كه‌سم جه‌رگم كه‌بابه
 زيان و عومرى شيرين بوو به تالى
 شه‌وو روژى له تاوى رووى جه‌مالت
 دل و جانم وه‌كو نه‌ى هه‌ر ده‌نالى
 فغان و ناھ و اوويلا له دووريت
 هه‌تيو ماوه حه‌يبى ذولجه‌لالى
 دريغا بو جه‌مالى ماھى تابان
 به بي‌باوكى چلو‌نه زين و حالى

نہ مینم بو تو ئہی بابی محمد
 لہ پاش تو من چ لیبکہم عومر و مالی
 لہ دووری تو نہ ما عبدالمطلب
 دلی من چون نہ سووتی تن بہ حالی
 خودا فہرمووی:

منم حہ قدار و غہ مخوار منم تہ رتب دہری عدقل و کہ مالی
 نامینہ دہیفہرموو: ئہوہ لئی مانگی حہ ملہ لہ لہ زہ تی خہودا بووم، چاوم کہوت
 بہ پیاوئیکی صاحب ہہینہت و ئیعتیدال، صاحب حوسن و جہ مال گوتی:
 مہرحہ با لہ تو ئہی محمد! پرسیم تو کئی؟ فہرمووی: منم ئادہمی باوکی ہہموو
 بہشہر، فہرمووی: بہ شاپرہت بی لہ تو ئہی نامینہ کہ حامیلہ بووی بہ سہیددی
 بہشہر، بہ فہخری قہیبیلہی رہبیع و موضہر لہ مانگی دووہمدا چاوم کہوت بہ
 پیاوئیکی گورہ و رہئیس فہرمووی: (السلام علیک یا رسول اللہ) گوتم: ئہ تو کئی؟
 فہرمووی: شیسیم بہ شاپرہت بی لہ تو ئہی نامینہ کہ حامیلہ بووی بہ خاوہنی
 تہئویل و حہدیس. لہ مانگی سی یمدا چاوم کہوت بہ پیاوئیک زکری خوای دہ کرد
 فہرمووی: السلام علیک یا نبی اللہ گوتم: ئہ تو کئی؟ فہرمووی: منم حہ زہ تی
 ئیدریس مزدہ بی لہ تو ئہی نامینہ کہ حامیلہ بووی بہ سہیددیکئی رہئیس. لہ
 مانگی چوارہمدا چاوم کہوت بہ پیاوئیک دہ تگوت رووحہ. گوتم ئہ تو کئی؟
 فہرمووی: ئہ من ناوم نووحہ مزدہ بی لہ تو ئہی نامینہ کہ حامیلہ بووی بہ صاحبی
 نہصر و فتوح. لہ مانگی بیئجہمدا چاوم کہوت بہ پیاوئیک بونی خوشی دہہات
 و ہک بونی (عود) فہرمووی: السلام علیک یا صَفْوَةَ اللہ. گوتم: ئہ تو کئی؟
 فہرمووی: منم ہہزہ تی «ہود» گوتی: کئی بی بہ میسلی تو ئہی نامینہ کہ حامیلہ
 بووی بہ خاوہنی مہقامی (مہحمود). لہ مانگی شہ شہمدا ہات پیاوئیکی بہ تہ عظیم
 و تہ عجیل، فہرمووی: السلام علیک یا رحمۃ اللہ. گوتم: ئہ تو کئی؟ فہرمووی: منم
 حہ زہ تی ئیبراہیمی خہلیل، مزدہ بی لہ تو ئہی نامینہ کہ حامیلہ بووی بہ
 پیغہ مہرئیکی جہلیل. بہ ہاوشینی حہ زہ تی جوہرہ ئیل. لہ مانگی حہوتہمدا ہات

زاتیکى لاوچاک و فه‌صیح فەرمووی: السلام علیک یا مَنْ إِخْتَارَهُ اللهُ. گوتم: ئە تۆ کئی؟ فەرمووی: منم حەزرەتی ئیسماعیل زەبیح، مزگینی بی له تۆ ئەی ئامینە که حامیلە بووی بە پیغەمبەریکی فەصیح و مەلیح. له مانگی هەشتەمدا چاوم کەوت بە پیاویکی عالی شان فەرمووی: السلام علیک یا خیرةَ اللهُ گوتم: ئە تۆ کئی؟ فەرمووی: منم مووسای کورپی عیمران بەشارەت بی له تۆ ئەی ئامینە که حامیلە بووی بە صاحبیی قورئان. له مانگی نۆهەمدا چاوم کەوت بە پیاویکی موبارەک قەدەم فەرمووی: السلام علیک یا رسولَ اللهُ گوتم: ئە تۆ کئی؟ فەرمووی: منم عیساسی کورپی مریم مژدە بی له تۆ ئەی ئامینە که حامیلە بووی بە پیغەمبەریکی گۆل غونچە دەم و له سەرت لادەچی دەرد و غەم و غوسسە و ئەلەم.

تا «نۆ» مانگە تەواو بوو له هەر مانگێکدا پیغەمبەریک له غەیبەوه مژدەیی دەدا بە له دایک بوونی حەزرەتی محەدەلمستەفا.

یا حییبی کُنْ شَفِيعِي يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمَانَ

أَنْتَ حَقٌّ صِدْقٌ يَا نَسِيَّ اللَّهِ أَمَانَ

أَنْتَ أَحْمَدُ. أَنْتَ أَخِيْدُ، يَا مُحَمَّدُ مِصْطَقِي...

أَنْتَ حَامِدُ، أَنْتَ مُحَمَّدُ يَا حَبِيْبَ اللَّهِ أَمَانَ

أَنْتَ رَحْمَةٌ، أَنْتَ نِعْمَةٌ أَنْتَ نَوْرٌ مَجْتَبِي

يَا شَفِيعُ و يَا مَشْفَعُ سَعْدَ خَلْقِ اللَّهِ أَمَانَ

أَنْتَ سَائِدُ، أَنْتَ فَايِزُ، أَنْتَ طَاهِرٌ مُنْتَقِي

أَنْتَ غَوْتُ أَنْتَ غَيْثٌ يَا صَفِيَّ اللَّهِ أَمَانَ

أَنْتَ نَاصِرُ، أَنْتَ مَنْصُورُ صَاحِبُ النِّصْرِ اللّوَا

أَنْتَ سَائِقُ أَنْتَ صَادِقُ خَيْرِ حِزْبِ اللَّهِ أَمَانَ

أَنْتَ دَاعٍ، أَنْتَ مَسْدَعُو سَيْرِ مِعْرَاجِ الْعُلَا

أَنْتَ وَاصِلُ، أَنْتَ مُوَصِّلُ يَا كَرِيْمَ اللَّهِ أَمَانَ

يَا بَشِيْرُ و يَا نَذِيْرُ وَأَنْتَ بُشْرَى الْاَنْبِيَاءِ

يَا قَوِيٌّ و يَا مَتِيْنُ و يَا أَمِيْنَ اللَّهِ أَمَانَ

رَبِّ صَلِّ رَبِّ بَارِكِ الْاِمَان

للكريم بن الكريم يا حبيب الله امان

يا حبيبي اُسْقِ حَقِي عَوْضَ كَوْثُرٍ بِالِدِّ لَا

يا كريمُ و يا رحيم و أنت لطفُ الله امان

دانہری ئەو کتیبہ دە فەر موی: کاتیک ئەووەل شەوی مانگی مەولوود هات، حاصل بوو له بۆ ئامینه کەیف خۆشی و فەرەح و سرور، له شەوی دوووەمدا موزدەیان دا به حصولی مەقصد، له شوی سێ یەمدا گوتیان: نزیک بوو وهختی کەسێک که حەمدی ئێمە دەکا، له شەوی چوارەمدا دەیفەر موو: دەم بیست تەسبیحی مەلائیکەتان بە ناشکرا، له شەوی پێنجەمدا چاوی بە حەزرەتی ئیبراھیم کەوت له خەودا دەیفەر موو: مژدە بێ له تۆ ئەمی ئامینه بە ظهوری حەیبی خوا، له شەوی شەشەمدا زاھیر بوو نوور له ئەطرافدا، له شەوی حەوتەمدا مەلائیکە مژدەیان دا بە فەرەح و سرور، له شەوی هەشتەمدا نوورم دەدی بە ناشکرا، له شەوی نۆیەمدا بەشارەتیان بە یە کتر دەدا خیف و مینا، له شەوی دەیەمدا دلەم پرووناک بوو وهک چرا، له شەوی یازدەهەمدا دەم بیست زکر و تەسبیحی مەلائیکەتان بە ناشکرا، له شەوی دوازدەهەمدا گویم لی بوو بە زمانی حال گوتیان:

شەوگاری مەینەت لاچوو

عالم له خەم پراھی بوو

دنیا دەگۆرێ زۆر زوو...

رەنگی خۆشی نیشت له رو

نەسیمی ئیحسان بزوت

غونچەیی سەعادەت بشکوت

ئەو شۆ بەری بەیانی

تەفلیکە زۆر نوورانی

عالم مات و حەیرانی

سەر و مالمان قوربانی

پۆزی خۆش بەختی هەلات

پێک هات ئارەزو و ئاوات

وهختی کەیف و شادی هات

زەمانە کەوتۆتە هات

هەوری پەرحەمەت پێکەنی

حەق گەییە دەست خاوەنی

ئامینه موزدەیی داوہ

خودا کۆری پێی داوہ

زۆر شیرین و جوان خولقاوہ

محمدیان ناو ناوہ

سهررداری ئه‌نبیایه	هر چه‌ند تیفله و منداله
ماقوولی لای خودایه	بئی باوک و پار و ماله
هه‌تا تو بئیی وایه...	خاوئن عه‌قل و که‌ماله
تدعریفی له گوتن نایه	له سهر تا پای جه‌ماله
خودا وای کرد موقه‌دده‌ر	نه‌جات بوو له ته‌نگانه
پیو قه‌ده‌می پیغه‌مبه‌ر	عالم که‌وته فه‌ره‌حانه

جا له‌و کاته‌دا خوای گه‌وره ئه‌مری کرد به‌ جوپره‌ئیل فه‌رموی: ئه‌ی جوپره‌ئیل! به‌ ده‌رکه‌وانی به‌هه‌شت بئیی: ده‌رگای به‌هه‌شت بکه‌نه‌وه. ئه‌ی جوپره‌ئیل! بانگ بکه‌ له‌ ئاسمان، له‌ ئه‌رزئی که‌ نزیک بوته‌وه له‌ دایک بوونی پیغه‌مبه‌ری ئاخ‌ر زه‌مان. ئه‌ی جوپره‌ئیل! سئئ ئالاً هه‌لکه‌، یه‌ک له‌ مه‌شریق، یه‌ک له‌ مه‌غرب، یه‌ک له‌ سه‌ربانی که‌عبه‌ت والله.

ئامینه‌ ده‌فه‌رموی: چوار ژن هاتن له‌ ده‌ورم دانیشه‌تن دلخوشیان ده‌دامه‌وه، ته‌ماشام کرد چه‌زره‌تی جوپره‌ئیلی ئمین به‌ ئیزنی رب‌العالمین هات و شابالی به‌ سه‌ر سگمدا مالی فَوْضَعْتُ النَّبِيَّ الْهَادِيَ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَاةً تُنَجِّنُنَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ الْأَهْوَالِ وَالْآفَاتِ وَ تَقْضِي لَنَا بِهَا جَمِيعَ الْحَاجَاتِ. وَ تُطَهِّرُنَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ السَّيِّئَاتِ. وَ تَرْفَعُنَا بِهَا عِنْدَكَ أَعْلَى الدَّرَجَاتِ وَ تُبَلِّغُنَا بِهَا أَقْصَى الْغَايَاتِ، مِنْ جَمِيعِ الْخَيْرَاتِ فِي الْحَيَاةِ وَ بَعْدَ الْمَمَاتِ. إِنَّكَ سَمِيعٌ قَرِيبٌ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ. اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنَّا ثَوَابَ تِلَاوَةِ مَوْلِدِ نَبِيِّكَ الْكَرِيمِ. وَ وَفَّقِ الْمُسْلِمِينَ عَلَى طَاعَتِكَ وَ نَشْرِ الدِّينِ. وَ تَقَبَّلْ مِنَّا وَ مِنْ صَاحِبِ هَذِهِ الْخَيْرَاتِ لِمَوْلِدِ نَبِيِّكَ الرَّحِيمِ بِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ. الْفَاتِحَةِ

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

مه ولودنامه و پیغممهری

ته ئلیفو و مه رحومو

سه یید عبدالله و بلبهری

(سه یید)

ده رجهش بهرز بو

مه لاره حمانی سلینی

نویسته نه و تامادهش که ردهن په ی چاپی

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام بیچۆن قهییوم ئەکبەر
 کارسازی کاران دهههندهی داوهر
 نگارندهی چهرخ نهرز و سهماوات
 تهصویرکیشی تهرح لهوحی مهوجوودات
 نارندهی نهبات جه قهطرهی واران
 نۆمایندهی ذیب زیبای نگاران
 نهققاشی گۆنای دلّفهزای گولان
 چرای روح نهفزای گشت زنده دلان
 کئی سزای نهنای وهصفی نهو پیشه
 وهصفی واصفان هم نهنای ویشه
 کیانان پهیمان ختم المرسلین
 کهردش به رهحمت بهری عالمین
 سهلات و سلام خاصی بی عدهد
 نهوروی دلّ فهزای نووری محمّد
 هم نالو نهصحاب خولهفای راشدین
 نهولاد و نهزواج پاکی طاهرین
 مهشمول بان به نوور پادشای ئەکبەر
 تاقام قهيام به دهوام یهکسهر
 یاران بزاندی مولود رهسول
 شای قاب قوسین شهفاعدت قبول

ریوایت کردہن جمعہ یوہ جلیل
 تہوہ للودش بیّ تہو جہ عام الفیل
 شہوی دوازدهی ربیع الأول
 نامان بہ دنیا موصطہفای مورسل
 جلوہدا جمال نور سہرمدی
 رہوشن کرد زومرہ دینی تہحمدی
 موژدهی بہشارت رہسول خاتم
 سوننتہن کالفرض بین پہی نومہم
 کردہنشان مہولود نیمامان دین
 ہر سالی پہری سہید پاک دین
 پیسہش فرماوان سہید مسعود
 ہر کہ سہیوہی من مہکرو مہولود
 واجب مہبوم سہرکروش شفاعت
 نہجاتش بدہ و جہ روی قیامت
 واتہن تہبوبہکر صددیق تہکرہم
 ہر کس قدرانہیو مہولود خاتم
 کردو بہ تہحقیق بی شک و لاریب
 مہبو رہ فیقم نہراگہی جہنتت
 پیسہش فرماوان ہم نیمام عومہر
 ہرکسہیو مہولود سہید سہروہر
 بگیڑ تہعظیم بہو تہورہن جہلام
 زندہش کردہبو تہی دینی نیسلام
 پیسہش فرماوان عثمان ذی النورین
 ہر کہسہیو مہولود سید الکونین

قهرانی بدۆ بواناش نه بهین
 مه نویساش غه زای پرووی به در و حۆنه دین
 پیسه ش فه رماوان هم ئیمان علی
 هر که سه یو مه ولود رسول جه لی
 بگیرو ته عظیم بهر به رو ئیمان
 بی حساب ملو بهی ره وضه ی جینان
 باز هم شه یخ حسن جه به سرا زه مین
 نه ولیای کامل گه وره ی تابعین
 وات نهر کۆی ئمو خود بهیم مه بی طلا
 مه که رد م مه ولود بهی رسول الله
 باز هم شه یخ جونه یه جه به غدا زه مین
 سید طایفه ی فه خرالعارفین
 وات هر که س خودا که رده بوش قه بول
 بلو بگیرو مه جلیس ره سول ﷺ
 ته عظیمش گیرو به جود و ئیحسان
 خودا موشه ررف که روش به ئیمان
 پیسه نه مه جلیس رسول خاتم
 نیشته بو نه و که س بی زیاد و که م
 مهستی جام مه ی مه عرفی که رخی
 واتن هر که سه یو ته بعش بو سه خی
 موهه بیا که رو ته عام و شه راب
 چراوه و عتر و عود هم قهند و که باب
 به راده رانش جه م که رو یه ک سر
 بوانان مه ولود سه یید سه روهر

حہشرش مہکھران (مع التَّيِّبِ)
 مہنزلس مہبؤ ئعلا علیین
 ہم ئیمام فہخہر پازی فہرماوان
 ئہر وئیؤ مہولود بہ ئاوی پھوان
 ہہر کس بنؤشؤ جہو ماء طہور
 داخل بؤ نہتوی قہلبش ہہزار نوور
 ہم داخل مہبوش دل ہہزار پھحمت
 بہرمار و ہہزار غل و ہہزار عیللت
 گرد جہ بہرہکت مہولود سہرورہ
 نوور و پھزای حہق مہوا رؤش وہ سہر
 باز ئیمام فہخہر پازی فہرماوان
 پازی بؤ چہ نش حہیی لامہکان
 ہہر کہ سہیو مہولود سہیدی سالار
 وانؤ بہ نوقرہ طحلائی سکہدار
 ئہو زہر بکریؤ بہئامیتہی زہر
 حہق مہوزوش و ہنہ بہرہکت و فہرپ
 کیسہی ئہو جہ زہر نمہ بؤ خالی
 فہقیر نمہ گنؤ نمہبؤش تالی
 باز ہم فہرماوان ئیمام فہخرہالدین
 ہہرکس مہکھرؤ مہولود بہ تہمکین
 تہشریف مہبہرؤ سہید سہرورہ
 بہ شوعلہ و جہمال دل فہزای ئہنورہ
 وہیانہی ئہوکس مہولودش کھردہن
 مال و ویش نہپرای پھسول خہرج کھردہن

مه‌بۆ به ره‌حمەت تا ئه‌به‌د به‌یشان
 حەق زیاد کەرۆ عەمرو مالشان
 قەبولش کەرۆ به‌ ئه‌ومه‌تی ویش
 شه‌فاعەت جه‌لای حەق وازوو به‌ریش
 به‌خ به‌خ جه‌و له‌قاو یومن و به‌ره‌کەت
 که‌ ته‌شریف بار و جه‌نابی حەزرت
 باز هەم فه‌رماوان بو زورگی سه‌روه‌ر
 ئیمام شافعی شه‌ریعەت به‌روه‌ر
 هەر که‌سه‌یو بلو مه‌لود حەزرت
 به‌ ته‌حقیق لوان گوڵزار جه‌نتەت
 ئه‌مما پا شه‌رتە به‌ی حویبی ره‌سول
 بلۆ ئه‌و مه‌جلس نه‌ک به‌ دل مه‌لول
 حەزرت وات هەرکەس چه‌نەم موحبەت
 کەرۆ بۆم په‌فییق نه‌پراگە‌ی جه‌نت
 جه‌هەر یانه‌تیوه یا مزگی و مه‌حل
 بوئیۆ مولود موصطه‌فای مورسەل
 مه‌لایک تیپ، تیپ مه‌یانی ئه‌وواری
 مه‌وارنان په‌حمەت و پرووی ئه‌و دیار
 سافین و حافین چه‌نی کەرۆ بین
 هەم موته‌وه‌فون چوار موقه‌پره‌بین
 جه‌ عەرشی ئه‌عزەم سه‌له‌وات و په‌حمەت
 روی ئه‌و کەس مه‌لود کەردەن به‌ عاده‌ت
 موعجیزه‌ی مه‌لووژ بی نه‌هایه‌ته‌ن
 حە هەر کتایبو چه‌ند حکایه‌ته‌ن

صَلُّوا عَلَيْهِ وَ سَلِّمُوا تَسْلِيمًا

حَتَّى تَنَالُوا جَنَّتًا وَ نَعِيمًا

یا گویا که صیده و شیعر وه نایه و

وَ صَلَّى اللهُ عَلَى دُرِّ جَهَانَ بَوْرٍ بَوْرٍ لَه نووری وهی

له عشق شه دهنالینتی ده‌فی دهروش و نای و نه‌ی

فیدات بم نازنین خوم، له به‌رچی لیم نه‌ظهر ناکه‌ی

به ته‌تیری له بی لاله‌ت له جهرگ و دل شه‌ئر ناکه‌ی

به تیری تیژ خوین خارت به چاوی مه‌ست و بیمارت

به نوطقی شه‌ککهرین بارت دلی زارم نه‌کردت حه‌ی

دووچاوی نه‌رگیسن وارت دو زوولفی عه‌نهرین بارت

نه‌گر نه‌مجاره بنوینی ده‌لیم شو‌خه‌ی ده‌لیم شو‌خه‌ی

دلّم بو خالی موشکینت له بو دو زوولفی چین چینت

ذه‌لیل و زاره بو دینت بی‌نایم بو نه‌ظهر ناکه‌ی

له دووری سه‌روه‌که‌ی بالآت له هیجرانی گولی ثالآت

له بو شه‌و سورمه‌که‌ی بالآت بکه‌م گریان و شین تاکه‌ی

له باده‌ی چاوی بیمارت خه‌یالی خالی روخسارت

شوعاعی شه‌معی دیدارت بده‌ر پی‌م یه‌ک پیاله مه‌ی

له به‌ر مه‌ستی دوو چاوانه‌ت دل و روحم به‌ قوربانست

ده‌رژینی چاو له هیجرانه‌ت شه‌تی فرمی‌سک په‌ی ده‌ر په‌ی

له عه‌شقت عارف عاقل دهنالی هه‌ر وه‌کو بول‌بول

له پروژ و شه‌و نیه غافل ضعیف و زه‌رده هه‌ر وه‌ک به‌ی

نه‌گر من ساعه‌تی بالآت بی‌نیم جلوه‌ کاده‌ر سات

موسه‌للم ثابته و نایده‌م هه‌زاران تاج و ته‌ختی که‌ی

عه‌ج‌ب ماوم له بهر حوسنت خه‌دیوی کشوهر حوسنت
 که تۆ نه‌سلی قوریشی مه‌ککی هاشمی قوصصه‌ی
 نه‌بوگه‌و ناییته هه‌رگیز دوورپر مه‌کنونی فاخره
 وه‌کو تۆ له صه‌ده‌ف به‌حری مه‌دینه و ئه‌بطه‌جی مه‌ککه‌ی
 چ نیسه‌ت نیسه‌ت عبدالله‌ی عارف به‌ نه‌سل تۆ
 نه‌بوگه‌ و ناگری نیسه‌ت به‌ ذاتی پاکی تۆ هه‌ی هه‌ی
 خودایا نه‌یکه‌ی ئه‌و پروژه که‌من دوور ب‌م له دیدارت
 به‌ مه‌حضی فه‌ضل و ئیحسانت بده‌ ئه‌و پروژه لیم لاده‌ی

باز یۆ لازه‌مه‌ن موعجیزه‌ی مه‌ولود
 بکه‌رمی به‌یان به‌ ئه‌مری مه‌عبود
 نه‌گه‌ر چی که‌ سه‌یو حوبیش بۆ نه‌ دل
 به‌ری سه‌نا و به‌ند نه‌مه‌بۆ ماتل
 وه‌لی باسی دۆس شیرینه‌ن یه‌قین
 مایه‌ی حه‌یاته‌ن به‌ی دل و به‌ی دین
 خوصوصه‌ن بۆ دۆس په‌سولی خاتهم
 چرای هیدایه‌ت ئه‌ولیا و ئومه‌م
 هه‌ر که‌سه‌یو سه‌لوات بده‌و شای له‌ولاک
 خالق فه‌رماوان مه‌له‌ک جه‌ ئه‌فلاک
 یه‌ک وه‌ ده‌ مه‌دان وه‌ روی ئه‌و سه‌لوات
 سه‌لواتی مه‌له‌ک به‌ غوفران ده‌ر سات
 حه‌زبه‌ت فه‌رماوان هه‌ر که‌سه‌یو نامم
 به‌رانیۆ سه‌لوات نه‌دۆ دیدارم

نہو کہس بہ خیلن دؤورن جہ رہحمت
 بہ تاقیق کوردن گوم، راگہی جہننت
 ہدرکستیو صلوات بدؤم بہ دیدار
 جہ دنیا و عوقبا مہبؤ رہستگار
 نہگر نومہتم یہک سہر دوعای ویش
 کہرؤ بہ صلوات خاستہرہن بہریش
 بہی موہیمی دین یا دنیا صلوات
 نہگر بوانیو حاصل بؤ دہرسات
 بہری دنیا و دین ہم نہذری مہلود
 ہدر کہسیو کہرؤ حاصل بؤ مہقصود
 عادہتین شہریف بیہن موجہرہب
 تہجرہ بہ کریان عہجہم تا عہرہب
 عولہمای عامل کوردن ریوایہت
 جہ یومنی مہلود چہندہیو حکایہت
 یاگنی قہصیدہ و شیعر وہ نایؤ
 شہخصی بی جہ عہدی ہارون الرشید
 جہ بہد نہطواری مثلش نا بہدید
 فاسق و فاجر بہد گؤ بہد رہفتار
 گا قومار بازو گا بی شہراب خوار
 جہ بہد نہعمالی کہس نہبیش نہظیر
 جہ ہیچ نہفعالی نہکہری تہقصیر
 چون دین و دنیا شہ دابی خہسارہت
 نہظہر لیش مہکورد خہلق بہ حہقارہت

ئەمما (صیغه تە یو) خاسش بێ ئەفضەل
 جە وختی ئامای ربیع الأول
 مە پۆشا لباس پوختە نازەنین
 جە سەر تا قە دەم بۆ وەش عەنبەرین
 ئامادە مە کرد پەنگا و پەنگا طەعام
 جە گەرد ئەلوانە یو بە قەدر یۆ تەمام
 مە جلس ئارای مە گرت بە عیززەت
 مە وەندن مە ولود نامە ی ئەو حەزرەت
 کەردە بێش عادەت گرد سأل یۆ بە یتەور
 مە کەردش مە ولود سەید سەرور
 حویبێ مە ولودش تەمام بێ کامەل
 ئەو حویب و ئەو شەوق لێش نەبێ زائیل
 ئاخر بە تەقدیر پادشای وە دوود
 وە فاتەش فەرما جە وادە ی مە ولود
 چون جە لای مەردم فاسق بێ ناپاک
 کەس ناما بە راش بسپاراش بە خاک
 لاشەش ماتەل مەن کەس لێش نە پەرسا
 مەردم واچینش یەهود یا تەرسا
 دیشان صدایە یو جە عەرشێ ئەعظەم
 ماچو یا ئەهلی بەصرە زوودەر دەم
 جەم بیدی پە ی دەفن ئەولیای کامەل
 تە کفینش کەردی بە نەوعی ئەفضەل
 مؤمنان شار حاضریین جە و دەم
 بە عطر و عەبیر خاصی موختەرەم

ئەسپۆ بئى سەرکەش پەپەند و طەبیار
 چون ئاھو مەویدرد نەدەشت و کۆسار
 ھەر چەند ئەو جوان بەزۆر و قووەت
 مەکیشا لغام ئەسپى بئى موروەت
 بە تەر تەر ئەو ئەسب توند مەبئى پەدى تاو
 جە توندی طەیران نەمەبئى سیر ئاو
 پەرى تەماشا مەخلوقات صف صف
 نگای ئەو سەوار کەردەن ھەر طەرەف
 سواری شیرین بپریش تەمای ویش
 راکب و مەرکەب مەویدران بئى خویش
 مەدرا بئى نە پاش طفلسپۆھ شیرین
 دڵ فەزای دڵ بەند تەمام نازەنین
 سونبول موففەعل مشکى نەورەستەش
 نەرگس شەرمەندەى دو دیدەى مەستش
 جەببى قورص نور لەقاي سوبحانى
 نە مام باغچەى فەزای پوحانى
 عارض گول وەرەق سورشتەى قودرەت
 لیو لەعل یاقوت خەزینەى دەولەت
 دەھەن چەشمە سار، مای زیندەگانى
 داندان مروارى چەرمە و نورانى
 ئەبرۆى ھیلایش چوون نون و قەلەم
 بەدیع صنەتە یو جە سەر تا قەدەم
 قامەت و ینەى ئەلف سەر لەوحى ھەستی
 سەرمەشقی عرفان خودا پەرهەستی

به‌و شیوه‌ی شیرین جه سهر تا دامان
 کهوت نه ژیری پای ئه‌سپی ئه‌و جوان
 قابض دهس کیشا بهر ئاوردهش پړوچ
 به‌ردهش په‌ی جه‌ننه‌ت به هه‌زار فطوح
 فه‌رزه‌ندی دلک‌ه‌ش پادشای به‌غدا
 په‌ی ئه‌و نه‌وره‌سته‌ی گه‌نجی بی‌ی به‌ها
 چون ئه‌ی غه‌زلین که‌رد ئه‌سپی ئه‌و جوان
 مدراوه ده‌رلا جه توندی طه‌یران
 ده‌رساعت خه‌به‌ر به‌رده‌شان په‌ی شا
 مه‌رگی ئه‌و فه‌رزه‌ند جه‌بین وینه‌ی ماه
 بیزار بی جه مولک لا به‌رد ته‌خت و تاج
 ده‌ردهش بی‌ی ده‌رمان زامش بی‌ی عیلاج
 شیوه‌ن کهوت سه‌رای پادشای سالار
 په‌ی مه‌رگی فه‌رزه‌ند دل‌به‌ندی نازار
 واتش باوه‌ردی په‌ریم ئه‌و قاتل
 تا چه‌نی فه‌رزه‌ند که‌رؤش موقابیل
 ده‌رسات مه‌ئوران په‌وان بین په‌ی شار
 گرتشان به‌سه ده‌س ئه‌و جوان سوار
 واتن نه‌وه‌ی شا ئه‌سپی تو کوشته‌ن
 سه‌رتا پای ته‌نش به هون ئاغشته‌ن
 شا جه کوشته‌نت نه‌دارو درینغ
 جه‌رگت وینه‌ی ئه‌و موشکاوؤ به تیغ
 ده‌ر لا ئه‌و جوان هورگیلا جه ره‌نگ
 چون سه‌نگی سیاه ماتم بی بی‌ده‌نگ

وات یا نیلاهی هیچ نیدن عیلاج
 به غه‌یر جه ئه‌عجاز شای عالی معراج
 نه‌گه‌ر نه‌جاتم من بۆم جه‌ی قیتال
 مه‌که‌رو مه‌ولود محمّد هر سال
 به‌ی ته‌وره هر دهم مه‌که‌روش نیه‌ت
 جه‌ پۆحی په‌سول مه‌واستش هیمه‌ت
 چون صدقش صاف بی‌ حه‌زرت که‌رد قه‌بول
 بی‌ به‌ نه‌جاتش حه‌زرتی په‌سول
 به‌ردشان حوضور پادشای عاده‌ل
 موعجیزه‌ی مه‌ولود خه‌شمش که‌رد زائیل
 شا، دیا چیه‌ری پاکی ئه‌و جوان
 مدیۆ زه‌ردبینه‌ی ویننه‌ی لیمو وان
 خه‌شمش ته‌بدیل بی‌ شادیو به‌شاره‌ت
 واتش ئه‌ی جوان صاحب ئیشاره‌ت
 من خه‌شمی سه‌ختم ته‌بدیل به‌ می‌هره‌ن
 ئینه‌ چه‌ فه‌نده‌ن که‌یده‌ن یا سی‌هره‌ن
 ده‌رساعت لاشی، بیم ئه‌و جوان
 چون طوطی فه‌صیح ئاماوه‌ زوان
 وات ئه‌ی شا جه‌ سی‌حر شانم ئازاده‌ن
 له‌وحم جه‌ نقوش فه‌ند و فیتل سادهن
 وه‌لی چون زانام سه‌ختم ته‌قصیرم
 به‌سته‌ی دام سه‌خت قه‌زاوته‌ قدیره‌ن
 جه‌ی ته‌نگانه‌ی سه‌خت هیچ نیدن عیلاج
 به‌غه‌یر جه‌ ئه‌عجاز شای عالی معراج

ٴاوردم نہ دل نیہ تی مہولود
 ہر سال بکھرون ہر چہیم بؤ مہوجود
 ٴلہت خوداون کہردہنش قہبول
 ہیمہتش کہردن ہزرتی رہسول
 باقی والسلام بہ تون ئختیار
 بازیم یا بوشیم من نہدار و چار
 شا، بؤسا گہردن جوانی دلہند
 نازدا کہرد جہ ہون ٴو شیرین فہرزہند
 ہزار ٴشرہفی طہلاً بہخشا پیش
 تا کہرو مہولود گرد سالی پہی ویش
 موعجزہی مہولود پاسہش کہرد ئمداد
 نازاد بی جہ ہون ٴو تہنگانہی باد
 صلوا علیہ و سلموا تسلیم
 یوتہر جہ ٴعجاز مہولود رہسول
 شای قاب قوسین شہفاعدت مہقبول
 بیہن جہی ورتہر جہوانی شیرین
 صاحب سہعادت پاکیز و پاک دین
 حویی مہولوودش ٴوہند بی نہدل
 دائم و درہم نمہ بی زائیل
 وختی کہ ٴاما ربیع الأول
 تہدارہک مہکہرد ٴو جوان ٴہفضل
 مہجلس ٴارای مہکہرد ٴو دلہند
 جہ نوقل و نہبات جہ خورما و جہ قہند

مه‌دا به خه‌لکان طه‌عام و که‌باب
 گۆناگۆن ره‌نگ ره‌نگ فره و بی حساب
 هه‌ردهم به ته‌وری و به ته‌رزپۆ عه‌جبه
 مه‌ولود مه‌وه‌ندهن به شادیو طه‌ره‌ب
 سه‌راپای ئه‌و ماه ربیع الاول
 مه‌که‌ردش مه‌ولود موصله‌فای مورسه‌ل
 یانی به هودی بی جه هه‌مسایه‌ش
 سه‌رمایه‌ش ده‌س که‌وت یه‌هود جه سایه‌ش
 زه‌نی ئه‌و یه‌هود به‌ر ساجه شوی ویش
 واتش ئی ئه‌هله که‌و تپینی ته‌شویش
 هه‌ر سال ماوه‌ران مه‌خلوقات صف صف
 طه‌عامشان مه‌دان مایه‌شان ته‌له‌ف
 نه‌مزه‌جی ضه‌ره‌ر نه‌فعه‌شان چیشه‌ن
 ته‌مام جه‌ی خه‌یال خاطهرم ریشه‌ن
 شوش وات ئی ئیسلام ده سورش پاسه‌ن
 هه‌رکه‌سه‌یو جه سه‌ر دینی ویش پاسه‌ن
 شه‌وی دوازه‌ی ربیع الاول
 ئامان به دنیا په‌سول ئه‌فضه‌ل
 سه‌راپانه‌ی ماه که‌رده نشان عاده‌ت
 مه‌که‌ران مه‌ولود گرد جه‌و به‌شاره‌ت
 ئومیدشان هه‌ن جه روی قیامه‌ت
 پیغه‌مه‌ر په‌یشان که‌روۆ شه‌فاعه‌ت
 زه‌ن وات به خودا عاده‌تشان خاسه‌ن
 مه‌علومه‌ن ئه‌ی دین دینیوی پاسه‌ن

نهوژن چہنی شویش ہہردوشین نہخواب
 ژن دیش یہک شہخصیّ جہمالّ چون ٹافتاب
 چون شوعلہی خورشید دیار دا جہ دوور
 جہبالای سہرش مہزیو شہمعی نوور
 نہو نور چہنی عہرش پہیوہستن بہہم
 جہ دەورا دەورش فریشتهی نہکرہم
 گرد پاکیزہ خوو سہر تا پا شیرین
 گرد میسکین نہفس گرد جہمالّ نورین
 گرد بہ دہن لہتیف رّوآح نہفزای دلکەش
 گرد مہستی لہقای سہرا پای بیغەش
 چون مای چوارده پپر جہ لہطافت
 نزدیک بیّ وہ نہش شہرف و پرحمەت
 چون شوعلہی ٹافتاب وہختی بہیانی
 جہمالیّ حہزرت بہ میہرہبانی
 سہرتا پای بالاش شانوشہرفہن
 صافی بیّ سایہ جہ ہہر طہرفہن
 رّوآحہن ریحانہن باغہن جہننہتہن
 وہہارن گوژار فہزای پرحمەتہن
 جہ سہرتاوہ پا سروشتہی نورہن
 واسطہی سروشت غلمان و حورہن
 جہ مینش یا جام صاف نہنورہن
 یافجری صادق نہجمی سہحہرہن
 چون ژن ئی جہمالّ شیرین دی بہ چہم
 جہ نار حویش بیّتاو بیّ دہردہم

پەرساش ئەی شەخە کین نامش چێشەن
 بەیتەور جە مألش ریشە ی دلکشەن
 واتشان پیغممەر ئاخەر زەمانەن
 محمد ئەحمەد خیرالانامەن
 ژەن وات داخۆ من ئەر حەرفی چەنەش
 بە پەرس و یانی سەخت نە یووہ نەش
 واتشان نا ئۆشە خەس خولقش کەریمەن
 بی تەککە بورەن عەطاش عەمبەن
 ھەر چی مە پەرسی مەدەرۆت جە واب
 ھەم مەوزووت نە سەر رای خەیر و صەواب
 ژەن وات یا پەسول من فیدای پات بو
 پووحم وە سەرگەرد خاکی پای پات بو
 ئایا توجە من مە کەری قەبول
 داخڵ بون بە دین پاکت یا پەسول
 حەزرت فەرماوا مەقبولەن جەلام
 موشیۆم تو، بەینە ئی دینی ئیسلام
 بەنەت موزدە بۆ جە رۆی قیامەت
 چەنی ئەوممەتم کەروت شەفاعەت
 زانام بە ئیخلاص تلامینە، نەدین
 پەوکایم ئەرمانان جە مائی نورین
 کەلیمە ی شادەت بەو تەعلیم کەردش
 شەربەتی نورین شەھادەت وەردش
 خوشا بە حالش بیدار بی جە خا
 جە عەشقی بالائی پەسول بی بیتا

به‌یان که‌رد به‌ی شویش نه‌ی خاوی شیرین
 نه‌ویج هم به‌یته‌وردیه بی‌ش یه‌قین
 هه‌ردویشان دیسان هم نیمان ئاوه‌رد
 ویشان جان فه‌دای ره‌سول الله که‌رد
 جه‌و دما هه‌ر سال جه‌ واده‌ی مه‌ولود
 ته‌داره‌ک مه‌که‌رد جه‌ جنس و نقود
 مه‌که‌رده‌ن مه‌ولود سه‌بید سه‌روه‌ر
 سالار زومره‌ی روی ده‌شتی مه‌حشر
 هه‌تا که‌ هه‌ردوو وه‌فات که‌ردشان
 جامیو جه‌ شه‌ریه‌ت ره‌زاوه‌ردشان
 صلوا علیه و سلموا تسلیما
 حتی ننتالوا جنتا و نعیا

وه‌ختی خوداوه‌ند پادشای نه‌کبه‌ر
 که‌رد ئیراده‌ی خه‌لق روح پی‌غه‌ممه‌ر
 نورئ جه‌ جه‌مال دل رو‌بای نه‌نفه‌س
 جه‌ویش جیا که‌رد پادشای نه‌قده‌س
 خولوقناش جه‌و نور روحی محمّد
 صلوات و سه‌لام وه‌ نه‌ش بایی هه‌د
 به‌ ته‌دبیری ویش پادشای عه‌لام
 نه‌و نوری نه‌نوه‌ر که‌رد به‌ سی‌ نه‌قسام
 خه‌لقش که‌رد جه‌ قسم نه‌وه‌ل شای له‌ولاک
 باز چه‌نی نه‌پرواح ئالو به‌یتی پاک

جه قسم دووهم نه‌زواج و نه‌صحاب
 نه‌بی‌ک‌کرد سروشت شای نه‌قد‌ه‌س جه‌ناب
 جه قسم سووهم پ‌و‌حی موحیان
 نه‌بی‌ک‌کرد سروشت پادشای سوبحان
 دیسان جلوه‌ک‌کرد پ‌و‌حی پیغم‌مه‌ر
 سروشت بی نه‌پ‌رواح نه‌نیا یه‌ک‌سه‌ر
 جه و دم ک‌کرد سروشت پادشای نه‌حد
 به قودره‌تی ویش پ‌و‌حی موحه‌مه‌د
 هیچ نه‌بی نیشان جه که‌ون مه‌کان
 جه‌له‌یل و نه‌هار نه‌مکنه و زه‌مان
 نه‌ع‌رش نه کورسی نه خو سه‌ماوات
 نه حور نه قوصور نه نه‌نهار جه‌نات
 نه‌صه‌وتی ته‌سیب جه‌رگه‌ی مه‌له‌کووت
 نه ناله نالای نی زومره‌ی ناسوت
 نه شهرق و نه غ‌رب نه شه‌مس و قه‌مه‌ر
 نه تاثیر بورج نه زیبی نه‌خته‌ر
 نه صحنی باغان نه فه‌زای گولان
 نه سوزه‌ی نه‌وای نه‌غمه‌ی بولبولان
 نه ناز جه مه‌عشوق نه عاشق نه‌یاز
 نه ره‌قیبی چه‌پ نه خه‌لوه‌ت نه‌راز
 نه کوفر و عیصیان نه‌قبور نه‌نار
 نه‌بیم نه نه‌ومید نه داد و هاوار
 نه جه‌فای خه‌زان نه سه‌ردی زه‌مان
 نه صه‌فای وه‌هار نه گه‌رمی تاوسان

ئەو سا حەق حەزکەرد رۆحی محمد
 بەدەرۆش تەرکیب هەم چەنی جەسەد
 دەرلا ئەمرش کەرد پادشای مەعبود
 جەمیعی ئەجسام ئاما ئەو وجود
 رۆحی موحەمەد کیاست دلێشان
 تا قەبول کەرۆ جەمی ویش لێشان
 نە جەمع زومرە ی ئەجسام دلەند
 موحەمەد جەم ویش کەردش پەسەند
 حەق واتش پەنە تۆنی موحەتەبا
 رۆح و جەسم و تۆن نامش موصطەفا
 هەرچی جە مەوجود من ماروش پەدید
 پە ی خاترو تۆ کەروش ئافەرید
 مەعلوم بۆ جەلات لولاک لولاک
 بە تەحقیق لما خَلَقْتُ الْأَفْلاک
 پە ی پەزاجوی ویم گەردم کەردەن خەلق
 من ویم پەزای تۆ جا مارو ئەلحەق
 جەودەم ئەمرش کەرد بە ئەجسام دیسان
 گەرد جە عیلمی غەیب ویش مەبی پەنەهان
 ئەوسا صەد و چل هەزار سأل ویدەرد
 رۆحی محمد حەمد و تەسبیح کەرد
 دیسان نەظەر کەرد جەهان ئافەرین
 وە رۆحی ئەنوەر ئەعلا ی نازەنین
 پەنج دفعە بەردش سوچدە ی ذاتی حەق
 واجب کەرد پەنج فەرز نەما، شای موطلەق

ئەو پوڤحی نورین بە ئەمری قودووس
 سوروشت بی طهیری بەویندی طاووس
 جە حەبای حوزور پادشای ئەکبەر
 عەرەق کەرد ئەو پوڤح سەراپا یەکسەر
 جە پەشەحە ی فەرەش خەلقش کەرد دەردەم
 عەرش چەنی کورسی لەوح چەنی قەلەم
 جە پەشەحە ی سێنەش ئەو پاکی سروشت
 سوروشت بی ئەرواح پیڤەمەران گشت
 چەنی عولەما و صولەحا یەکسەر
 باز هەم شوهدا و صەحابە ی ئەنوەر
 جە پەشەحە ی ظەهرش خەلق کەرد بەو دەسور
 کەعبە ی موعەظەم هەم بیت المعمور
 «بیت المقدس» چەنی مەزگیان
 ئەنبیای کرام سوروشت کەرد دیسان
 جە پەشەحە ی نورین حاجیش دەرسات
 خەلق بی مؤمنین چەنی مؤمنات
 جە پەشەحە ی بالاش ربّ العالمین
 خەلقش کەرد مەخلوق ئاسمان و زەمین
 صلوا علیه و سلموا تسلیما
 حتی تنالوا جنتا و نعیمنا

هم ئیمام علی کرده‌ن ریوایه‌ت
 جه و دما خالق صاحب عه‌ظمه‌ت
 دوازده حیجاب خه‌لق کرده‌ن دهر ساعت
 ئه‌وه‌ل خولقونا حیجاب قودره‌ت
 په‌رده‌ی عه‌ظمه‌ت حیجاب مینه‌ت
 حیجاب په‌رحمه‌ت په‌رده‌ی سه‌عاده‌ت
 په‌رده‌ی مه‌نزله‌ت په‌رده‌ی هیدایه‌ت
 په‌رده‌ی نوبوه‌ت حیجاب په‌فعه‌ت
 حیجاب تاعه‌ت په‌رده‌ی شه‌فاعة‌ت
 سورشت کرده‌ن یه‌ک به‌ک به‌قوه‌ی قودره‌ت
 جه په‌رده‌ی قودره‌ت دوازده هزار سال
 ته‌سبیحاتش کرده‌ن ئه‌و شیرین جه‌مال
 ته‌قدیس کرده‌ن په‌ی ذات باری ته‌عالا
 مه‌وات (سبجان ربّی الاعلا)
 یازده هزار سال ئه‌و صاحب حیشمه‌ت
 ته‌سبیح کرده‌ن نه‌توی په‌رده‌ی عه‌زه‌مه‌ت
 مه‌وانا دم دم ئه‌و صاحب سه‌فا
 (سبجان عالم سرّ و اَخفا)
 هم ده هزار سال ئه‌و صاحب ده‌ولت
 (تسبیح) وه‌ند نه‌توی په‌رده‌ی مه‌عرفه‌ت
 مه‌وات (سبجان الرفیع الاعلی)
 یا ره‌بی په‌فعه‌ت هر په‌ی تون ئه‌ولا
 هم نو هزار سال ئه‌و صاحب مینه‌ت
 تسبیح کرده‌ن نه‌توی حیجاب په‌رحمه‌ت

موات (سبحان الروف الرحيم)
 هر لایق به تون ته عزیزم و ته کریم
 باز هشت هزار سال تهودی که رامهت
 (تسییح) کرد نه توی حیجاب تا عت
 هر دم مهوانا (تسییح) مه قبول
 (سبحان مَنْ دَائِمٌ لَا یَزُولُ)
 هم هفت هزار سال تهوشای نبووهت
 (تسییح) کرد نه توی په دهی مه عریفت
 سبحان ذی الملک (هم) ملکوت
 ئادهن پادشای حیی لا یموت
 هم پنج هزار سال شای ذوالعنایت
 (تسییح) وه ند نه توی په ردهی هیدایهت
 مهوانا هردهم به فزل و ته کریم
 (سبحان ربّ ذی العرش العظیم)
 هم چوار هزار سال شای ذی فتووهت
 (تسییح) وه ند نه توی حیجاب په رفعت
 هر دم مهوانا شای صاحب ناموس
 (سبحان الله الملك القدوس)
 هم دو هزار سال هردهم هر ساعت
 (تسییح) وه ند نه توی حیجاب تا عت
 هردهم مهوانا سهیدی مه سعوود
 (سبحان الله الملك المعبود)
 نهوسا په فعتش کرد شای صاحب قودرهت
 نووری محمّد لای به حری په حمدت

قہلم عہرزش کرد بادشای نہجہل
 من چیش بنویسو وہ روی لہوح نہوہل
 فہرما نہوہل لا الہ الا اللہ
 دووہم محمد ہم رہسول اللہ
 دہر ساعت قہلم نالاً و شیہ جہہوش
 جہ شادی نہوہل نیسہ قہلم بی خاموش
 سد سال بی بیہوش قہلم بہ یکجار
 جہ خاوی شیرین نہوسا بی بیدار
 وات یا نیلاہی مہولای تہحت و فہوق
 من سوتا، بہ تاو نووری سدوای عشق
 مہعلومن کہ توہی فہردی بی مانہند
 بی تاتہ و نہدا بی ژہن و فہرزہند
 (واحد لم یلد) ہم وہ لم یولد
 لم یکن لہ کفواً احد
 ہم حہی قہیوم بیلازہوالی
 واحد لا شہریک شای ذوالجلال
 نہمما مہزان و من محمد کین
 نامش چہنی نام توہین قہرین
 حہق وات یا قہلم بہ ذاتی قہدیم
 ہم بہ عیززت و ذوالجلالی ویم
 بہ یکتایی ویم واحد و نہحد
 نہگہر نہمہی پوچی محمّد
 نہعہرش نہ کورسی نہ جہنہت نہ نار
 نہ نہرز و نہما نہ لہیل و نہہار

نه بیم نه ئومید نه گهرم و نه سهرد
 هیچ ما سیوای وئیم خهلقم نمه کرد
 پهی خاتری نهو گردهم کردهن خهلق
 سهراپای عالم جه تحت تا به فهوق
 باز دیسان قهلم بی مهست و مهدهوش
 جه شیرینی نام محمد خاموش
 دیسان بیدار بی به ئه مری نه حد
 ئه مرش کرد سه لام کهره وه محمد
 جیاتی مه حبوب جهواب سه نده وه
 فه رزی جهوابش په یمان مه نده وه
 دیسان ئه مرش کرد نویستش قهلم
 هه رچی وجود ئارد جه کونهی عده م
 به ری مو تیغان نویسی جه نته ت
 دوزه خ نویسیا پهی ئه لی مه عسیه ت
 چون یاوا وه لای نه وممه ت محمد
 ئیلهام کرد وه نهش پادشای نه حد
 بنویسه امه (همه) مذنبه
 وَ رَبُّ غَفُورٌ تَلَّكَ آيَةٌ
 صلوا علیه و سلموا تسلیما
 حتی تنالوا جننا ونعیا

نہ زہر کھردن نور پاکسی محمّد
 صلّات و سلام وہ نہش بان بی حد
 نہو نور مہدرہوشا چون شمس و قمر
 نہوان شوعلیّین جہو نور نہنوہ
 چوار نہنگوشت نادم جہو نور شوعلہ سہند
 مہدرؤشان یک یک پگ پگ و بہندبہند
 نادم وات نینہ محمد نامن
 یا رہب نہو چوارہ مہزانو کامن
 وات ووستا «بویہ کر» بیئسہر عومہرہن
 خینسہر عوثمانہن نیہام حہیدہرہن
 بزانیہ ہر چوار یاری رہسولہن
 جہلای خوداوہند ہر چوار مہقبولہن
 جہو دمای نادم بہ نیغوی شہیتان
 گہندوم وارد بہرشی جہرہولہی جینان
 نہو نور نہعزم بہرشی جہموشتش
 نہقل کہرد لوانہ حوجرہی پہشتش
 نادم و حہووا نامان بہ زہمین
 سی سہد سال زاری کہردن بہ غہمین
 وہختی ہر سانش مہپڑان بہوار
 مہویہردن زہمین بہوینہی نہنہار
 جہہرساتئ نہو میوہ و نہباتات
 خالہق کہردش سہوز پہری مہخلوقات
 روی و جہ سوجدہ مگرہوا بہزار
 جہ دہرگای بی چون حہیی کہرہمدار

دیش جه ساقی عدرش بادشای ئه هده
 نـوـیـسیـان (الله ره سول محمّد)
 ئادهم یا ره ب به عشق محمّد
 ببخشی گونام واحد و ئه هده
 جوش دا، ده ریای په حم جیهان ئافه رین
 جو بیریلی ئهنوهر کیاست روی زه مین
 فه رما یا ئادهم سه ر هورده نه خاک
 خاله ق توش به خشا به شاه له ولاک
 به شه راقه تی موسته فای موختار
 خالق توش به خشای بییه ی ره ستگار
 هه ر کس مه وانو نامی محمد
 یاره ب تو به خشیش ئه ر نیکه ن ئه ر به د
 خودای فه رما وا ته نها نه فسی ویت
 چیمه ت ته له بکه رد ئیمه یچ به خشا پیّت
 ئه گه ر مه واتت ته مام گونابار
 مه خلوقم به خشا به شاهی موختار
 صلوا علیه و سلموا تسلیم
 چون که رد ئیراده قه بیوم ئه کبه ر
 بکه رو زاهر نوری پیغه مه ر ﷺ
 بابش عبدالله عه زمش بی مه حکم
 تا به یدا که رو هام جوفت هم دهم
 وات به ئه دای ویش ژه نیو با که مال
 حه سیب و نه سیب هم ساحب جه مال

قورویشی عه‌رب جه نه‌قره‌بای ویم
 به‌سه‌د عزیز و ناز باوه‌ردی پریم
 نه‌دایش وات فرزند به‌دیده و به‌گیان
 (بالرأس و العین) جا مارو فرمان
 هور ئیزا وه پا چا در کیشا سر
 گیلآ نه‌قره‌بای قورویش سه‌راسه‌ر
 نه‌زهر که‌رد ژه‌نان کنا چه‌ی دل‌به‌ند
 هیچکام چه‌ی خاتر نم‌بی‌په‌سه‌ند
 ئیللا ئامینه‌ کناچه‌ی وه‌ه‌ب
 (بن عبدالمناف) قورویشی نه‌سه‌ب
 حوسنا و نازه‌نین ماقولی نه‌نوه‌ر
 مه‌دره‌وشا چون شه‌وق ستاره‌ی سه‌حه‌ر
 بنا به‌ ته‌قدیر حه‌یی ره‌ببانی
 ئیجابه‌ت که‌رده‌ن به‌ شادومانی
 چل مثقال نوقره‌ چل مثقال تلاً
 داشان به‌ ماره‌ی چه‌نی چند کالآ
 صلات و سه‌لام چون دانه‌ی گه‌وه‌ر
 لیت بو یا ره‌سول شافعی مه‌حشر
 صلوا علیه و سلموا تسلیمآ
 حتی تنالوا جتنا و نعیمآ

جه ودهم كاهینان بهیان كهرد ئه حوال
 جه ملی ئامینه شای بولهند ئیقبال
 جه سه دشان بهی بهرد زه نانی قوروش
 جه گمردین جه سرهت تال بی لیسان عیش
 به خسوسدن ئاما فاطمه ی شامی
 تاكه بو ئه دای ئه و نووری نامی
 زه نی عالیمه حوسنا و نازهنین
 جه ده وله تمه ننی نه پیش هم قهرین
 تابورپرش مه دا ئه و دوری مه کنون
 بیینه تو ی سه ده ف ئامینه مه خزوون
 زاناش گیلاره به هزار جه سرهت
 به به نهان کاغز نویس لای جه زه رت
 مه زمون نامه بهی ته ور بی ته رقیم
 مه كهرد جه ره سوول پادشای جه کیم
 كه من بییم چند سال نه په روی حیجاب
 بییم مال و جه مال فره و بی حساب
 چند شاهان کیاست بهی خاستگاری
 نه كهردم قه بوول جه ئینتزاری
 چون زانام وه عده زوه ور بی نزدیک
 ئامام خودا وهند كهرد انیش خه ریک
 جهی سه عاده ته بیانا ئومید
 وه لی عه رزم هه ن به تو م هه ن ئومید
 قه بولم كهری تو به ئه دای ویت
 تا مه حشر جه داخ نه بام شهیدا و شییت

کاغذدا بہ دس عبدالمطلب
 تا کہ ریشید بوئو نوری غالب
 بہ میہر وشہ فقہت حہزرت رسول
 بہ ئہدائفا تیمی شامیش کرد قہبول
 خودا و ہند عہ تاش کردہ بی یوتہر
 بہ زور و بازو مہ بو میہ سہر
 ئہو نور مہدرہ وشا جہ لای ئامینہ
 چون خورشید دو شہوق بہ روی ئاینہ
 صلوا علیہ و سلموا تسلیما
 خودا ئہ مرش کرد تا وہ سہر ئہ ملاک
 جو برہ ئیل جاردہ، نہ زومرہ ی ئہ فلاک
 حاملان عہرش (سِدْرَ الْمُنْتَهَا)
 چہنی حوریان (جَنَّةَ الْمَأْوَا)
 واتہن خودا و ہند وادہی شای موختار
 الحمد للہ ئاردهن بہ دیدار
 خودا ئہ مرش کرد جو برہ ئیل ئہمین
 چہنی چند ہزار مہلک شین زہمین
 شہیتانان وستہن جہ زیرہ و جیبال
 پہری حیفری حہمل شای بولہند ئیقبال
 ئہ مرش کرد پیشان حہیی لا یہ موت
 جاردان بہ زہمین تا بہ گاو حوت
 قہرار گرتہن نوور سہید خاتہم
 نہ بہ تنی مادہر ہور گیر یا ماتہم

ئامینه واتش چون یاوا شش ما
 هاتیفیو جه غهیب به من دانیدا
 وات ئاماده به بهی ویت به ساکن
 بهری تهو هاللد تیغلی ساحب یومن
 موددی حملی من چون یاوا هفت ماه
 عبدالمطلب وات به عبدالله
 وهختن بهیدا بو تیغلی بی وینه
 هور بیزه لوه بهری مه‌دینه
 بستان چهن بارجه خورما چه‌سپان
 باوهره بووه بهری شاره‌بان
 لوا مه‌دینه ئه‌ستانا خورما
 خوداوه‌ند کیاست بهری نه‌وقه‌زا
 به ئه‌مری خالق ئه‌رز و سه‌ماوات
 گیلآوه جه‌را ئه‌و که‌ردش وه‌فات
 شیوه‌ن که‌وت نه‌ جمع‌گرۆی فریشتان
 سه‌را پا بی عه‌یب جه‌ نوور سروشتان
 هه‌ریو جه‌لایی که‌ردن مونا‌جات
 نه‌ ده‌رگای بی‌چوون (قاضی الحاجات)
 عه‌رز که‌رده‌ن یا حه‌ی ده‌رون بریانیم
 وه‌ی ته‌ور مه‌وینی دید گریانیم
 تو مه‌حبوبی ویت و سته‌نت یه‌تیم
 توویت مه‌زانی یا حه‌یی که‌ریم
 وات به فریشتان شای (عالم الغیب)
 قه‌ولی من پاسه‌ن بی شک و لاریب

من و یم خاسته‌رم جه تاته و نه‌داش
 من و یم حافیز و ناسرو مه‌ولاش
 صلوا علیه و سلموا تسلیما
 جه و دما نه‌داش که‌رده‌ن ری‌وایه‌ت
 (آمینة الخیر) شیرین حسیکایه‌ت
 فه‌رماش نه‌وه‌ل مای جه‌لمم بی په‌جه‌ب
 شه‌وی و تانی دیم خاوی عه‌جه‌ب
 دیم شه‌خسی ئاما بو‌وه‌ش نورانی
 سه‌رتاپا له‌تیف و ینه‌ی روحانی
 وات یا محمّد مه‌رحه‌به‌ن له‌به‌یک
 صلوات و سه‌لام جه‌ حق بو‌ت عه‌لیک
 واتم تو‌کیینی نه‌ی شه‌خسی شه‌ریف
 مه‌لیح نورانی سه‌راپا له‌تیف
 وات یا ئامینه‌ ئاده‌مول به‌شه‌ر
 موژده بو‌ حه‌ملت هه‌ن خیر البشر
 فه‌خری په‌بیع و موضهر. حه‌ملی تو‌ن
 (سیّد البشر) هه‌م ئی تیغلی تو‌ن
 جه‌ ماه دو‌وه‌م شه‌خسی بی په‌یدا
 واتش الس‌لام یا رس‌ول الله
 واتم تو‌کیینی مه‌رامت چیشه‌ن
 راس په‌نهم و اچه‌ دل بو‌ر نه‌ندیشه‌ن
 واتش من شی‌تنا نه‌نیای جه‌لیل
 حه‌ملی تو‌ن ساحب حه‌دیث و تاویل

جه ماه سوووهه شه خسی تهر چون ماه
 واتش (السلام یا نبی الله)
 واتم تو کینی واتش من ئیدریس
 ههملی تۆن بهری ئهنبیا ره ئیس
 ههه ماه چوارهه شه خسی خوش له قا
 واتش (السلام یا حسیب الله)
 واتم تو کینی فهرما محم نوح
 ههملی تۆن ساحیب نه سرهت و فحوح
 جه ماه ششهم شه خسیو تهر ناما
 واتش (السلام یا رحمة الله)
 واتم تو کینی نهی شه خسی جه لیل
 واتش من جه ددت ئیبراهیم خه لیل
 ئامینه ههملت خاسه ی ئینسانه
 یانی پیغه ممر جه لیل و شاننه
 ههه ماه ههفتهه شه خسی بی پهیدا
 واتش (السلام خیر خلق الله)
 واتم تو کینی نهی شه خسی مه لیح
 واتش من جه ددت ئیسماعیل ذه بیح
 ئامینه ههملت نه بی مه لیح
 ساحیب قورئان و قهولش سه حیجه
 ههه ماه ههشتم شه خسی تهر چون ماه
 واتش (السلام یا صفوة الله)
 واتم تو کینی نهی موباره ک شان
 واتش من نامم موسای بن عمران

هملی تو گوره‌ی پیغه‌مه‌رانه‌ن
 محمد ره‌سول ساحیب قورئانه‌ن
 هدم جه‌مای نوه‌دم شه‌خسی تهر چون ماه
 واتش (السلام یار سول الله)
 واتم تو کینی نه‌ی شه‌خسی نه‌کره‌م
 واتش من نام عیسی‌ی بن مریم
 نامینه‌ هملت (خَیْرُ الْأَنَامِ)
 نه‌بی الأکرم محمد نامنه‌ن
 سه‌لات و سه‌لام بی حدده‌ و شومار
 لیت بو یا ره‌سول روی دار القرار
 صلوا علیه و سلموا تسلیما
 واقدی واتنه‌ن فه‌رما واش علی
 علی وات فه‌رماش (نبی الجلی)
 نه‌بی وات واتنه‌ن والده‌ی نه‌فضله‌
 وه‌ختی نامای (ربیع الأول)
 نه‌وه‌ل شه‌و ماچو پادشای غه‌فور
 وارا شه‌و روحم فه‌رح و سورور
 جه‌ شه‌وی دوووه‌م موزده‌ی کامل
 پی‌م دریا مه‌رام من مه‌بی حاسل
 سیهم واتشان په‌یدا بو نه‌زیک
 نه‌و کس به‌ همد و نه‌نا بو خه‌ریک
 جه‌ شه‌وی چواره‌م ته‌سییحی مه‌له‌ک
 شنه‌فتم به‌ گو‌ش زه‌مین تا فه‌له‌ک

جه شهوی په‌نجه‌م ده‌نگی بی وینه
 موزده‌ش داپه‌نم وات یا نامینه
 بیت‌عه‌تا‌که‌رده‌ن پادشای غه‌فور
 (أَفْضَلُ الرُّسُلِ) ساحب به‌هاو نور
 جه شهوی هه‌فته‌م مه‌لایک سه‌ف سه‌ف
 ته‌واف مه‌که‌رده‌ن یا نه‌م هه‌ر ته‌ره‌ف
 جه شهوی هه‌شته‌م شادیو هم سرورور
 په‌یدا بی په‌ریم خه‌یلئی جیلوهی نوور
 به‌شارت مه‌دا مه‌وات نامینه
 وه‌ختن په‌یدا بو تیفلی بی وینه
 جه شهوی نوهم شنه‌فتم به‌گوش
 نیدایئو شیرین وه‌ش نه‌واو سرورش
 به‌نهمری بی‌چون خالیق نه‌علم
 زائیل بی جه‌من په‌نج و هه‌مو غه‌م
 جه شهوی ده‌هم به‌حمد و نه‌نا
 داشان به‌شاره‌ت به‌خیف و مینا
 وه‌ختن په‌یدا بو (سَیِّدُ الرُّسُلِ)
 بو‌زینته‌ت په‌یتان نه‌و هادی سوپول
 شهوی یازده‌هم داشان پی‌م نه‌خبار
 نه‌سرار ئیمان وه‌ختن بو ئاشکار
 شهوی دوازده‌هم عالم گرت په‌رته‌و
 جه‌نه‌نوار حه‌ق هم بی مانگه‌شه‌و
 عبده‌المطلب چه‌نی نه‌ولادان
 لوان په‌ی حه‌ره‌م بکه‌ران فرمان

هم‌ساو قه‌وم و خویش کس نه‌بی جه‌لام
 بی‌کس و هم‌دهم نیش‌ت وه جه‌ستم سام
 خه‌یلئ زاریم کهرد په‌ی ته‌نیایی ویم
 په‌ی بی‌ی ره‌فیقی و هم‌جیایی ویم
 نه‌ژه نیو چایی کهرؤم ده‌ستیگری
 نه‌قه‌وم و نه‌خویش بدؤم یاوهری
 نه‌که‌نیزی بی‌بکه‌رؤم خدمت
 وارا به‌جه‌سم باری موشه‌قدت
 زانام به‌نه‌حوال ویم ناته‌وانم
 ئیشی باری تیفل یاوا به‌گیانم
 ده‌رسات ته‌ماشای روکنی یانم کهرد
 وینه‌ی ده‌روازه ره‌وشن دیم شق وهرد
 دیم که چوار زهن سهرتا پا زهریف
 په‌روه‌ده‌ی له‌قای باره‌گای شهریف
 وینه‌ی مانگه شه‌و ره‌وشن پیشانی
 جه‌سهرشان مه‌زیو شه‌معی نورانی
 دیبای نه‌بریشم گشت پو‌شان نه‌وهر
 بو‌وه‌شته‌ر جه‌بو‌ی عه‌بیر و عه‌نهر
 پروه‌ش و بو‌وه‌ش وینه‌ی میشکی ناف
 چون نه‌سلی تایفه‌ی بن‌عبدالمناف
 وه‌لینشا ئاما به‌سه‌د عزیز و ناز
 جه‌لای راستم نیش‌ت به‌هزار ئیعزاز
 واتش ئامینه (سید‌البشر)
 تیفلئ تون فخری په‌بیع و موضه‌ر

واتم تۆكیئی ئەی شیرین هام دەم
 واتش من حەووا هام جوفتی ئادەم
 دووهمشان ئاما بە سەد ئیحترام
 جەلای چەپم نیشت بە هەزار ئیکرام
 واتش ئامینە هیچ مەبە غەم خوار
 حەملى تۆن ئەحمەد (سَيِّدُ الْأَبْرَارِ)
 واتم تۆكیئی ئەی شیرین دەلیل
 واتش من سارای ئیبراھیم خەلیل
 سەیم شان ئاما بە عیززو تەمکین
 نیشت جە پەشتی سەر بە هەزار ئاین
 واتش ئامینە مەبە دل زویر
 تیفلی تۆن نەیبی بەشیر و نەذیر
 واتم تۆكیئی ئەی دۆسی لازم
 واتش من ئاسیەى بنت مزاحم
 چوارەم ئاما چون مانگی ئەنوەر
 بۆووش و دلکەش دەردەم نیشت نەوەر
 بە سام و هەیبەت جەوان گەورەتەر
 بە حوسن و جەمال وینەى نوۆجری تەر
 واتش ئامینە موزدە بۆ جەلات
 تیفلی تۆن ساحب نور و موعجیزات
 واتم تۆكیئی ئەی شیفای دەردان
 واتش من مەریەم کناچەى عیمران
 ئسیمەش کینانان پادشای غەففار
 بیمی بە مامان موستەفای موختار

وات ئونس و ئارام گرتم چه‌نیشان
 ئیشی و غوسه و غم به‌رمه‌شی جه‌گیان
 تماشای یانه‌ی ویم که‌ردم فه‌وج فه‌وج
 مه‌لایک مه‌یان مه‌ویه‌ران مه‌وج مه‌وج
 من به‌گوش لیشان مه‌زنه‌وام سه‌لوات
 ته‌سیب مه‌که‌رده‌ن به‌چه‌ندین لوغات
 غالب مه‌وه‌نده‌ن زومره‌ی رۆحانی
 ته‌سیب به‌لوغات له‌ فزی سوره‌یانی
 سه‌ده‌زار سه‌لوات هم‌ جه‌ حه‌دد ئه‌فزون
 نازل بان جه‌ سه‌ر ئه‌و دوری مه‌کنون
 صلوا علیه و سلموا تسلیم
 جه‌لای راست و چه‌پ هه‌رده‌م به‌رقی نور
 ئامان مه‌ویه‌رده‌ن ده‌م به‌ده‌م زه‌رور
 ئه‌مرش که‌رد جوهریل پادشای سوبحان
 ریضوان گوشاد که‌رد ئه‌بواب الجنان
 هم‌ شه‌راب ئونس که‌رده‌ن نه‌ ئه‌قداح
 به‌ی راحه‌تی رۆح ئه‌هالی ئه‌رواح
 نه‌فحه‌ی میشکی خام هم‌ عود و عه‌نبر
 په‌وان که‌رد به‌ی رۆح سعید سه‌روه‌ر
 جوهریل سه‌جاده‌ی ویسال و قوربه‌ت
 وستره‌به‌ی ساحیب ئه‌نوار و ره‌فعت
 مالک هم‌ به‌ستش ده‌رگای جه‌ه‌ننم
 هۆرگرتش زه‌نجیر عه‌ذاب بی ماتم

خالق ئەمرش كەرد جوڤرەئيل ئەمىن
 چەنى كەررو بىن ئامان وە زەمىن
 سافىين و حافىين چەنى موقەررەب
 ئامان زيارەت (نبيّ العرب)
 جاپردان بە فەزاي ئەرز و سەماوات
 ئەلئان بەيدا بوّ (سيّد السادات)
 جەمەككەي شەريف مەلايك سەف سەف
 جە سەحرا و جە كوؤ مودران ھەر تەرەف
 مورغان مەوانان بە نەغمەي دلكەش
 وە حشيان تەرەب مەكەردەن جە كەش
 ئامىنە خاتون مەوات بەزەرور
 دنيا و (مافىها) گرد بى غەرقى نوور
 جيلوھى تەجەلللا داوھەدەيە من
 قوسورى بەسپرا گرد ديم بى پەوشەن
 تەيرانى جەننەت بە ھەزار غوننە
 درختان دەم دەم كەردەن شكوفە
 تىپ تىپ مەلايك ديم ئامان بە وار
 بىّ حەدد و حىساب ھەزاران ھەزار
 گرتەبىن بە دەس سىّ لىوای نوورين
 چەرمەي شەفافی بەيزاي نازەنين
 يوۆشان بە رەبان كەعبەي موعەزەم
 يوۆشان بەرد بەيتەل موقەدەس دەردەم
 ئەوېچشان ھوردا جە بانى يانەم
 سەتاران بەمن نەزىك بىن بەنەم

وستشاره جه بهین ئاسمان و زه‌مین
 فدرشی ئه‌بریشم دیبای نازهنین
 مه‌لایک یه‌ک یه‌ک مه‌دان به‌شاره‌ت
 چه‌یران مه‌نده بی‌م من جه و ئیشاره‌ت
 یوشان شه‌ربه‌تی به‌یزای نازهنین
 داش به‌نهم نۆشام جه گۆزه‌ی نورین
 جه‌و وه‌خته خه‌یلی ته‌شنه بی‌م بی‌ تاو
 ئه‌و شه‌ربه‌ت نۆشام ته‌مام بی‌م سیر ئاو
 ده‌ر سات دادیده‌م یه‌ک ته‌جه‌للای نوور
 بی‌م مه‌ست بی‌ خویش چه‌یرانی حوزوور
 ناگا یه‌ک ته‌یری دلفه‌زای ئه‌نوه‌ر
 سه‌راپا شیرین به‌یدابی جه‌ ده‌ر
 داوه به‌ته‌تی من شابالی نوورین
 به‌یدابی حه‌یب (رب العالمین)
 ته‌مام

الصلاة والسلام عليك يا رسول الله

الصلاة والسلام عليك يا حبيب الله

الصلاة والسلام عليك يا شفيع المذنبين عند الله

له پاک نوس کردنه‌وه‌ی ئه‌م نامیلکه‌ی مه‌لود نامه‌ی دانراوه هه‌له‌ستی خودالی
 خوش بو. سه‌ی عبدالله‌ی بولبه‌ره له سه‌رشیه‌ی زوبانی کوردی گۆرائی لی بومه‌وه
 الحمد لله اولاً و آخراً

عبدالرحمن سلیمنی ۱۳۷۰ ش ۱۴۱۱ هـ

مه ولودنامه و پیغممهری

ته ئلیفو و مه رحوموو

شیخ نه سیمو ته خته ی

خوا چه نه ش رازی

سه یید ته ییبی ستاره خامیسی کیلانه یی
ناردهن سه رو شیوه نویسته ی تازه ی

بسم الله الرحمن الرحيم

حمد نا محدود پهی خودای وه دود
 سه لوات پهی ره سول مه قامدن مه حمود
 نه سحاب و نه زواج نه تهار و نالی
 تاییع شادبان بهۆ روتبهی عالی
 حهیب مه جوب حه قیقهت ئوسول
 حه قیقهت مه بۆ چون خودا و ره سول
 دۆس مه بۆ پهی دۆس دائیم بۆش وه فا
 چون خودا چه نی زات موسسته فا
 دۆس مه بۆ پهی دۆس هدر نه شادی بۆ
 ئاننن فسه ئاننن نه زیادی بۆ
 ساقی یه که ی که وسهر شای به تحاو یه سریب
 نامش مه شهوره ن مه شرق تا مه غریب
 شافعدن پهری عباد عاسی
 نامش مه حمده خاسش بناسی
 نه سحابش بهو تهور شیران جهنگی
 هدر یهک موقابل سوپا و سهر ههنگی
 سا یازات پاک یادانای داوهر
 یا بی میسل و خورد بی یار و یاوهر
 وه سف مه حمده نهی جا عهیان کهین
 مه ولودش پهری یاران بهیان کهین

یا حەى داوهر یا حەى داوهر
 یا حەى بی چون دەهەندەى داوهر
 یا قایم به زات قەدیم ئەکبەر
 فەرد بی میسال دانای تەوانگەر
 بدەرى تەوفیق دوور بۆم جە وەسواس
 مەلود رەسول واچوم به ئیخلاص
 بدەئى مەوانەت، یا رەب مەعبود
 بوواچوم مەلود سەید مەسعود
 یاران بئشەودئ وەش حەکایەتەن
 سەوابی و عەزیم بی نەهایەتەن
 ھەر کەسئ و شەوقش وە سەر مەلود بۆ
 ئارەزوش دیدار دین مەحمود بۆ
 با وەرۆن به نەزەم مەلود نامەبى
 کەلامى و شیرین خوش خەتامەبى
 پەیشینیان واتەن عالمان جئ وەر
 دانایان دین ئەقوال موعتەبەر
 ھەر کەس جان فدای دین رەسول بۆ
 به سەدق یەقین جەلاش قبول بۆ
 جە نەقد و جە جنس ھەر چئش بۆ تەمام
 سەرفا کە رۆ جەرای شای خیرالانام
 مەبۆش وە سەیوان، جە بارگای سوبحان
 ھەم جە ئاخەرت ھەم جە روى دیوان
 ئى ماہ مەلود ماہ خەیراتەن
 حەق شەریف کەردەن رەسول وئش واتەن

شهووی دوازدهی ربیع‌الاول
 ئاما به دنیا موسته‌فای مورسل
 کیا نا ره‌حمهت (رب العالمین)
 بهری خاس و عام وه روی سه‌رزه‌مین
 بهی کافر دنیا بهی موئن جه‌ننهت
 هدر کس قه‌درویش پیش یاو و ره‌حمهت
 ره‌سول ویش فرمان به له‌فز که‌ریم
 هدرکس مه‌لودم بگگیر و ته‌عزیم

شافعی مه‌بو جه «یوم‌المحشر»
 جه‌گرد گونا‌هان ره‌ها بو‌یه‌ک سه‌ر
 هم‌فهرماش سدیق ره‌فیق رای غار
 هدر کس بکه‌رو مه‌لود چند دینار
 چینی من مه‌یو به ماوای جه‌ننهت
 مه‌نوشو جه‌تاب که‌وسه‌ر بی‌زه‌حمهت
 سه‌ریحش که‌رده‌ن فاروق بهی ئیسلام
 هدر کس مه‌لودش به دل بو‌ته‌مام
 سه‌واب ته‌مام سی جزمه‌ی قورئان
 مه‌یاوش په‌نه جه‌شای لامه‌کان
 بهی ئومه‌تان وات عوسمان عادل
 حوب مه‌لودش هدر کس بو‌نه دل
 مه‌نویساش جو‌مله‌ی غه‌زای پوی به‌در
 هم‌جه‌شه‌هادهت پیش مه‌یا و قه‌در

هم، ئیمام علی کهنه‌ندهی خه‌بهر
 سه‌واب مه‌ولود به‌یان کهدرد یه‌ک سر
 وات هدر کس مه‌ولود کهدردن به‌عادهت
 تا وهختی بشو ماوای ئاخرهت
 ئیمان کامل چه‌نی شه‌هادهت
 من زامن به‌روش به‌ماوای جه‌ننهت
 «افصل التابع» شیخ به‌سرائی
 باش زاهدان جه‌ئولیائی
 وات ندر کوی ئوحوؤد پی‌م مه‌بی وزه‌پر
 مه‌کهدردم مه‌ولود سه‌یید سه‌روه
 ئیمام عادل عالی موخته‌بهر
 فه‌خره‌دین رازی به‌یان کهدرد یه‌ک سر

وات نه‌و شه‌و مه‌ولود چه‌زره‌ت مه‌و ینؤ
 ته‌پل شادی و زه‌وق عالم مه‌ژنیؤ
 ته‌شریف شه‌ریف سه‌یید مه‌سعود
 مه‌شو، وه‌یانه‌ی نه‌و ساحیب مه‌ولود
 هدر چدن حبوبات بو‌ش ساحیب مه‌ولود
 گه‌ندؤم یا برنج عده‌س یا نخود
 زه‌پر و ئه‌شرفی ته‌لا یا نوقره
 باوره‌وه مه‌جلس کم بو یا فره
 هدر چتی که مه‌ولود بو‌انو پئیدا
 سه‌وابش عه‌ینی مه‌مانؤ تئیدا

هەر چی جە مەولود بمانۆ جەمال
 رۆ به رۆ زیاد شەرتی بۆ حەلال
 باقی ئەولیا یەک جە یەک فیش تەر
 سەواب مەولود بەیان کەرد یەک سەر
 یاگی قەصیدە و شیعروە نایو
 شەخسی جە ئەییام هارونە رهشید
 فاسق و ناپاک خەبیس و پەلید
 گا قومار بازی گا شەربۆ شەراب
 گا فیسق و فجور گا ساز و روباب
 هیچ نەبیش تەقسیر جە ئەفعال بەد
 جە ئەحکام دین جە رای مەزھەب رەد
 وەختی مای مەولود ئاما بە یەقین
 مەپۆشا بە تەن جامە ی عەنەبەرین
 حوب مەولودش ئەوەند بی نە دل
 رۆ جە رۆ فیشتەر چەنیش بی خجّل
 هەر چی جە دنیا پش بیا مەوجوود
 جەلای خاس و عام مەنمانا نموود
 سەرف مەکەرد جەرای سەبید سەرور
 جەنەقد و تەعام جە عود و عەنەبەر
 ئاخر جە تەقدیر لا شەریک بە زات
 جە ماہ مەولود، ئەو شەخس کەرد وەفات
 چونکە فاسق بی نە عالم زاهید
 بە ی تەکفین ئەو، کەس نەبی حازر

دیشان سهدایئ جه فوق سیدره
 مه یۆ مه و اچۆ یا نه هل به سره
 حازر بان بهی ده فن نه ولیای کامل
 جه نه عزاز نه و هیچ مه بان غافل

تهمام موسلمین حازر بین یه ک سهر
 به سیدر و کافور به مشک وعه نبره
 تهجهیز و تفین نه و شه خسه کهردهن
 به ئیعزاز خاس وه خاک سپهردهن
 شه خسئ دیش نه خاب نه و مهرد فاسق
 پۆشیان وه بهرگ حلهی ئیستبرق
 چهنی حوریان جه ره و زهی به ههشت
 سهیر و سه فاشهن مه که رو گوئل گهشت
 پهرساش نهی جوان ساتئ به ته سلیم
 یه چۆن پیئت یاوا ئی «فضل تعظیم»
 واتش یه جه یومن مه ولود مه حمود
 پیتم عه تا کهردهن «واجب الوجود»

هم به عزئی عالم کهردهن ریوایهت
 به سیحهت یاوان به چهن حد کایهت
 پادشاهئ بیئ زوحاک و سه ففاک
 خه یلی بی مروهت باز هم بی بیباک
 فکر و عادهتش ئیدیی نه نه پیام
 حوب مه ولودش نه دل بی تهمام

عه‌موو زاده‌ی ویش جه روی بوغز وکین
 په‌ی قه‌تلش دایم گرت‌ه‌بی که‌مین
 ه‌ر سال په‌ی مه‌لود سید الانام
 سه‌رف مه‌کرد مه‌لود جه نه‌قد و ته‌عام
 شه‌وی دیش نه‌و شا نیشته‌ن نه‌ خه‌لوه‌ت
 ته‌نها و بی‌سه‌لاح په‌ریش که‌فت فرسه‌ت
 ده‌س به‌رد تیغ تیز کی‌شا نه‌ کمین
 حه‌مله به‌رد په‌ری شای دارا ته‌مکین
 واتش نه‌ی په‌لید نوتفه‌ی «الخناس»
 کی‌ جه ده‌ست من مه‌کرو‌ت خه‌لاس
 شا واتش مه‌لود سالار سه‌روه‌ر
 شه‌قیع زومره‌ی عاسی روی مه‌حشر
 ناگا جه و ده‌مدا خشتی جه ه‌ه‌وا
 که‌فت نه‌ ف‌رق سه‌ر نیین عه‌موی شا
 ده‌ر ساعات بی‌ده‌نگ بی‌سه‌دا و سیاح
 گیانش که‌رد ته‌سلیم قابض الارواح
 ه‌اتفی جه غه‌یب لاره‌یب نه‌حه‌د
 واتش یه‌جه‌یو من مه‌لود نه‌حه‌د
 نه‌ر زیاد که‌ری ه‌ر سال تو مه‌لود
 زیاد مه‌بو نه‌جرت جه «یوم الموعود»
 ته‌و به‌که‌رد نه‌و شا جه زولم وجه جه‌ور
 جه فعل ناشه‌رع به‌د ته‌رز و به‌د ته‌ور

هدر سال سولس مال ویش مه کهرد مه ولود
 بهی ئهجر سهواب میعاد و مه وعود
 عوله‌مای ورین ساحیب علم و عقل
 بهی ته‌ور موعجزه‌ی مه ولود که‌ردن نه‌قل
 یاگی قه‌صیده و شیعر وه نایو
 خلیفه‌ی جه شام ساحیب ئیحسان بی
 عه‌بدوّل مه‌لیک نام ئیین مه‌ران بی
 شه‌خسی جه و ئه‌یام جه‌وانی پاک دین
 ئه‌سپش ته‌یار که‌ردشی نه‌ پشت زین
 هه‌ی که‌ردش وه جه‌خت نه‌ کوچدی بازار
 ئه‌سپ ئاما نه‌ده‌و، وه بی ئه‌ختیار
 بهی قه‌زای ته‌قدیر موعجزه‌ی مه ولود
 یاوا به‌ تفلّی چون دانه‌ی زمرود
 که‌فت نه‌ زیر پای ئه‌سپ ئه‌و جه‌وان
 ده‌رحالّ بی ده‌نگ بی پهنه‌ش نه‌مه‌ندگیان
 فه‌رزند عه‌زیز خه‌لیفه‌ی شام بی
 نه‌و ره‌سیده‌ی ناز چون نه‌و نه‌مام بی
 ئی خه‌به‌ر شه‌فت خه‌لیفه وه جه‌خت
 به‌قه‌ی ویش دری بیزار بی نه‌ ته‌خت
 فه‌رماش به‌ چهن کس غولام قه‌دیم
 ئه‌و کس به‌ ته‌عجیل باوه‌ران په‌ریم
 به‌ یه‌کتای قه‌دیم بینای لامه‌کان
 ویم به‌ ده‌ست ویم، لیش مه‌ستانو گیان

غولامان دهردهم گرتن ئه و جوان
کیشاشان به جهور تا وه پای دیوان

جەوان نە دەروون ئیدش کەرد خەیاڵ
بە یەک تای بیچون بینای بەند مأل
ئەر نەجاتم بو من بەر شووم جە ی حال
مە کەرۆم مەولود رەسول من هەر سأل
جە نەقد و جە جنس هەر چی بووم تەمام
سەرف کەرۆم نە رای شای خەیرۆل ئه نام
دەر حال جە ئیعیجاز مەولود رەسوول
جە لای خواوەند نە زرش بی قەبوول
چون یاواوە پای دیوان سوولتان
خەلیفە چۆن گوول چەنەش بی خەندان
بوواتش بەنە بە دال نە وازی
بەنەم وا چە راست تو سیحر بازی
جەواب دا وه لال سیحر نە زانان
بەسەر قودرەت قادر دانان
عەرز کەرد یا ئەمیر موئینان شام
جە مەکر و جە سحر هیچ نیەن جە لام
بە ئی مەولود م ئاوەرد نە خەیاڵ
نە زرم کەرد هەر سأل جە لای «ذوالجلال»
ئەر قەبوول کەرۆ «واجب الوجود»
سەرف کەرۆم نە راش هەر چی بووم مەوجود

شات و ات ها به ذات دانای «لَمْ يَزَلْ»
 توم به خشا به تبعجاز موسته فای مورسل
 هزار شهرفی تهلای خووش نمود
 به خشا به و جوان پدی وه عدهی مهولود
 یاگی قه صیده و شیعر وه نایو
 موعجزهی رهسول چند ره وایه تن
 جه قهند شیرینتر ئی حه کایه تن
 شه خسی جه به سره موئمنی کامل
 حوب مهولودش شه وهند بی نه دل
 وهختی که ئاما غورهی مای مهولود
 تدارک مه کرد هر چیش بی مه وجود
 خوراک و تعام جه خورما و جه قهند
 ماوهرد پدی خهلقان مهولودش مه وهند
 هر سال پی دهستور کرده بی عادهت
 سال جه سال ره غبتهت مه کرد زیادهت
 مردی موسایی، بی جه هم سایهش
 مونعیم و مه غرور خه یلی بی مایهش
 زه نیش بی یه هوود فامدار و عاقل
 ره عنا و نسا زه نین مه حبوب کامل
 زه ن وات به شه وه هر ئی مه رد ئیسلام
 نه مه ز عاقله ن یا خو هه ن نه قام
 هر سال یانهی ویش مه کردو خراب
 مه ستانو پدی خهلق تهعام و که باب

شهوهدر وات بهژن دهستور شانەن
 سەر و عومر و مال زهرورشانەن
 مەکران مەولود نەراگەي رهسول
 تا جەلای خودا نەزرش بو قەبول
 مەحمەد نازار پەروەردگارەن
 جە هەردوو دنیا هەروا سەردارەن
 جەي مای موبارەک ئاما بە دنیا
 فەخرروی زەمین تەمامی ئەشیا
 نەراگەي رهسول مەولود مەکران
 قەبولەن جەلای جەي لا مەکان
 ژەن وات بە خودا خاس دینشانەن
 عەجەب سەرداری شیرین نشانەن
 ژەن و موسایی هەردووشین نەخاو
 ژەن دی یەک شەخسێ جەمال وەک ئافتاو
 سەرتا پا بێ عەیب جەمال پەر جە نوور
 مەدروشو چون شەمع تە جەلای کۆی توور
 جە بان سەرش نور، مەریژۆ چون شەم
 ئەو نوور پەي وەستەن، چەنی عەرش بە هەم
 چەن کەس ها چەنیش جەمال پەر جە نوور
 ژەن پەرسالێشان کێن بەی دەستوور

واتن په یغه مېر ئاخر زه مانن
 حېب مه قبول شای لامه کاندن
 سالار سه روه هر دو جیهانن
 شه قیغ روی حشر، گرد عاسیانن
 دامانی خهرقه ش، هر کس گپړو دست
 ئه و خه لاس مه پو جه گرد خاس که دست
 ژهن وات ئه هر حهرفی بپرسو چنه
 داخو جوابم بوا چو پنه
 یاران وات حه زرهت خهلقش که ریمه ن
 بی ته که بیوره ن لوتفش عمیمه ن
 هر چی مه پرسی مه دهرت جواب
 مه نامتو پنهت رای خه یه و سه و اب
 ژهن وات یا ره سول کان شه فاعهت
 فدای خاک پات ته مامی ئومت
 ره سول نه چه واجب له به یک پنهش وات
 بواچه پنه م چیشن موده عات
 ژهن وات به دینت به سته نم به قین
 چون فدرمات له به یک به له فز شیرین
 حه زرهت فدرماوا زانام به به قین
 تو به سدق ساف ئامای نه رای دین
 ره سول که لیمه ی شادهت دا نیشان
 ژهن به سدق ساف ئاورده ئیمان
 چه و دما شادهت به ژهن ته علیم کرد
 ژهن به سدر ساف ئیمان ش ئاورد

وات ئەر هوریزوون، فەردا سوب سەحەر
 ھەر چیم مەقدور بو بە ئەر داوەر
 سەرف کەرۆم نەرای مەلود رەسوول
 بەلکم خوداوەند لیم کەرۆ قەبوول
 وەقت سویح سەحەر ئەو ژن بی بیدار
 دیش کە شەو ھەرش لوان وە بازار
 بازدی شەو ھەرش بە ئەر جەلیل
 برنج و روغن ئاوەرد بە تەعجیل

خورما و گوسفەند چەنی مەئکولات
 حەمال ئاوەردش چەنی نەباتات
 ژەن وات بە شەو ھەر ئەل عەجەب چیشەن
 ھیمەتی عالین مەتلە بی تیشەن
 شەو ھەر وات بە ژەن پەری ئەو کەسەن
 جە وەقت تەنگدا پەیمان داد رەسەن
 تۆش کەرد موسلمان سەبید سەرورە
 شەفیع گرووی موزنبان یەک سەر
 ژەن وات کئی وات پیت راس واچە پەریم
 دەستم دامانت پەنھان مەکەر لیم
 واتش محەمەد تۆ کەرد موسلمان
 ئاماوہ لای من بە ئەر سویحان
 منیش وینە ی تۆ دینم قەبوول کەرد
 وە دین رەسوول شادەتم ئاوەرد

دووباره جه نو ئیمان ئاوه ردهن
 ویشان جان فدای دین حق کهردهن
 شاد بین به ئیسلام چهنی موئمنان
 جای ویشان ساز دا جه ره وزه ی جینان
 جه نه قد و جه جنس هدر چئی بی تهمام
 کهردهن به مه ولود سه ییدؤل ئه نام
 یاگی قه صیده و شیعر وه نایو ۶
 وه جه مه وجودات دانای لهم یه زهل
 خه لقناش ئه رواح موسته فای مورسل
 نوور ته جه لاشی جه ویش کهرد جیا
 ئیسم شهریفش محممد نیا
 دو سهد هزار سال به لکه زیاتر
 ته وحیدش مه کهرد روح پیغمبر
 ده وازده حیجاب جه و په ی خه له قنا
 هدر یؤ به ئیسمی کهردش موسه ما
 حجاب قودرهت پهرده ی عه زه مهت
 حجاب مستنت حجاب ره حمهت
 حجاب ره فعهت پهرده ی که رامهت
 پهرده ی مه نزه لهت پهرده ی هیدایهت
 پهرده ی نبوهت حجاب ره فعهت
 حجاب تاعهت پهردی شه فاعهت
 جه و حجاباندا روح محممد
 ههشت سهد هزار سال ته وحیدش مه کهرد

وه ختی خوداوه‌ند نوور پیغه‌مبهر
 جدو حجاباندا بهر ئاوه‌رد وه بهر
 وستش ئه‌و به‌حران به ئه‌مر قودره‌ت
 وه به‌حر ره‌حمه‌ت هه‌م به‌حر نه‌سره‌ت
 به‌حر موحه‌ببه‌ت هه‌م به‌حر قورده‌ت
 به‌حر که‌رامه‌ت به‌حر سه‌خاوه‌ت
 به‌حر هیدایه‌ت به‌حر شه‌فاعه‌ت
 وه به‌حر حکمه‌ت به‌حر مه‌عرفه‌ت
 جه و ده‌ماخودا ئه‌مرش مه‌که‌رد پیش
 به‌و ته‌ور چه‌ند قه‌تره جیامه بو جیش
 سه‌د و بیست و چوار هه‌زار قه‌تره نوور
 جیا که‌رد جه‌و نوور پادشای غه‌فوور
 به‌قودره‌ت ویش که‌ردش موسه‌ما
 هه‌ر قه‌تره به ئیسم یو جه ئه‌نبیا
 ئه‌مرش که‌رد پیشان خودا به‌قودره‌ت
 ته‌سییحات که‌رده‌ن تا روز خلقه‌ت
 جدو نوور خه‌لقش که‌رد پادشای ئه‌عزه‌م
 عه‌رش و هه‌م کورسی له‌وح و هه‌م قه‌له‌م
 غورپاوه‌قه‌له‌م ده‌هه‌نده‌ی داوه‌ر
 بنویسه تو ئیسم خوا و پیغه‌مبهر
 قه‌له‌م جه هه‌ببه‌ت در جاشی جه هوش
 جه شیرینی نام هه‌زره‌ت بی مه‌ده‌هوش
 وه‌ختی بیدار بی نویشت یا الله
 جه و په‌ی محمه‌د یا رسول الله

حق فرما قہلم بکہرہ سلام
 قہلم کرد سلام شای خدیوؤل ثنام
 باز حق فرما بنویسہ ثلثان
 تہواو تہقدیرات تا ئاخر زہمان
 نویستش ئومت پدیغہمہران گشت
 تہمام خاس و عام جہ زیبا و جہ زشت

زکور و ئوناس سہغیر و کہبیر
 مہجنون وعافل جہ دیوانہ و زیر
 ہر کہسی فعلش نہہی و مونکہر بو
 ئاھر دوزہخ مہئوای ئو مہبو
 ہر کہسی جہ کفر و جہ عسیان دورہن
 مہئواش نہغلماں ہم نشین حورہن
 وہختی کہ یاوا ئومت رہسول
 ئاما بنویسو حق مہکرد قبول
 وات ئومت ئو نیک و بہد تہمام
 مہبہخشو بہ یومن ئو عالی مہقام
 ہم نویشت بہ ئمر بادشای غہفور
 «اُمَّةٌ مِّنْ ذُنُبِ رَبِّكَ غُفُورٌ»
 ہم باز جہ ئو نور جہہان ئافہرین
 خہلقناش تہمام ئاسمان و زہمین
 مہلایک جہ نور خیلقتہت کرد یدک سہر
 ہہریو بہ ئہمری کویا موقہرہ

به‌ههشت و دوزه‌خ سازدا به قودرهت
 به‌ههشت به مه‌وبهت دۆزه‌خ به هه‌بیهت
 ئاقتاب و مه‌هتاب خه‌لقنا جه نوور
 هه‌ریۆ به ئیسمی مه‌شغول بی ده‌ستوور
 وه‌ختی که خالق که‌ردش موقه‌دده‌ر
 به‌خلوقنو قالب ئاده‌مول به‌شه‌ر
 به‌ی ئافه‌رینش ئیسم محمه‌مد
 باوه‌رۆ و جود سه‌بید ئه‌حمه‌د
 فه‌رماش جبره‌ئیل شووه‌ روی زه‌مین
 چه‌نی چه‌ن مه‌له‌ک نوورانی جه‌مین
 باوه‌ر وه‌ ته‌عجیل قه‌در خاک پاک
 جه‌وه‌ی مه‌وینی سونع ته‌نیای تاک
 جبره‌ئیل ئاما به‌ ئه‌مر داوه‌ر
 جه‌ و جیگا ره‌ۆزه‌ی سه‌بید سه‌روه‌ر
 مشتئ خاک هور گرت توحفه‌ی نازنین
 بو وه‌شتر جه‌ مشک ئاهوی سه‌حرای چین
 به‌ردش وه‌ ره‌ۆزه‌ی رزوانی به‌هه‌شت
 به‌ ئاوی ته‌سنیم که‌ردشان سه‌روشت
 به‌ یسه‌د قودره‌ت پادشای بی چون
 درۆست بی ته‌مام چون دور مه‌کنون
 گیلائش جبریل به‌ ئه‌مر ئیلاهی
 هه‌فت ته‌به‌ق زه‌مین تا‌گاو ماهی

جه عدرش و کورسی لهوح و هدم قه‌لم
 گشت ئاسمانان تا چهرخ هه‌فتم
 تا که شناسان هه‌زرت ره‌سوؤ
 به دیده و به گیان بکرداش قه‌بوؤ
 باز فدرماش وه په‌یک پادشای بی باک
 هدم شو به زه‌مین باوهر قه‌دریو خاک
 دهر سات جبره‌ئیل‌ئاما وه زه‌مین
 زه‌مین لاله‌کهرد به دیده نمین
 هیچ خاک نه‌دا پیش گره‌وا به‌زار
 جبره‌ئیل عهرز کهرد وه دهرگای جه‌بیار
 حه‌ق مکائیلش کیاست په‌ری خاک
 به‌وه‌دم خاک نه‌دا ئه‌و هدم شی ئه‌فلاک
 غهرز ئیسرافیل کیاست وه زه‌مین
 به‌وه‌دم خاک نه‌دا زه‌مین غه‌مگین
 عزرائیل کیاست حه‌ق وه روی بسات
 په‌ی ئه‌مر سو‌یحان سه‌میعتاش مه‌وات
 هه‌رچه‌ند لالائیش زه‌مین به‌زاری
 ته‌خه‌لف نه‌کهرد جه ئه‌مر باری
 ده‌ست پینکاوه روی ته‌مام سهر زه‌مین
 چل ئه‌رش خاکش هوگرد به ته‌خمین
 جه‌مع کهرد جه مابه‌ین تایف و یه‌مه‌ن
 کریا وه خه‌میر به ئه‌مر زولمه‌ن
 چل سال وه‌شت پیداهه‌شتی غه‌مناکی
 تا که بی وه‌گئل ئه‌و ماده‌ی خاکی

یهک سال هم وارن شادی پیداو هشت
 جهویی به سورهت کهردشان سروشت
 جهو دم به تهقدیر پادشای نهعزم
 ساخته بی تمام جسم بابا نادم
 چون پهی نهمرش کهرد بینای بی نهزیر
 روحش نه قالب نه جای ویش جاگیر

وات یه نادمه من جهد موستهفا
 جهیومنی نهحمده پیش یاوان سهفا
 دهردهم دهر ساعت جسم نوورانی
 سووجه بهرد به ذات حدی سویحانی
 نوور محمده به نهمر داوهر
 شتی نه دوش پاک نادمه بولبه شدر
 نوور محمده به نهمر داوهر
 شی نه دوش پاک نادمه بولبه شدر
 مه لایک سف سف مه درانه عهقه ب
 سووجهی نوور بهردن یهک یهک به نهده ب
 نادمه وات یا ره ب خالق مه عبود
 مه لک پشت سر مه کهران سجد
 لیش ناما نیدانه مه ندهن هوش
 نوور محمده ناما نه دوش

ئادہم ئیستدعا کەرد وہ شای مویین
 پەہی تەعزیم ئەو نوور باوہرەجەمین
 خودا پەہی تەکریم رەسول خاتەم
 ئەو نوور ئاوەردش پێشانێ ئادەم
 سەف سەف مەلایک ئەو نوور مدران
 ھەر دەم جە ئەو نوور سووژە مەکەرەن
 مەلایک یەک سەر ئەر حەق کەردەن
 رو بە روی ئادەم سووژە مەبەردەن
 باز ەرز کەرد وہ حەق حەزرت ئادەم
 نوور مەحمەد بوینۆم بە چەم
 ئەو نوور نە جەمین بە ئەر قودرەت
 شی نە پشت دەست ئەنگوشت شەھادەت
 ئادەم وات یا حەیی موەحیّد بەزات
 نوور مەحمەد بە کێتەر بەخشات
 ئەنگوشت شەھادەت ئایەتی نوورەن
 باقی ئەنگوشتان پەہی نور زەرورەن
 لێش ئامانیدا نوور چەھار یار
 مەہو نە ئەنگوشت بە ئەر جەبیار
 ھەر چەھار ئەنگوشت شەوق پێکان تەمام
 «خـنـصـر و بـنـصـر و سـطـا و اـبـہـام»
 وات یەکی بوبە کر یەکی عۆمەرەن
 یەکی عۆسمانەن یەکی حەیدەرەن
 ھەر چوار رەفیق یار ئەحمەدەن
 بی شک بەخشیان شاھی سەرمەدەن

چونكه هر چوار يار ره سولن
 جه لاي خوداوه نسد نه وان مه قبولن
 نه و نوور جه نهنگوشت ئادهم ته سبيح كهرد
 تا نه و رو شه يتان ئادهم جه را بهرد
 جه دلي به ههشت بهر كهردن وه بهر
 زار زار مه گره وا خاك مه كهرد وه سهر
 تا مووده ي سهد سال به دلهي خه مين
 تا وه كه مهرشي لوا وه زه مين

به عده ز يه ك سهد سال بولنند كهر دش سهر
 ديش نويسان جه عهرش نام به يفه مبهر
 ئادهم وات يا حه يي چون ئيسم نه حمهد
 نويسان جه عهرش به ئهر سه مه د
 گوناهان من هر هر چي هن تمام
 به خسته به و نام شاي خه يرول نه نام
 جه شه رافه تي ره سول خاتهم
 دو عاش بي قبول هه زره ت ئادهم
 باز بونه ي عسيان ئادهم جه به ههشت
 نه و نوور نه نهنگوشت داخل بي وه پشت
 جه سولب ئادهم شي وه پشت شيس
 هم جه شيس يا واوه پشت ئيدريس
 باز نه و نوور پاك خولاسه ي مه مدوح
 جه پشت ئيدريس يا وا سولب نوح

هم به ئیبراهیم خلیل یاوا نوور
 به ئمر فرمان پادشای غه فور
 به فرمان حق جه بیار جهلیل
 ئه نوور نهقل بی سولب ئیسماعیل
 غه ره ز پشت به پشت به ئمر مهنتان
 نوور محممهده یاوا به عهدنان
 تا یاوا به وهقت نشانهی ئاخر
 نشانهی وهعهدهی رهسول بی زاهیر
 به عهده سحیح رای میلهت و کیش
 به دین ومهزهده رهسولان پیش
 جه سولب ئامای «صحیح النسب»
 تایفهی عهدنان قورهیشی نهسهه
 ئه نوور نوؤتفهی پاک مهزاهیر
 نهقل بی وه رههم خولاسهی تاهیر
 جه عهدنان لوا وه پشت مهعهده
 مهعهده نهزار به ئمر سهرمهده
 جهو شی وه «مضرّ مضرّ» وه نهزار
 ئیلیاس وه مودرک توؤ بگره قهرار
 جهوشی خوزهیمه جهوشی کهنانه
 یاوا به (نضر) وه بی بههانه
 (نضر) شی مالک مالک ئه و فیهر
 غالب ئه و لووهی به زکر و فکر

لوی شی ئه‌وکه‌عب جه که‌عب ئه‌و مه‌ره
 خیل‌افش نییهن مسقاله زه‌ره
 مه‌ره ئه‌و کیلاب قوسه‌ی ئه‌و مه‌ناف
 لوا په‌ی هاشم بی دروو گه‌زاف
 جه ئه‌و به‌ه‌بدول موت‌لب بی نه‌قل
 گه‌وره‌ی عه‌ره‌ب بی به‌مال و به‌عقل
 ئه‌و نوور هم جه ئه‌و به‌ئهر ئه‌للا
 به‌خه‌یر، نه‌قل بی سولب عه‌بدوللا
 عه‌بدوللا مه‌حبوب مه‌قبول عام بی
 قوره‌یشی نه‌سه‌ب پر عقل و فام بی
 باب‌ه‌ی عه‌بدوللا عه‌بدولموت‌لب
 ئه‌و جه‌تایفه‌ی عه‌ره‌ب بی غالب
 یا حه‌یی یا قه‌ییوم نه‌زاد و نه‌مه‌رد
 بی شبهه و شه‌ریک تاک ته‌نیای فهدرد
 به‌و نوور حه‌یب جه‌ویت که‌رد جیا
 ئیسمش محه‌مه‌د له‌قه‌ب موسته‌فا
 به‌خشیمان جه‌یومن ئیعه‌جاز مه‌ولود
 حه‌زرت ره‌سول سه‌یید مه‌سعود
 هه‌ر که‌س دۆست دار ئال ره‌سول بو
 جه‌لای خوداوه‌ند دؤعا قه‌بول بو
 هه‌ر که‌س په‌ی حه‌زرت سه‌لوات کیانو
 نه‌و قه‌بر ته‌نگداخجل نه‌مانو
 یا ره‌ب به‌حاجت پاک په‌یغه‌مه‌بر
 شفا خوی ئۆمدت روی ده‌شت مه‌حشر

به خشیمان به و نام بیست و یهک تهمام

یشت به یغه مبر شای خه یرو ل ئه نام

به ئومدت ئه و، قه بولمان بکهر
 به عذاب سهخت مه دهر سزامان
 خسوس ئی مه جلس حازرین تهمام
 نه بان خه جالته جه روی عه رسات
 جه روژ حه شر حه ق ده رو نه جات
 جه نار سه قهر سزامان مه دهر
 به لوتفه که ی ویت بدهر جه زامان
 بیخهش به مه لود سه ییدول ئه نام
 به حه ق رو تبه ی سه یید سادات
 بدهران به روی محمه د سه لوات

یاگی قه صیده و شیعر وه نایو

به فهرموده ی حه ق دانای بی نه زیر
 هدم به عزئی قوره یش حازرین یه کجا
 جه شار حجاز تا قوم عه رب
 ساحیب نه سه ب بی ره عنا و نازهنین
 حه ق په ی والده ی حه زره ت سروشته ن
 عه بدول موته لب خاستگاریش که رد
 یه ک ئوقیه جه، سیم یه ک هدم جه تلاً
 به ردش به ده ستور تایفه ی عه رب
 به قانون دین عه قدشان بکهر د
 (بفضل) و ته و فیق پادشای ئه عزم
 به لوتف و که رهم ده ههنده ی داوهر
 قه رار گرت نه به تن نوور دنیا و دین
 باز هدم راویان ره وایه ت که رده ن
 نه و ئه ییام حه مل موعجزه ی باهیر
 عه بدوللا و بابش که ردشان ته دیر
 په ری هام جفتی په ری عه بدوللا
 که ردشان به سه ند کنا چه ی وه هه ب
 به شهرم و حه یا به حیلهم و ته مکین
 سه رتا پا چون حور به هه شتی ره شته ن
 به شه رت ئه ده ب هدم دیاریش که رد
 سه د ئوشتر تهمام که ردش موهه بیا
 بداش به میهری ئامینه ی وه هه ب
 به عزیزو ته میکن عروس ی شان به رد
 به عه یش نشات واسل بین به هدم
 نوور ئه حمه د شی نه به تنی ماده ر
 حه بیب خالق جه هان ئافه رین
 جه تاریخ دا پاسه ویه رده ن
 رو به رو به خهلق گرد مه بی زاهیر

وهختی قەرار گرت ئەو نوور نه ره‌هم
 هه‌فت ده‌رب دۆزه‌خ ژنیاوه سه‌ر هم
 خوداوه‌ند ئەمرش بکرد به‌ریزوان
 بکردش گۆشاد ئەبو‌اب جینان
 هه‌شت ده‌رب به‌هه‌ش‌گۆشاد بی ته‌مام
 مه‌لایک موژده‌دان به‌کول عام
 ته‌مامی بتان بیهن نگۆن‌سار
 جه‌بالا خانان گه‌رد ئامان به‌وار
 ژنان به‌یه‌ک بار حه‌سه‌رت مه‌به‌رده‌ن
 جه‌غه‌م و خوسه‌چهند لیشا مه‌رده‌ن
 جبه‌ره‌ئیل جار دائه‌رز و سه‌ما و عام
 وه‌مه‌لائیکان ئینس و جن ته‌مام
 وات خالق حکمه‌ت ویش ته‌مام که‌رده‌ن
 وه‌عه‌ده و وه‌فای ویش به‌جا ئاوه‌رده‌ن
 فره‌شتان که‌ردن ته‌قدیس جه‌لیل
 ته‌سه‌یح و ته‌وحید ته‌کبیر و ته‌هللیل
 ئەشه‌جار جه‌نته‌ت شکۆفه که‌رده‌ن
 ته‌یران به‌لوغات غینا ئاوه‌رده‌ن
 بو‌وه‌ش بین جه‌نوور حۆران ویلدان
 مه‌سرور بی ریزوان دلشاد بین غیلمان
 هم‌ره‌فع بی حجاب ته‌جه‌للا که‌رد نوور
 به‌ی ئەهل به‌هه‌شت پادشای غه‌فوور
 چونکه‌فارینغ بی به‌یک ره‌بانی
 به‌ئهل سه‌ماوات موژده‌ره‌سانی

حق ئه مرش لیش کورد جه هه فتم ته بق
 شو وه روی زه مین چه نی چند مه له ک
 موزده دهر به خهلق بلاد و نه قنار
 ته مامی جیبال جه زایر بحار
 واجه زاهیر بی نوور خه یرو نناس
 فارغ بان جه شهر دیو نه لخناس

شهش ما که ویهرد به ئه مر ئه للاً
 عه بدؤل موله لب وات به عه بدؤللاً
 ها، نه زدیک بییهن وهخت وه لادت
 جه بهین عه رب پاسه هن عادهت
 هه کس حق تفلش پی عه تا کوردهن
 بهری مزگانی خورما ئاوه ردهن
 عه بدؤللاً جه ئه و چون ئه ژنی ئینه
 شی بهری خورما ئه و به مه دینه
 وهختی خورما سه ند قه زه، رونیا
 ته شریفش وه فاته کورد نه ئی دنیا
 بهی دیدار دوست دینا رحلهت کورد
 ته شریف به مائوای جه ننهت سه را بهرد
 فرشتهن به عام کوردشان زاری
 نالان جه ده رگای پادشای باری
 واتهن یا ئه للاً وه یا مه ولانا
 یا عالم سر و و یانه نه جوانا

ئینه چۆن مەبۆ یا حەیی کەریم
 حەیب نازار ویت وستی یەتیم
 خودا نە جواب مەلەکان فەرماش
 من ناسیترەرم جەدایەو باباش
 بەی مۆحافزەت هەم نگە هەداریش
 بەری تەریبەت هەم غەمخواریش
 قافلێ ئاما وە مەککە ماوا
 ئەی هەوال سەخت ئامینە یاوا
 واتەن عەبدۆللاً با بەی موستەفا
 کۆچ خەیرش کەرد بەرشی جە دنیا
 ئامینە شەنەفت گراوہ بەزار
 مەنالاً بە سوز نە دەرگای جەبار
 عەبدول موتەلب دلداریش مەکەرد
 واتش ئازیزم نازار بی گەرد
 جەی موسیبەتە نەر بکەری سەبر
 خوداوەند بە فەزڵ ویش مەدۆت ئەجر
 یاگی قەصیدە و شیعر وە نایو
 جەو دما هەر ما یەک جە ئەنبیا
 مامان بەشارەت بە ئامین مەدا
 مای رەجەب ئاما حەزەرەت ئادەم
 شەعبان شیس ئیدریس رەمەزان ئەکرەم
 شەوال نۆح جە مای زیل قەعیدە هۆد
 جەمای زیل حەججە خەلیل مەسعود

موحرېم موسا عيسا جه سفير
 مهولود ئيسماعيل پهنهش داخه بهر
 مواتهن حهملت دوست جه بيارهن
 به تال كونه ندهى دين كو ففارهن
 مواتهن حهملت ره سول نازار
 شه فاعهت قه بول جه مه حشر سهر دار
 دنيا و مافيا پهى نهو سرور شتهن
 هم كليلد گه نچ دينش نه مشتهن
 خاتم الرسل» كول ئافاقهن
 مهلايك به دين دیدهش موشتاقهن
 نو ما هو نو رو بئى كه مو زياد
 مه خلوقان مه بان وه دیدارش شاد
 ره و ايهت كه ردهن راويان دين
 عوله ما و ئومت فخر روى زه مين
 واتشان كه نوور سهييد سه روه ر
 وه ختنى قه رار گرت نه به تن ماهر
 جه سام و هه بيهت سهييد مه سعود
 گوريزانه بهخت شه يتان مهردوود
 جه نه بى قوبهيس بكه ردهش هاوار
 زور به تش جهم كه رد خه بيس و مؤردار
 مه نالا به زار بانگش نه وه ردا
 خاك روى زه مين مه كه رد به سهر دا
 مه گره وا مهوات چيش مه كه ران پيم
 هدر خاك وه سهر كه م پهرى بهخت و يم

جه هیچ مه‌کائی یا گم نه‌مه‌ندهن
 شادی و عیش من یه‌ک سهر بهر کرده‌ن
 زۆریه‌تش یه‌ک سهر پرسان جه‌ئیبلس
 واوه‌یلات چیشهن ئه‌ی ساحیب ته‌لبیس
 وات عومرم که‌م بی شادیم بی به‌تال
 خاکم وه سهر بی ویرانم بی مال
 موسته‌فا سالار هر دو و جه‌هانه‌ن
 به‌تال کونه‌نده‌ی که‌ید شه‌یتانه‌ن
 نهمز چیش که‌روم ئه‌ی قه‌وم و خویشان
 خجل مه‌نده‌نان میلله‌ت په‌ریشان
 هر ئید خاسته‌ره‌ن ویم که‌روم فانی
 بشون به‌ دۆزه‌خ جای جاودانی
 به‌ی ته‌ور جه‌ کتاب به‌ ئه‌سه‌ح یاوان
 والده‌ی هه‌زه‌رت پاسه‌ فه‌رماوان
 وه‌خت ته‌وه‌لد سه‌ه‌ید مورسه‌ل
 ئه‌وه‌ل شه‌و جه‌مای ره‌بیه‌ل ئه‌وه‌ل
 به‌ی من حاسل بی هم شادی و سرور
 وه‌ شیو به‌ شاره‌ت حزور و سه‌بور
 دوه‌م شه‌و رودا هم فه‌ره‌حناکی
 نازاد بیم جه‌ غم هم جه‌ غمه‌ناکی
 جه‌ شه‌وی سه‌یهم به‌شاره‌ت دان پیم
 چه‌هارم ته‌سه‌بیح مه‌لایک ئه‌ژنیم

به‌نجه‌م شهو موزده به‌نهم دا خه‌لیل
 «أَلْبَشِيرُ هَذَا نَبِيٌّ جَلِيلٌ»
 شهو شه‌شم بی، زاهیر به‌ریم نور
 هه‌فتم مه‌لایک مه‌کرده‌ن سرور
 هه‌شتم به‌نهم دان نه‌دای وه‌شحالی
 تا پیم نه‌مانۆ حوزن و مه‌لالی
 نۆهم شهو، کۆی خیف مینا و حه‌جر
 مه‌دان به‌شاره‌ت ئه‌وان یه‌ک دیگه‌ر

شهو ده‌هم بی، ئیمان ئاشکار
 یازده‌هم ئاسار ئیسلام دادیار
 شهب دوازده‌هم شهو بی روشن
 جه‌یومن هه‌زرت دنیا بی گولشن
 جه‌شه‌وق ئه‌و شهو شو‌عه‌لی مانگه‌ شهو
 ئه‌سلا تاریکی هه‌یچنه‌بی ئه‌و شهو
 ریزانی ره‌حمه‌ت له‌ فه‌سلی به‌هار
 کردی خوداوه‌ند ئه‌و لۆتفه‌ ئیزار^۱
 بولبول له‌ مینبه‌ر دو شاخه‌ی ره‌فیع
 خوتبه‌ی خوینده‌و ناو، بادشای ره‌بیع
 خورشید وه‌ له‌نجه‌ نه‌زاکته‌ وناز
 له‌ بورجی حه‌منخ‌ل بآلی دا به‌رواز
 ئه‌و گول ده‌سته‌ی گول شاهدی ئه‌سرار
 ئه‌و جلوه‌ جه‌لای روخساره‌ی به‌هار

۱- وا دیاره‌ ئه‌م به‌شه‌ له‌ شمس‌العقایدی خوالی خوش بوو شه‌مس هاتوه‌ ته‌ ناو ئه‌م مه‌ولود نامه‌وه‌.

له مه‌تله‌عی غه‌یب عالمی ئه‌رواح
 تلوع کرد له بۆی بازاری ئه‌شباح
 په‌روازه‌ی مه‌له‌ک نه‌شیب و فه‌راز
 ئاوازه‌ی ته‌یران له‌حنی خو‌شاواز
 شادی و به‌شاره‌ت بالآ و په‌ستی
 غولو که‌وته نیۆ عالمی هه‌ستی
 په‌یکی به‌شارت «يُزِيلُ الرِّيحَ»
 ئاساری ئه‌سرار «فَالِقُ الْأَصْبَاحِ»
 له روی قیبله‌وه سوزه‌هات که‌هات
 روی کرد بۆ ئه‌تراف ته‌واو شه‌ش جه‌هات
 بۆ فه‌جری سادق سو‌یحی به‌هاری
 هه‌ینای به‌شاره‌ت ره‌حه‌تی باری
 مه‌حز ته‌شرفات نه‌سیمي ئاسار
 جه‌لای دا جه‌مال گول باخچه‌ی به‌هار
 بردی هه‌وای به‌رز سه‌ختی زمستان
 سه‌فای دا سه‌فحه‌ی سه‌حنی گولستان
 نه‌وره‌س غونچه‌کان ئه‌تفالی ره‌زیع
 شاد بوون وه‌ پستان مورزیعه‌ی ره‌بیع
 خه‌نده که‌فته لێو گول غونچه‌ی گولان
 هه‌لسا شور و ئیشق نه‌غمه‌ی بولبولان
 فه‌راشی سه‌بها سو‌یحی موجه‌ره‌د
 دای خست له‌ سه‌بزه‌ی فه‌رشی زومره‌د

پدردی زهرنگار خیمه‌ی له‌عل ره‌نگ
 دیبای نه‌تلس کار کارخانه‌ی فدرنگ
 له سه‌حن گول‌شهن به‌رپای که‌رد بی ده‌ق
 نه‌حمدریو نه‌سفر نه‌خزهری و نه‌زهرق
 له پشتی پدردیه‌خ به‌ندی زوسان
 سه‌ریان دهر ه‌اورد دل‌بهر عروسان
 سه‌رپوشی به‌یزای زمستان له‌سهر
 لای برد ه‌وای ساف نه‌سیمی سه‌حدر
 مه‌شاته‌ی به‌هار کردی ئارایش
 ه‌ر کام وه‌ره‌نگی خوی دا‌نمایش
 وه‌نه‌وشه‌ نیای خال نیله‌نگی
 گول زه‌مه‌ق پوشای به‌رگ سه‌ره‌نگی
 ندرگس وه‌مه‌س مه‌س چاوی کرده‌وه
 گول نه‌حمدر به‌ناز خه‌نده‌ی برده‌وه
 سونبول له‌پدردی دهر ه‌اورد
 وه‌شانه‌ی نه‌سیم زولفی تا‌تا‌کرد
 سو‌سهن دای جلوه‌ی خه‌ت و خال خوی
 کیشای یاسه‌من و سمدی دو‌نه‌بروی
 نه‌سرین دای زینت پدردا‌خی رو‌خسار
 پوشای کالای زهرده‌میشه‌ی به‌هار
 له‌م لاوه‌شه‌ش پدردی خیمه‌ی نه‌زفهری
 له‌و لاوه‌له‌و لاو‌لی‌وای نه‌حمدری
 شه‌قایق جو‌قه‌ی شاه‌ی دانه‌سهر
 نیلوفدرد پوشای ه‌مایل وه‌فهر

کالای قەرنفول دیبای کشمیری
بالای نەستەرین مەتای حەریری

گول ئاتەش بەرگی ئاتەشی پۆشی
دیککی کورەیی دل عاشقان جۆشی
عەترا لوی شەو بوۆ ھەوای سوپج دەم
نەسیم وەک نەفەس عیسانی بن مەریم
وہ بەادی نەسیم چنوری شاھۆ
بەخشی کرد زولفان بە زیکر یا ھو
مەجلس نشینان چەمەن فەرخوندە
بولبولان وە لەحن گولان وە خەندە
سەدای قەھقەھەیی کەبکان لە کیوان
نیشت وە روی سەقفی ئەیوان کەیوان
نەوخیژنامان عەید نەوورۆزی
پۆشایان خیلەت دیبای فیروزی
ھەر یەکی بۆ خووی پۆشای لیباسی
ویسا موتتەزر وە ئیلتماسی
جان ئەفشانێ کەرد سەرو بە شادی
بەردی ئەنعامی روتبەیی ئازادی
گول شەن خووش نشین ھەوا دل کەش بوو
نەبەزمی مەینۆشان بەدەیی بی غەش بوو
مەزەیی بەدەیی بەزم یاران مەیی نۆش
ئەوای توتیان نەقل لەھجەیی خووش

ساقی مدی گول نار بادہی جام وہ کف
 بیڑا وہ مجلس سہفا دہر وہ سہف
 تیکہہدی ساقی بادہی عہیقی
 مۆترب سا دیسا ساز موسیقی
 وہخت نۆشای نۆش بادہی ئدحمہرہ
 عہید میلادی ساقی کہوسہرہ
 سہفای چہمہندان روخسارہی بہہار
 رہنگا رہنگ ئہیوان سہفحہی رۆزگار
 قہدیم یا جہدید کونہ یا نہوہ
 ہہمووی لہ پدرتہو جہمالی ئہوہ

بارانی رہحمت ہہورہکدی باری
 دا،رژیا، وہ تاو باری چۆن باری
 دای مالی خاشاک قہحت و گرانہی
 روی دا بۆ مہخلوق خۆشی و ئہرزانی
 ئہنواع نەعمت ئہوہند وفور بوو
 ئہو سالہ وہ سالّ فتح مہشہور بوو
 دہورہی سہلئہنت نہو شیرہوان بوو
 وہقہعی عامول فیل ہہر ئہو زہمان بوو
 لہ رہفعی عیسا تا ئہو زہمانہ
 پانسہد و ہہشتا و ہہشتی بزانیہ
 رۆژی دوازدهی رہبیتعول مہولود
 دوشہنبہی شہریف موبارہک ورود

بو فەجرى سادق تلوعى سه‌حه‌ر
 به‌ر له‌ خۆر كه‌وتن له‌ كه‌ل بێته‌ ده‌ر^۱
 ئامینه‌ واتش من‌ جه‌ حوجره‌ى وێم
 زوێرو په‌شیۆ ته‌نیا نشته‌ بێم
 جه‌ قه‌وم و جه‌ خوێش كه‌س نه‌بى جه‌لام
 له‌ب خوێشك و ته‌شنه‌ بێ تاب بێم ته‌مام
 ئێش وه‌زعى هه‌مل یاوا به‌ گيانم
 شیرین شه‌ربه‌تێ شى به‌ ده‌هانم
 یانه‌ رووشن بى‌ وێنه‌ى شه‌مع نوور
 مه‌لايك به‌ جه‌خت ئامان به‌ زه‌رور
 به‌ ته‌وحید كه‌رده‌ن ئامان نه‌ خرۆش
 مه‌دح محهمه‌د مه‌وه‌ندن به‌ جووش
 ديم نه‌ په‌رده‌ غه‌یب چۆن ده‌لیل خه‌یر
 چوار ژهن ئامان جه‌لام نیشته‌ به‌ میهر
 ئه‌وه‌ند جه‌مین پاك پێشانى ساف بێن
 گويا كه‌ به‌ نات عه‌بدۆل مه‌ناف بێن
 جه‌مال پر جه‌ نوور ساحیب ئه‌قل و فام
 بو‌ى عه‌تر و عه‌بیر ئه‌رزان بى‌ جه‌لام
 په‌رسام جه‌ ژهنان په‌ى نام و نیشان
 هه‌ریۆ نام و یش وه‌ نهم كه‌رد عه‌یان
 یه‌كێ حه‌وا بى‌ هام جفت ئاده‌م
 یه‌كێ والده‌ى عیسا‌ى بن مه‌ریه‌م

۱- ئەم بەشە که بە شیوه‌ی سۆرانیه‌ له شه‌مس العقائیدی ماموستا شه‌مس وه‌رگیراوه

به کئی سارا بی هام جفت خلیل
 به کئی ئاسیدی به نی ئیسرائیل
 حهوا دهست راست مەریەم نیشت نهوهر
 سارا دهست چهپ ئاسیه پشت سهر
 موزهییهن به نوور چۆن کۆی جهواهیر
 مۆبەت مەنمانان چه نەم به زاهیر
 دل سوزیم کەردەن جه دایه خاستەر
 ئاوهردەن پەریم چەن شەهد و شەکەر
 بەشارەت دان پیم حەملت هەن فەرزەند
 ئی فەزّل و تەعزیم پیّت دان خوداوەند
 محەممە خاتەم بەیغەمبەرانیەن
 بەیغەمبەران گشت بەو مەگەرانیەن
 دیم قەترئ شەربەت سفید و شیرین
 هانە جام ساف شیشەئ بلۆرین
 جامئ جه شەربەت پەریم ئاوهردەن
 یکا یەک به سعئ پەنەم بسوهردهن
 نوورئ نه فەرەم بەرز بی تا به عەرش
 زاهیر بی چەنەم تەمامی روی فەرش
 بەو تەور نه دیدەم گسردی هویدە
 زاهیر دیم قوسوری بوسرا
 هور کریان جه نور ئەو شەو سئ عەلەم
 یە کیشان جه بان کەعبەئ موعەززەم
 یە کئی جه مەغرب یوشان جه مەشرق
 نەسب کریان به ئەمر پادشای بەر حەق

يانه رۆشن بي رۆشيوه له نوور

مهلايك پهي پهي مامان به زهروور

به تهوچيد كهردن ئامان نه خرۆش

مهدهح مههمهد مهوهندهن به جوۆش

ناگاديم تهيري چون دانهي گوههر

ئاما پهي تهعزيم نيشت وه بان سهر

فهرمودهي ههكيم شاي علي الاطلاق

جاري شي ئي تاق جاري شي ئهه تاق

به ئهمر خالق ده ههندهي داوهر

ئاما نيشت وه بان سينهم پهلهوهر

زهنان وات جبريل كياستهن سوېحان

ئو وهزعه ههمل پهبته كهروو ئاسان

شاهالاش مالا، نهدهوور ديهدم

پهيدا بي فهرزهن ئهه بهر گوزيهدم

مهستور و مهختون ئاما به دنيا

تاكه عهورهتش به چهه نهوينا

نافشان بهري خهتهنه كريا

به پاك و تهميز سهر روو غهن دريا

« ته مام »

ناوه روک

- مولودنامه‌ی ماموستا مه‌لا عبدالکریمی مدرس ۴
- مولودنامه‌ی ماموستا شیخ محمدی خالّ ۲۸
- مولودنامه‌ی ماموستا سه‌یید بهاء‌الدینی شه‌مس ۵۶
- مولودنامه‌ی ماموستا مه‌لا محمدی شه‌لماشی ۹۴
- مولودنامه‌ی سه‌یید عبدالله‌ی بل‌بهر ۱۲۲
- مولودنامه‌ی ماموستا شیخ نسیمی ته‌خته ۱۶۲